

Ohjeet

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Ohjeet 2/2022 yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan soveltamisesta

Versio 1.1

Hyväksytty 14. maaliskuuta 2022

Versiohistoria

Versio 1.1	1. heinäkuuta 2022	Vähäisiä korjauksia
Versio 1.0	14. maaliskuuta 2022	Suuntaviivat hyväksytyt 02/2022

TIIVISTELMÄ

Yleisen tietosuojasetuksen käyttöönoton yksi merkittävimpiä seurauksia on ollut keskitetyn asiointipisteen mallin kehittäminen. Rajatylittävän käsittelyn tapauksissa rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikan valvontaviranomaisella on toimivalta johtaa yleisen tietosuojasetuksen täytäntöönpanoa kyseisten käsittelytoimien osalta. Johtavan valvontaviranomaisen on kuitenkin tehtävä yhteistyötä kaikkien niiden viranomaisten kanssa, jotka saattavat joutua käsittelemään tällaisten käsittelytoimien seurauksia joko siksi, että rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on sijoittautunut niiden alueelle, taikka käsittelytoimista tehtyjen valitusten takia. Rekisteröityjen olisi voitava helposti käyttää tietosuojaoikeuksiaan ja tarvittaessa tehdä valitus vakinaisen asuinpaikkansa valvontaviranomaiselle. Tämä valvontaviranomainen toimii myös valituksen tekijän yhteyspisteenä valituksen käsittelyn myöhemmässä vaiheessa. Näiden vaatimusten täyttämiseksi yleisen tietosuojasetuksen 60 artiklassa säädetään johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välisestä yhteistyömenettelystä.

Näissä ohjeissa tarkastellaan yleisen tietosuojasetuksen 60 artiklan mukaista vuorovaikutusta valvontaviranomaisten, Euroopan tietosuojaneuvoston ja kolmansien osapuolten välillä. Tarkoituksena on analysoida yhteistyömenettelyä ja antaa ohjeita säännösten käytännön soveltamisesta.

Yleisiä näkökohtia

Yhteisymmärrys termeistä ja peruskäsitteistä on edellytys sujuvalle yhteistyölle.

Ensinnäkin ohjeissa todetaan seuraavaa:

- yhteistyömenettelyä sovelletaan periaatteessa kaikkiin rajatylittävää käsittelyä koskeviin tapauksiin,
- johtavalla valvontaviranomaisella on ensisijainen vastuu tällaisista tapauksista, mutta sillä ole toimivaltaa tehdä päätöstä itsenäisesti, ja
- yhteistyömenettely ei vaikuta valvontaviranomaisten riippumattomuuteen, vaan ne säilyttävät oman harkintavaltansa myös yhteistyömenettelyn puitteissa.

Lisäksi on syytä muistaa, että kansallisten menettelysääntöjen soveltaminen ei saa johtaa yleisen tietosuojasetuksen mukaisen yhteistyön rajoittamiseen tai estymiseen.

Ohjeiden rakenne ja sisältö

Nämä ohjeet perustuvat yleisen tietosuojasetuksen 60 artiklan vaatimuksiin. Ohjeissa selvennetään erikseen artiklan kunkin kohdan osalta itse asetuksesta ja sen täytäntöönpanosta johtuvat edellytykset.

Asetuksen 60 artiklan 1 kohtaa käsittelevässä jaksossa kerrotaan, että yhteistyömenettelyssä noudatettavat periaatteet perustuvat molempinpuolisiin velvoitteisiin. Jaksossa korostetaan, että vaikka yhteisymmärryksen saavuttaminen valvontaviranomaisten kesken ei ole pakollista, viranomaisten on pyrittävä konsensukseen vaihtamalla keskenään ja johdonmukaisesti kaikki asiaan liittyvät olennaiset tiedot. Tietojenvaihto on pakollista kaikille osallistuville valvontaviranomaisille, myös johtavalle valvontaviranomaiselle. Lisäksi jaksossa selvennetään ”*olennaisen*” käsitettä esimerkein. Tietojenvaihdon ajoittamisen osalta ohjeissa suositellaan, että kaikki olennaiset tiedot jaetaan ennakoivasti ja mahdollisimman nopeasti. Lopuksi muistutetaan mahdollisuudesta hyödyntää myös epävirallisia viestintäkeinoja konsensukseen pääsemiseksi.

Seuraavassa, 60 artiklan 2 kohtaa käsittelevässä jaksossa tarkastellaan tilanteita, jossa johtava valvontaviranomainen pyytää yhdeltä tai useammalta muulta osallistuvalla valvontaviranomaiselta 61 artiklassa tarkoitettua keskinäistä avunantoa ja toteuttaa 62 artiklassa tarkoitettuja yhteisiä operaatioita. Lisäksi jaksossa annetaan ohjeita näiden välineiden soveltamisesta meneillään olevan yhteistyömenettelyn yhteydessä.

Asiakirjassa käsitellään myös 60 artiklan 3 kohdan mukaista päätösehdotuksen toimittamista. Ohjeissa korostetaan, että johtavan valvontaviranomaisen on toimittava ennakoivasti ja mahdollisimman nopeasti ja että osallistuvien valvontaviranomaisten olisi voitava osallistua yhteistyömenettelyyn myös ennen päätösehdotuksen laatimista (esim. tietojenvaihdon kautta). Johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille kaikissa rajatylittävää käsittelyä koskevissa tapauksissa.

Asetuksen 60 artiklan 4–6 kohtaa koskevissa jaksoissa käsitellään mahdollisia skenaarioita sen jälkeen, kun johtava valvontaviranomainen on toimittanut päätösehdotuksensa. Tarkoituksena on varmistaa yhtenäinen lähestymistapa (tarkistetun) päätösehdotuksen toimittamisesta joko sitovan päätöksen antamiseen (kun merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita ei ole esitetty) tai asian toimittamiseen kiistanratkaisumenettelyyn. Ohjeissa tarkastellaan myös johtavan valvontaviranomaisen mahdollisuutta muuttaa 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettua päätösehdotusta ja toimittaa tarkistettu päätösehdotus ennen neljän viikon määräajan päättymistä. Edellytyksenä on, että ehdotuksen muuttaminen on perusteltua esiin tulleiden seikkojen tai näkökohtien takia ja että asiassa löydetään tasapaino näiden seikkojen tai näkökohtien tärkeyden ja yhteistyömenettelyn tarkoituksenmukaisuuden varmistamisen välillä. Lisäksi ohjeissa täsmennetään, että päätösehdotusta on mahdollista tarkistaa useita kertoja, mutta vain jos tapauksessa todennäköisesti päästään konsensukseen johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä.

Tämän jälkeen ohjeissa analysoidaan eri skenaarioita sen jälkeen, kun (tarkistetusta) päätösehdotuksesta on tullut johtavaa valvontaviranomaista ja muita osallistuvia valvontaviranomaisia sitova päätös. Ohjeissa selvennetään, minkä valvontaviranomaisen on tehtävä 60 artiklan 7–9 kohdan mukainen lopullinen kansallinen päätös sellaisen päätösehdotuksen perusteella, josta on tullut sitova, ja minkä valvontaviranomaisen on annettava päätös tiedoksi rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle taikka valituksen tekijälle. Tässä yhteydessä käsitellään myös ”ilmoittamisen” ja ”tiedoksi antamisen” välistä eroa.

Lisäksi ohjeissa käsitellään eroa kahden tilanteen välillä, joista ensimmäisessä tapauksessa valitus jätetään tutkimatta tai hylätään, mistä seuraa, että lopullisen päätöksen tekee valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen. Toisessa tapauksessa johtava valvontaviranomainen käsittelee valituksen rekisterinpitäjän osalta ja tekee lopullisen päätöksen tältä osin. Tässä yhteydessä korostetaan, että jos EU-lainsäädännössä käytettyjen käsitteiden yhteydessä ei nimenomaisesti viitata jäsenvaltioiden lainsäädäntöön, käsitteitä on tavallisesti tulkittava itsenäisesti ja yhtenäisesti.

Oppaan seuraavassa jaksossa käsitellään rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän velvollisuutta varmistaa, että lopullista päätöstä noudatetaan sen kaikissa toimipaikoissa toteutettavissa käsittelytoimissa (60 artiklan 10 kohta).

Viimeisessä jaksossa käsitellään erityisvaatimuksia, jotka koskevat 66 artiklan (kiireellinen menettely) soveltamista meneillään olevan yhteistyömenettelyn aikana (60 artiklan 11 kohta).

Ohjeiden liitteenä olevan pikaoppaan tarkoituksena on antaa valvontaviranomaisille lyhyt yhteenveto yhteistyömenettelystä sekä havainnollistaa tätä monimutkaista menettelyä.

Sisälllys

TIIVISTELMÄ	3
1 Johdanto.....	8
2 60 artikla KAP-mallin puitteissa.....	9
2.1 Yhteistyömenettelyn soveltaminen	9
2.2 Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset	10
2.3 Valvontaviranomaisten riippumattomuus yhteistyömenettelyssä.....	13
2.4 Kansallisten menettelysääntöjen vaikutus.....	13
3 60 artiklan 1 kohta – molemminpuolinen velvoite	14
3.1 Yleistä	14
3.2 Pyrkiminen konsensukseen	14
3.3 Velvollisuus vaihtaa kaikki olennaiset tiedot	15
3.3.1 ”Olennaiset tiedot”	16
3.3.2 Tietojenvaihdon ajoitus.....	18
4 60 artiklan 2 kohta – keskinäinen avunanto ja yhteiset operaatiot.....	18
4.1 Yleistä	18
4.2 60 artiklan 2 kohdan vaatimukset	19
4.2.1 Pyyntö voi esittää vain johtava valvontaviranomainen.....	19
4.2.2 4.2.2 Ilmaisu ”milloin tahansa”	20
4.2.3 Osallistuvat valvontaviranomaiset, joille pyyntö osoitetaan	20
4.3 Keskinäistä avunantoa koskeva pyyntö.....	20
4.4 Yhteisten operaatioiden käynnistäminen	22
5 60 artiklan 3 kohta – Johtavan valvontaviranomaisen ilmoitusvelvollisuus ja päätösehdotusta koskeva velvoite	22
5.1 60 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke – johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus jakaa tiedot viipymättä.....	22
5.1.1 Ilmaisu ”viipymättä”	22
5.1.2 Ilmaisu ”olennaiset tiedot”	24
5.2 60 artiklan 3 kohdan toinen virke – johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus antaa päätösehdotus.....	26
5.2.1 Oikeudellinen velvoite toimittaa päätösehdotus	26
5.2.2 ”Päätösehdotus”	28
5.2.3 Ilmaisu ”viipymättä” päätösehdotuksen toimittamisen yhteydessä	30
5.2.4 Ilmaisu ”otettava niiden näkemykset asianmukaisesti huomioon”	31
6 60 artiklan 4 kohta – vastalauseiden arviointi ja mahdollisuus käynnistää kiistanratkaisumenettely.....	32

6.1	Säännöksen tarkoitus	32
6.2	Osallistuvien valvontaviranomaisten merkitykselliset ja perustellut vastalauseet	33
6.2.1	Määräajan laskeminen	33
6.2.2	Merkitykselliset ja perustellut vastalauseet.....	34
6.2.3	60 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettua päätösehdotusta koskevien vastalauseiden arviointi.....	36
6.3	Toimittaminen tietosuojaneuvostolle	37
7	60 artiklan 5 kohta – tarkistettu päätösehdotus.....	38
7.1	Toimittaminen muille osallistuville valvontaviranomaisille	38
7.1.1	Johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa vastalauseetta	38
7.1.2	Velvollisuus toimittaa tarkistettu päätösehdotus	38
7.1.3	Tarkistetun päätösehdotuksen toimittaminen	40
7.1.4	Muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset	41
7.2	Tarkistettu päätösehdotus – arviointimenettely	41
7.2.1	60 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen yhteinen soveltaminen ja 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu menettely.....	41
7.2.2	Tarkistettua päätösehdotusta koskevien merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden esittämistä koskevat rajoitukset	43
8	(Tarkistetun) päätösehdotuksen sitova vaikutus	44
8.1	Ilmaisu ”katsotaan hyväksyneen päätösehdotus”	44
8.2	Ilmaisu ” <i>päätösehdotus, joka sitoo niitä</i> ”	44
9	60 artiklan 7 kohta – johtava valvontaviranomainen tekee päätöksen ja antaa sen tiedoksi.....	46
9.1	Yleistä	46
9.2	Johtavan valvontaviranomaisen lopullinen päätös.....	47
9.3	Tiedoksi antaminen ja ilmoittaminen.....	47
9.4	Yhteenvedo asiaan liittyvistä tosiseikoista ja perustelut	49
10	60 artiklan 8 kohta– Valituksen tutkimatta jättäminen tai hylkääminen	49
10.1	Ilmaisu ” <i>7 kohdasta poiketen</i> ”	51
10.2	”Tutkimatta jättäminen” ja ”hylkääminen”	51
10.3	Päätöksen tekeminen.....	55
10.4	Päätöksen tiedoksi antaminen ja päätöksestä ilmoittaminen	55
11	60 artiklan 9 kohta – osittainen tutkimatta jättäminen tai hylkääminen	56
12	60 artiklan 10 kohta – rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttamien toimenpiteiden tiedoksi antaminen johtavalle valvontaviranomaiselle ja muille osallistuville valvontaviranomaisille	57
13	60 ARTIKLAN 11 KOHTA – KIIREELLINEN MENETTELY	58
13.1	66 artiklan soveltamisen edellytykset	58

13.2	Vuorovaikutus meneillään olevan 60 artiklan mukaisen yhteistyömenettelyn kanssa	60
	Pikaopas	62

Euroopan tietosuojaneuvosto, joka

ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27 päivänä huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) 70 artiklan 1 kohdan e alakohdan,

ottaa huomioon ETA-sopimuksen ja erityisesti sen liitteen XI ja pöytäkirjan 37, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 6 päivänä heinäkuuta 2018 annetulla ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 154/2018¹,

ottaa huomioon työjärjestyksensä 12 ja 22 artiklan,

ON HYVÄKSYNYT SEURAAVAT OHJEET:

1 JOHDANTO

1. Rajatylittäviä tietojenkäsittelytoimia koskevien kansallisten täytäntöönpanomenettelyjen määrä kasvaa jatkuvasti. Monet niistä ratkaistaan yleisen tietosuoja-asetuksen yhteistyömenettelyn puitteissa. Yleisen tietosuoja-asetuksen 57 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa vahvistetaan puitteet yleiselle yhteistyölle, ja 56 ja 60 artiklalla² perustetaan keskitetyn asiointipisteen malli (KAP-malli). Tämä erityismenettely edellyttää, että johtava valvontaviranomainen tekee yhteistyötä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa konsensukseen pääsemiseksi.
2. On syytä korostaa, että yleisellä tietosuoja-asetuksella käyttöön otettu KAP-malli, joka antaa kaikille EU-maiden valvontaviranomaisille mahdollisuuden osallistua yhteispäätösmenettelyyn, on uusi käsite tietosuojalainsäädännössä.
3. Näissä ohjeissa tarkastellaan yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan mukaista valvontaviranomaisten, Euroopan tietosuojaneuvoston ja kolmansien osapuolten välistä vuorovaikutusta. Tarkoituksena on analysoida tätä vuorovaikutusta ja antaa ohjeita säännösten käytännön soveltamisesta. Koska yhteistyömenettely liittyy henkilötietojen käsittelytoimiin, sen tulos koskee tällaiseen käsittelyyn osallistuvia toimijoita (rekisteröidyt, rekisterinpitäjät, henkilötietojen käsittelijät jne.). Asetuksen 60 artiklan mukaista yhteistyövelvoitetta sovelletaan kuitenkin ainoastaan valvontaviranomaisiin, ja siksi tässä asiakirjassa keskitytään johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten velvoitteisiin. Ohjeissa ei käsitellä johtavan valvontaviranomaisen eikä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten nimeämistä. Oletuksena kuitenkin on, että asia on selvitetty ja sovittu 56 artiklan mukaisesti, koska 60 artiklan mukaisessa menettelyssä annetaan menettelyyn osallistuville valvontaviranomaisille erityisiä toimivaltuuksia ja tehtäviä niiden roolin perusteella. Näin ollen ohjeissa oletetaan, että riittävät tiedot eri roolien määrittämiseksi on jo jaettu siinä vaiheessa, kun 60 artiklan mukainen menettely aloitetaan.

---

¹ Viittauksilla ”jäsenvaltioihin” tarkoitetaan näissä ohjeissa ETA-maita.

² Termillä ”artikla” ilman tarkempia täsmennyksiä viitataan yleisen tietosuoja-asetuksen artikloihin.

4. Joissakin tilanteissa valvontaviranomaisten toimivaltuudet ja roolit saattavat kuitenkin myöhemmin muuttua (esim. kun päätoimipaikan sijaintipaikka vaihtuu taikka yhteisrekisterinpitäjiä koskevissa tapauksissa). Siksi heti kun valvontaviranomainen saa tietoonsa seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa asian käsittelyyn yhteistyövaiheessa, tiedot tulisi jakaa välittömästi muille valvontaviranomaisille, jotta voidaan määrittää uusi johtava valvontaviranomainen ja päästä sopimukseen tehtävien jakamisesta.³
5. Kun käsiteltävästä asiasta päästään yhteisymmärrykseen, 60 artiklan mukaista menettelyä jatketaan sen mukaisesti. Jos yhteisymmärrykseen ei päästä, asia on toimitettava tietosuojaneuvoston käsiteltäväksi yleisen tietosuojasetuksen 65 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.
6. Viittauksilla ”tietosuojaneuvoston tietojärjestelmään” tarkoitetaan sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää (Internal Market Information System, IMI) hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) mukaisesti.⁴ Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmää on käytettävä 60 artiklan 12 kohdan mukaisesti kaikkien 60 artiklassa vaadittujen tietojen toimittamiseen. Lisäksi valvontaviranomaisten olisi edesautettava konsensukseen pääsemistä hyödyntämällä myös muita mahdollisia viestintäkeinoja, kuten sähköpostia, puhelinta, videoneuvotteluja tai kokouksia.

2 60 ARTIKLA KAP-MALLIN PUITTEISSA

2.1 Yhteistyömenettelyn soveltaminen

7. Johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välinen 56 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan mukainen yhteistyömenettely edellyttää, että kyseessä on 4 artiklan 23 kohdan mukainen rajatylittävä käsittely ja että rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on EU:ssa joko päätoimipaikka tai yksi ainoa toimipaikka. Asetuksen 4 artiklan 23 kohdassa säädetään kahdesta vaihtoehtoisesta rajatylittävän käsittelyn määritelmästä. Artiklan 23 kohdan a alakohdassa edellytetään ensinnäkin, että rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on oltava toimipaikkoja useammassa kuin yhdessä EU-maassa. Toiseksi käsittelyn on tapahduttava useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevassa toimipaikassa toteutettavan toiminnan yhteydessä. Artiklan 23 kohdan b alakohdan mukaan rajatylittävä käsittely voidaan määrittää myös rekisteröidyille aiheutuvien vaikutusten mukaan: kun henkilötietojen käsittely suoritetaan unionissa rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoassa toimipaikassa toteutettavan toiminnan yhteydessä, se katsotaan rajatylittäväksi käsittelyksi, jos se vaikuttaa merkittävästi tai on omiaan vaikuttamaan merkittävästi useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa oleviin rekisteröityihin.⁵
8. Tietosuojaneuvosto korostaa, että 56 ja 60 artiklaa sovelletaan valvontaviranomaisten väliseen yhteistyöhön kaikissa tapauksissa, jotka perustuvat rajatylittävään käsittelyyn, ottamatta huomioon

---

³ Ks. myös tietosuojaneuvoston lausunto 8/2019 valvontaviranomaisen toimivallasta ainoaan toimipaikkaan tai päätoimipaikkaan liittyvien olosuhteiden muuttuessa.

⁴ Ks. myös tietosuojaneuvoston työjärjestyksen 17 artikla.

⁵ Ks. myös tietosuojatyöryhmän ohjeet rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän johtavan valvontaviranomaisen määrittämiseen (WP 244).

asian alkuperää (valitus, viran puolesta tehtävä tutkinta jne.).⁶ Tämä ei kuitenkaan rajoita 55 artiklan⁷ ja 65 artiklan säännösten soveltamista.

9. Vaikka 60 artiklan 7 kohdan viimeisessä virkkeessä ja 60 artiklan 8 ja 9 kohdassa viitataan valitusten käsittelyyn, yhteistyömenettelyä koskevissa 56 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan keskeisissä säännöksissä tarkoitetaan yleisesti kaikkea rajatylittävää käsittelyä. Lisäksi 60 artiklan 3 kohdassa mainitaan yhteistyömenettelyn osalta, että johtavan valvontaviranomaisen on ”*ilmoitettava asiaa koskevat olennaiset tiedot*”. Koska kohdassa viitataan yleisesti ”*asiaan*”, sitä ei ole rajattu ainoastaan valituksiin perustuviin tapauksiin. Käsite ”*asia*” kattaa myös esimerkiksi viran puolesta käynnistetyt menettelyt sekä 57 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisen mahdollisuuden suorittaa tutkimuksia muun muassa toiselta valvontaviranomaiselta tai muulta viranomaiselta saatujen tietojen perusteella. Koska valitusten käsittely kuuluu jo 57 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamisalaan, h alakohdan mukaisesti saatujen tietojen ei tarvitse perustua valitukseen.
10. Tätä tulkintaa tukee myös järjestelmällinen lähestymistapa 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollisiin seuraamuksiin ja oikeussuojakeinoihin, jota sovelletaan kaikenlaisiin käsittelyyn eikä pelkästään valituksiin.

Esimerkki 1: Tiedotusvälineistä tai väärinkäytösten paljastajilta peräisin olevat tiedot voivat myös käynnistää 60 artiklan mukaisen menettelyn, jos ne ovat täsmällisiä ja merkittäviä eli jos tosiseikat on esitetty konkreettisesti ja kattavasti. Pelkkä sanomalehtiartikkelin toimittaminen ilman tarkempia tietoja, kuten valvontaviranomaisen tekemää alustavaa arviointia, ei kuitenkaan yleensä riitä näytöksi tietoturvaloukkauksesta, jolloin myöskään valvontatoimet eivät ole perusteltuja. Sitä vastoin 60 artiklan mukaisen menettelyn aloittamiseksi ei tarvitse esittää vakuuttavia todisteita, koska menettelyn tarkoituksena on nimenomaan selvittää, onko kyseessä loukkaus. Johtavalla valvontaviranomaisella on kuitenkin laaja harkintavalta päättää, milloin se käynnistää tutkimuksen muilta osallistuvilta valvontaviranomaisilta tai muista lähteistä saatujen mahdollista rikkomista koskevien tietojen perusteella.

11. Yhteistyömenettelyn soveltaminen kaikkiin rajatylittäviin tapauksiin johtuu osin myös menettelyn tarkoituksesta: menettely luotiin edistämään tietosuojamääräysten yhdenmukaista soveltamista yhtenäisen tulkinnan avulla⁸ ja varmistamaan määräysten tehokas valvonta ja täytäntöönpano unionissa. Menettelyn rajaaminen ainoastaan valitustapauksiin olisi ristiriidassa tämän tarkoituksen kanssa.
12. Kun kyseessä on asia, jolla on vain paikallisia vaikutuksia, 56 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, että valvontaviranomainen, joka on vastaanottanut valituksen tai saanut tiedon mahdollisesta rikkomisesta, on toimivaltainen, jos johtava valvontaviranomainen päättää olla käsittelemättä asiaa. Näihin tapauksiin ei siten sovelleta 60 artiklaa. Asetuksen 56 artiklan 4 kohdassa säädetään, että 60 artiklaa sovelletaan vain, jos johtava valvontaviranomainen päättää käsitellä asiaa.

2.2 Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset

⁶ Lukuun ottamatta 12 kohdassa kuvattuja tapauksia.

⁷ Ks. myös yleisen tietosuoja-asetuksen johdanto-osan 128 kappale.

⁸ SWD(2020) 115 final, s. 6.

13. Yleisen tietosuojasetuksen 56 artiklan 1 kohta sisältää toimivaltaisen johtavan valvontaviranomaisen oikeudellisen määritelmän. Tätä määritelmää on luettava yhdessä 60 artiklan kanssa, jossa vahvistetaan johtavan valvontaviranomaisen tärkeimmät tehtävät ja toimivaltuudet 60 artiklan mukaisessa menettelyssä.⁹ Määritelmän mukaan rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän unionissa sijaitsevan päätoimipaikan tai ainoan toimipaikan valvontaviranomaisella on toimivalta toimia johtavana valvontaviranomaisena kyseisen rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttaman rajatylittävän käsittelyn osalta. Johtava valvontaviranomainen toimii myös kyseisen rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoana yhteystahona 56 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
14. Johtavan valvontaviranomaisen määrittämisen kannalta merkityksellinen lähtökohta on asianomaisen rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttama rajatylittävä tietojenkäsittely.¹⁰
15. Asiakirjassa WP 244 selvennetään, että johtava valvontaviranomainen on ”*valvontaviranomainen, joka on ensisijaisesti vastuussa rajatylittävästä tietojen käsittelytoiminnasta*”. Toisin sanoen johtavalla valvontaviranomaisella on toimivalta tietyn rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttaman rajatylittävän käsittelyn osalta. Lisäksi se on kyseisen rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoa yhteystaho asianomaisessa jäsenvaltiossa 56 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Asetuksen 60 artiklassa säädetyn yhteistyömenettelyn puitteissa ja 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti tämä toimivalta tarkoittaa ”johtavaa tehtävää” eli ohjaavaa roolia muun muassa asian käsittelyssä, yhteistyömenettelyn käynnistämisessä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten mukaan ottamiseksi sekä tutkimusten koordinoimisessa ja todisteiden keräämisessä. Lisäksi se sisältää velvoitteen toimittaa päätösehdotus, josta muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat antaa lausuntoja tai johon ne voivat esittää vastalauseita.¹¹
16. Tietosuojaneuvosto katsoo kuitenkin, että johtavalla valvontaviranomaisella ei ole yksinomaista toimivaltaa yhteistyömenettelyn osalta. Yleisessä tietosuojasetuksessa säädetään jaetusta vastuusta valvoa asetuksen soveltamista ja panna se täytäntöön yhdenmukaisella tavalla. Näin ollen johtavan valvontaviranomaisen kanta riippuu muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemyksistä, ja menettelyn lopputuloksena tulisi olla yhteisymmärryksessä tehty päätös. Tämä käy selväksi unionin lainsäätäjän päätöksestä, jonka mukaan tapauksissa, joissa valvontaviranomaisten välillä on jatkuvia erimielisyyksiä, tietosuojaneuvoston on ratkaistava asia 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.
17. Asetuksen 4 artiklan 22 kohdan mukaan osallistuvalla valvontaviranomaisella tarkoitetaan valvontaviranomaista, jota henkilökäsittely koskee, koska
- (a) rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on sijoittautunut kyseisen valvontaviranomaisen jäsenvaltion alueelle¹²,

---

⁹ Asetuksen 56 artiklan 2 kohdan mukaisissa ”*paikallisissa tapauksissa*” on noudatettava 56 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä.

¹⁰ Tarkempia tietoja tästä aiheesta on tietosuojatyöryhmän ohjeissa WP 244 rev.01, ”Ohjeet rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän johtavan valvontaviranomaisen määrittämiseen”.

¹¹ Johtavan valvontaviranomaisen roolia on luonnehdittu useissa yhteyksissä ilmaisulla ”*primus inter pares*” (ensimmäinen vertaistensa joukossa) (ks. esim. julkisasiamiehen asiassa C-645/19 esittämän ratkaisuehdotuksen 111 kohta).

¹² Tarkempia tietoja käsitteestä ”*sijoittautuminen*” on tietosuojaneuvoston ohjeiden 3/2018 sivuilla 5–7. Ilmaisua ”*toimipaikassa toiminnan yhteydessä*” käsitellään ohjeiden sivuilla 7–9.

- (b) käsittely vaikuttaa merkittävästi tai on omiaan vaikuttamaan merkittävästi kyseisessä valvontaviranomaisen jäsenvaltiossa asuviin rekisteröityihin tai
- (c) kyseiselle valvontaviranomaiselle on tehty valitus.

18. Tietosuojaneuvosto katsoo, että nämä vaatimukset ovat ilmeisiä ja helposti todettavissa, joten tältä osin ei periaatteessa tarvitse noudattaa mitään erityisiä vaatimuksia. Alakohdan a osalta sijoittautuminen on yleensä helppo määrittää. Sama koskee c alakohdan kysymystä siitä, onko tietty valvontaviranomainen vastaanottanut valituksen. Ainoastaan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa rekisteröidyn on asuttava asianomaisessa jäsenvaltiossa. Hänen ei kuitenkaan tarvitse olla kyseisen maan kansalainen.¹³
19. Epäselvissä tapauksissa vaikuttaa oikeudellisten seurausten kannalta asianmukaiselta, että kunkin viranomaisen on perusteltava, miksi se katsoo olevansa osallistuva valvontaviranomainen.
20. Ilmaisua ”*vaikuttaa merkittävästi*” on selvennetty asiakirjassa WP 244, jossa yksilöidään tekijät (kuten tietyn kielen tai valuutan käyttö, tietyn palvelun saatavuus asianomaisessa jäsenvaltiossa, rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän osoite), jotka kunkin viranomaisen on otettava huomioon arvioidessaan, onko se osallistuva valvontaviranomainen.
21. Jos menettelyn ulkopuolisesta valvontaviranomaisesta tulee osallistuva valvontaviranomainen missä tahansa 60 artiklan mukaisen menettelyn vaiheessa (esim. kun sille tehdään valitus), voidaan soveltaa seuraavaa menettelyä:
  -)] Kyseinen valvontaviranomainen ilmoittaa välittömästi johtavalle valvontaviranomaiselle muuttuneesta asemastaan ja pyytää saada osallistua meneillään olevaan menettelyyn.
  -)] Johtava valvontaviranomainen varmistaa, että uusi valvontaviranomainen otetaan mukaan menettelyyn ja että sille annetaan pääsy asiaa koskeviin tietoihin. Lisäksi se ilmoittaa asiasta kyseiselle valvontaviranomaiselle. Jos puolestaan johtava valvontaviranomainen saa tietoonsa, että menettelyn ulkopuolinen viranomainen on osallistuva valvontaviranomainen tai siitä on tullut sellainen, se ilmoittaa kyseiselle viranomaiselle tämän muuttuneesta asemasta.¹⁴
22. Uuden osallistuvan valvontaviranomaisen ottaminen mukaan meneillään olevaan yhteistyömenettelyyn olisi oltava mahdollista missä tahansa menettelyn vaiheessa, mutta sillä ei kuitenkaan saa olla vaikutusta 60 artiklassa vahvistettuun menettelyyn. Näin ollen kaikki 60 artiklassa säädetty määräajat ja menettelyt pysyvät muuttumattomina. Esimerkiksi 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu johtavan valvontaviranomaisen toimittamasta päätösehdotuksesta käynnistyvä määräaika jatkaa kulumista, vaikka tällä välin uusi osallistuva valvontaviranomainen otettaisiin mukaan menettelyyn.
23. Tästä syystä valvontaviranomainen voi harkita, voidaanko sen tapaus käsitellä tehokkaasti meneillään olevassa yhteistyömenettelyssä vai olisiko sen parempi käynnistää uusi menettely esimerkiksi siksi, että meneillään oleva menettely ei kata (joitakin) keskeisiä kysymyksiä kyseisen valvontaviranomaisen käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

---

¹³ Ks. myös tietosuojatyöryhmän ohjeet rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän johtavan valvontaviranomaisen määrittämiseen (WP 244), s. 9.

¹⁴ Koko prosessi olisi toteutettava käyttämällä tietosuojaneuvoston tietojärjestelmää.

2.3 Valvontaviranomaisten riippumattomuus yhteistyömenettelyssä

24. Sekä johtava valvontaviranomainen että muut osallistuvat valvontaviranomaiset toimivat yhteistyömenettelyssä täysin riippumattomasti 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
25. Euroopan unionin tuomioistuin on kuitenkin korostanut¹⁵, että valvontaviranomaisten riippumattomuus otettiin käyttöön, jotta rekisteröidyille annettavaa suojaa vahvistettaisiin ja jotta itse valvontaelimille ei annettaisi erityistä asemaa¹⁶. Riippumattomuus on näin ollen ymmärrettävä ehdottomaksi suojaksi kaikelta ulkopuoliselta vaikuttamiselta. Valvontaviranomaiset kuitenkin muodostavat eurooppalaisen hallinnollisen verkoston puitteissa yhden yksikön, joka vastaa yleisen tietosuojasetuksen yhtenäisestä soveltamisesta kaikkialla unionissa.
26. Viittaus yhteistyömenettelyyn valvontaviranomaisten perustamista koskevassa säännöksessä (51 artiklan 2 kohta) korostaa yhteistyömenettelyn merkitystä, jotta voidaan varmistaa yleisen tietosuojasetuksen yhdenmukainen soveltaminen kaikkialla unionissa ja siten myös asetuksen yhtenäinen valvonta ja tehokas suoja.
27. Tältä osin tietosuojaneuvosto korostaa, että kaikki yhteistyömenettelyn vaiheet ovat yhteensopivia valvontaviranomaisille primaarilainsäädännön ja 52 artiklan nojalla myönnetyn riippumattomuuden kanssa, koska tämä riippumattomuus koskee ulkopuolista vaikuttamista, kuten edellä on selitetty, eikä sillä ole vaikutusta 60 artiklan mukaiseen yleiseen yhteistyövelvoitteeseen.
28. Valvontaviranomaisilla on kuitenkin kansallisina hallintoviranomaisina kansallisen lainsäädännön nojalla tiettyä harkintavaltaa päättää, millä toimilla voidaan parhaiten saavuttaa niiden palvelema yleinen etu (ks. 51 artiklan 1 kohta). Tätä harkintavaltaa on käytettävä yleisen tietosuojasetuksen säännöksissä sekä unionin oikeudessa ja jäsenvaltioiden lainsäädännössä vahvistettujen asianmukaisten menettelytakeiden mukaisesti puolueettomasti, asianmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa.
29. Näin ollen valtuudet, joka annetaan riippumattomina hallintoviranomaisina toimiville valvontaviranomaisille, joihin ulkoiset sidosryhmät eivät voi vaikuttaa, eivät voi olla rajoittamattomat etenkin suhteessa unionin oikeuteen. Tämä johtuu siitä, että sekä johtavan valvontaviranomaisen että muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on toimittava yhteistyössä ja otettava vastuu kutakin tapaus koskevasta päätöksestään (tai päätöksen tekemättä jättämisestä).

2.4 Kansallisten menettelysääntöjen vaikutus

30. Koska yleisessä tietosuojasetuksessa ei säädetä yhteistyön kaikista yksityiskohdista, valvontaviranomaisille 57 ja 58 artiklassa annetut tehtävät ja valtuudet on hoidettava kansallisia menettelysääntöjä noudattaen.
31. EU-säädöksiin voi sisältyä menettelysääntöksiä (kuten yleisen tietosuojasetuksen artiklat, joissa valvontaviranomaisille annetaan tiettyjä valtuuksia), mutta jos EU-lainsäädännössä ei säädetä erityisistä menettelysääntöistä, sovelletaan kansallisia menettelysääntöjä. Tällaisissa tapauksissa

---

¹⁵ Ks. asia C-518/07, komissio v. Saksa (ECLI:EU:C:2010:125), 25 ja 32 kohta ja sitä seuraavat kohdat, sekä asia C-362/14, Schrems (ECLI:EU:C:2015:650), 99 kohta; vahvistettu asiassa C-311/18, Facebook Ireland ja Schrems (ECLI:EU:C:2020:559), 115 kohta.

¹⁶ Ks. asia C-518/07 [ECLI:EU:C:2010:125], 25 kohta, sekä asia C-362/14, 41 kohta.

sovelletaan yleisesti kansallisen menettelyllisen autonomian periaatetta, joka on unionin oikeuden yleinen periaate. Kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan laajasti, tätä yleistä periaatetta kuitenkin rajoittavat unionin vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet.¹⁷ Näissä periaatteissa määrätään, että sovellettavissa kansallisissa säännöissä ei saa kohdella EU:n tasolla määritettyä asiaa epäedullisemmin kuin puhtaasti kansallisia asioita (vastaavuusperiaate). Kansallisten säännösten soveltaminen ei myöskään saa merkittävästi hankaloittaa tai tehdä käytännössä mahdottomaksi unionin oikeusnormien tarkoituksen toteuttamista (tehokkuusperiaate).

32. Koska kansalliset hallinnolliset säännöt kuitenkin poikkeavat toisistaan, myös sääntöjen soveltamisessa voi olla eroja, mikä saattaa (osittain) olla syynä siihen, että valvontaviranomaiset käsittelevät ja tutkivat tapauksia eri tavoin. Nämä kansallisen (menettelyllisen) lainsäädännön erot eivät kuitenkaan saa johtaa tilanteisiin, joissa loukataan vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteita.
33. Näin ollen, jos unionin oikeuden ja kansallisten vaatimusten yhteensovittaminen ei ole mahdollista, eli jos kansallinen säännös on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, tällaiset kansalliset vaatimukset on lähtökohtaisesti jätettävä soveltamatta.¹⁸
34. Yhteistyömenettelyn osalta tietosuojaneuvosto korostaa näin ollen, että kansallinen (menettelyllinen) lainsäädäntö, joka *”merkittävästi hankaloittaa tai tekee käytännössä mahdottomaksi toteuttaa yhteistyötä tehokkaasti”*, ei ole yleisen tietosuoja-asetuksen mukainen ja se on siksi *”sovitettava yhteen yhteisön oikeuden yhtenäistä soveltamista koskevan vaatimuksen kanssa, jotta vältetään eriarvoinen kohtelu”* (asia C-290/91, 8 kohta). Tämä velvoite koskee kaikkia jäsenvaltioita. Näin ollen, jos edellä tarkoitettu yhteensovittaminen osoittautuu mahdottomaksi, viranomaisen olisi harkittava tällaisen kansallisen lainsäädännön soveltamatta jättämistä.

3 60 ARTIKLAN 1 KOHTA – MOLEMMINPUOLINEN VELVOITE

3.1 Yleistä

35. Yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan 1 kohdassa säädetään yleisestä yhteistyövelvoitteesta, joka koskee tasapuolisesti kaikkia menettelyyn osallistuvia valvontaviranomaisia. Kohdassa käytetyllä ilmaisulla *”on tehtävä”* selvennetään, että yhteistyön tekeminen ei kuulu harkintavallan piiriin, vaan kyseessä on lakisääteinen velvoite.
36. Lisäksi 60 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan peruseriaatteet ja yleiset periaatteet, joita sovelletaan koko valvontaviranomaisten välisen yhteistyön ajan. Artiklassa käytetyn sanamuodon mukaisesti yhteistyömenettelyn keskeiset käsitteet ovat *”pyrkiminen konsensukseen”* ja velvollisuus vaihtaa *”kaikki olennaiset tiedot”*.
37. Tietosuojaneuvosto korostaa, että sekä johtavan valvontaviranomaisen että kaikkien muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on täytettävä nämä velvoitteet (molemminpuolinen velvoite).

3.2 Pyrkiminen konsensukseen

¹⁷ Ks. KAP-mallin osalta asia C-645/19, 53 kohta: *”Yhden luukun’ järjestelmän soveltaminen edellyttää näin ollen, kuten asetuksen 2016/679 johdanto-osan 13 perustelukappaleessa vahvistetaan, johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välistä lojaalia ja tehokasta yhteistyötä.”*

¹⁸ Ks. myös asia C-215/83, 19 kohta; C-94/87, 12 kohta, ja C-280/13, 37 kohta.

38. ”*Pyrkiminen konsensukseen*” on ymmärrettävä oikeudelliseksi tavoitteeksi¹⁹, joka ei kuitenkaan sisällä oikeudellista velvoitetta päästä yhteisymmärrykseen kussakin tapauksessa. Tällä oikeudellisella tavoitteella on kuitenkin ratkaiseva vaikutus kaikkien menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten kaikkiin toimiin koko menettelyn ajan. Toisin sanoen se suuntaa yhteistyötä siten, että valvontaviranomaiset pyrkivät kaikkiin mahdollisiin toimiin ja määrätietoisesti²⁰ saavuttamaan yhteisymmärryksen.
39. Yhteistyömenettely jolla ”*pyritään konsensukseen*”, edellyttää molemminpuolista näkemysten ja asiakirjojen vaihtoa asiasta. Tämän keskinäisen tietojenvaihdon tarkoituksena on varmistaa, että kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat on otettu huomioon. Näin se saattaa myös auttaa ehkäisemään kiistoja.²¹
40. Tulkintaa, jonka mukaan konsensukseen pyrkivän toiminnan tulisi olla sääntö eikä poikkeus, tukevat myös yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan 11 kohdan ja 66 artiklan 1 kohdan säännökset, joiden mukaan osallistuva valvontaviranomainen voi toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä ainoastaan ”*poikkeuksellisissa olosuhteissa*” ja ”*60 artiklassa tarkoitettusta menettelystä poiketen*”.²²
41. Tämän tavoitteen tärkeys käy ilmi, kun yleisen tietosuoja-asetuksen nykyistä tekstiä verrataan komission vuonna 2012 antamaan alkuperäiseen ehdotukseen. Ehdotuksessa ei mainita sanaa ”*konsensus*”, ja siinä annetaan johtavalle valvontaviranomaiselle yksinomainen toimivalta rajatylittävissä tapauksissa. Nykyinen teksti kuvastaa toisenlaista lähestymistapaa, jonka EU:n lainsäätäjä on myös vahvistanut. Siinä painotetaan valvontaviranomaisten pakollista yhteistyötä, jonka on kuitenkin tarkoitus olla oikeudenmukaista ja rakentavaa.²³ Valvontaviranomaisten olisi pyrittävä konsensukseen kaikkiin mahdollisiin keinoin, kuten vaihtamalla keskenään kaikki olennaiset tiedot, antamalla kaikille valvontaviranomaisille mahdollisuus ilmaista näkemyksensä vaihdetuista tiedoista ja ottamalla huomioon muiden valvontaviranomaisten näkemykset.²⁴
42. Tästä seuraa, että johtavalla valvontaviranomaisella ja muilla osallistuvilla valvontaviranomaisilla on myös molemminpuolinen velvoite valita yhteistyön tavat, jotka soveltuvat parhaiten konsensuksen saavuttamiseen kuvatulla tavalla.

3.3 Velvollisuus vaihtaa kaikki olennaiset tiedot

Yksi yhteistyömenettelyn keskeisistä ja ensisijaisista osatekijöistä on pakollinen ”*kaikkien olennaisten tietojen*” vaihto menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten välillä. Tätä sovelletaan koko yhteistyömenettelyn ajan.

---

¹⁹ Ks. myös asia C-645/19, 51 kohta: ”*Johtavan valvontaviranomaisen on tässä menettelyssä erityisesti pyrittävä konsensukseen.*”

²⁰ Merriam-Webster-sanakirjassa annetaan käsitteelle ”*endeavour*” (’pyrkimys’) määritelmä ”*serious determined effort*” (’määrätietoinen toiminta’).

²¹ Ks. myös tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 asetuksen 2016/679 mukaisesta merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta, 9 kohta.

²² Ks. myös johdanto-osan 138 kappale, jossa todetaan seuraavaa: ”*Muissa tapauksissa, joilla on rajatylittävää merkitystä, olisi sovellettava johtavan valvontaviranomaisen ja asianomaisten valvontaviranomaisten välistä yhteistyömenettelyä [...] yhdenmukaisuusmekanismiin turvautumatta.*”

²³ Ks. myös julkisasiamiehen asiassa C-645/19 esittämän ratkaisuehdotuksen 87 kohta.

²⁴ 2012/0011 (COD) 51 artiklan 2 kohta.

43. Olennaisten tietojen vaihtaminen on molemminpuolinen velvoite, joka on tarpeen, jotta johtava valvontaviranomainen ja muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä tehokkaasti, kun esimerkiksi pyritään määrittämään, onko yleistä tietosuojaa-asetusta rikottu.²⁵
44. Keskinäinen tietojenvaihto on erityisen tärkeää silloin, kun johtava valvontaviranomainen ei suunnittele yhteisiä operaatioita (60 artiklan 2 kohta ja 62 artikla) eikä pyydä keskinäistä avunantoa (60 artiklan 2 kohta ja 61 artikla) olennaisten tietojen keräämiseksi. Jos näitä lisämenettelyjä, jotka luonteensa vuoksi edellyttävät tiiviimpää osallistumista ja koordinoitua, ei sovelleta, johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on tukeuduttava 60 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaiseen keskinäiseen tietojenvaihtoon.

3.3.1 "Olennaiset tiedot"

45. Se, mitä tietoja pidetään "olennaisina", riippuu kunkin tapauksen olosuhteista. Periaatteessa kaikkia tietoja, jotka suoraan tai välillisesti edistävät menettelyn päättämistä, olisi kohdeltava olennaisina tietoina. Näihin sisältyvät riittävät tiedot asiaan liittyvistä tosiseikoista ja oikeudellisista kysymyksistä. Jo tunnettuja tai julkisesti saatavilla olevia tietoja ei välttämättä tarvitse jakaa.
46. Tietojenvaihto ei siis ole itsetarkoitus, vaan se tukee kaikkia menettelyyn osallistuvia valvontaviranomaisia asian käsittelyssä ja auttaa niitä täyttämään tehtävänsä valvontaviranomaisina. Käytännön kannalta on näin ollen välttämätöntä, että kaikki osapuolet toimivat asianmukaisesti eli oikeasuhteisesti ja hyvän yhteistyön hengessä. Kussakin tapauksessa kysymys kuuluukin, mitä tietoja kukin valvontaviranomainen välttämättä tarvitsee asian ratkaisemiseksi.
47. Esimerkiksi johtavan valvontaviranomaisen tulisi rekisterinpitäjän "ainoana yhteystahona" jakaa kaikki olennaiset tiedot, jotka se on kerännyt rekisterinpitäjältä tai henkilötietojen käsittelijältä (esim. tutkimusten löydökset, raportit, kirjeenvaihto rekisterinpitäjän kanssa, kokouspöytäkirjat, lisätodisteet).
48. Jos tiedot ovat määrältään tai laajuudeltaan erityisen merkittäviä, johtavan valvontaviranomaisen olisi pyrittävä toimittamaan niistä yhteenvetoja, otteita tai raportteja päätösehdotuksessa esitettyjen perustelujen tueksi.
49. Osallistuvilla valvontaviranomaisilla puolestaan on velvollisuus jakaa johtavalle valvontaviranomaiselle ja muille osallistuville valvontaviranomaisille ennakoivasti kaikki tapaukseen koskevat olennaiset tiedot (valitus, tietoturvaloukkausilmoitus jne.), jotka valvontaviranomaisella on hallussaan ja jotka ovat hyödyllisiä arvioitaessa tapauksen oikeudellista ja tosiasiallista tilannetta. Tällaisia tietoja ovat muun muassa kirjelmät, perustelut, kirjeenvaihto rekisteröityjen kanssa, osallistuvien valvontaviranomaisten esimerkiksi tutkintavaiheen aikana tekemät havainnot ja kansalliset tarkastukset, jotka ovat johtaneet mahdollisen rajatylittävää käsittelyä koskevan rikkomisen havaitsemiseen rekisterinpitäjän toimipaikassa.

Valvontaviranomaiset voivat vaihtaa esimerkiksi seuraavia tietoja:

²⁵ Ks. myös yleisen tietosuojaa-asetuksen 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annettu päätös 01/2020 riita-asiasta, 134–136 kohta.

- tiedot, jotka vaikuttavat johtavan valvontaviranomaisen toimivallan uudelleenjakoon ja osallistuvien valvontaviranomaisten roolien/pätevyysien jakautumiseen²⁶ (esim. kun rekisterinpitäjä tai päätoimipaikka vaihtuu),
- valitusta tai tutkintaa koskeva kirjeenvaihto rekisterinpitäjän tai rekisteröityjen kanssa,
- kokoukset rekisterinpitäjien tai henkilötietojen käsittelijöiden kanssa (esim. esityslista, aihealue ja tarkoitus, kokouspöytäkirja tai kokouksen tulosten arviointi, suunnitellut jatkotoimet),
- kuulemispöytäkirjat ja uudelleen käsittelyt, myös asiaan liittyvien yksittäisten kysymysten osalta,
- rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle lähetetyt kyselyt,
- mahdollinen alustava tutkimus- tai tarkastusraportti,
- mahdolliset asiantuntijaraportit (oikeudelliset ja tekniset), myös ulkopuolisten palveluntarjoajien laatimat,
- tutkimuksen, tarkastusraportin tai tutkintapöytäkirjan suunniteltu laajuus,
- todistajanlausunnot ja muu oikeudellinen näyttö, muut asiaankuuluvat tiedot, kokemukset rekisterinpitäjästä tai henkilötietojen käsittelijästä taikka suoritetusta tietojenkäsittelystä, hallinnolliset käytännöt,
- oikean painotuksen määrittämiseksi tarvittavat tiedot: on esimerkiksi todennäköistä, että erittäin teknistä aihetta koskevan tutkimuksen kannalta olennaisia tietoja ovat teknisiä näkökohtia käsittelevät tiedot, kun taas muissa tapauksissa tekniset näkökohdat eivät ole yhtä merkityksellisiä.
- Huom. Edellä oleva luettelo ei ole tyhjentävä. Se, mitä tietoja valvontaviranomaiset pitävät olennaisina tietoina, riippuu kunkin tapauksen olosuhteista.

Tällaisten tietojen vaihtamiseen on käytettävä tietosuojaneuvoston tietojärjestelmää.

50. Yleisen tietosuojasetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen tietojen minimoinnin periaatteen osalta on arvioitava tapauskohtaisesti, onko henkilötietojen jakaminen tarpeen. Henkilötietoja tulisi jakaa vain, jos se on tarpeen tietyn kysymyksen ratkaisemiseksi.
51. Johtava valvontaviranomainen ja muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat merkitä määrätty tiedot (erittäin) luottamuksellisiksi erityisesti silloin, kun tämä vaikuttaa tarpeelliselta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen salassapitovelvoitteiden täyttämiseksi. Tällaisessa tapauksessa valvontaviranomaisen on ilmoitettava tietojen luottamuksellisuudesta muille valvontaviranomaisille välittömästi ja pyrittävä niiden kanssa yhdessä etsimään laillisia ratkaisuja tietojen jakamiseksi. Salassapitosäännökset liittyvät kuitenkin yleensä kolmansiin osapuoliin eikä osallistuviin valvontaviranomaisiin. Näin ollen, mikäli mahdollista, kansallisten salassapitosääntöjen alaisia tietoja ei saa julkaista eikä luovuttaa kolmansille osapuolille kuulematta etukäteen tiedot luovuttanutta viranomaista.
52. Sellaisten pyyntöjen osalta, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua tietoihin, valvontaviranomaisten olisi kuultava toisiaan ennen kuin ne myöntävät tai epäävät oikeuden tutustua yhteistyömenettelyn

---

²⁶ Ks. edellä oleva 5 kohta.

aikana vaihdettuihin asiakirjoihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten avoimuussäännösten soveltamista.

3.3.2 Tietojenvaihdon ajoitus

53. Yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan 1 kohdassa ei säädetä erityisestä ajankohdasta, koska tietojenvaihto on yleinen velvoite eikä riipu ajoituksesta. Asetuksen tehokas täytäntöönpano kaikkialla EU:ssa edellyttää kuitenkin, että kaikki osallistuvat valvontaviranomaiset saavat kaikki olennaiset tiedot oikea-aikaisesti eli niin pian kuin se on kohtuudella mahdollista. Sen vuoksi tietosuojaneuvosto katsoo, että molempinpuolista velvoitetta vaihtaa kaikki olennaiset tiedot sovelletaan jo ennen kuin johtava valvontaviranomainen toimittaa päätösehdotuksensa.
54. Konsensukseen pääsemisen helpottamiseksi tiedot olisi kuitenkin jaettava ajankohtana, jolloin johtavalla valvontaviranomaisella on edelleen mahdollisuus ottaa huomioon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset. Tätä sääntöä on noudatettava menettelyn kaikissa vaiheissa. Sen tarkoituksena on erityisesti estää se, että muille osallistuville valvontaviranomaisille esitetään loppuun käsiteltyjä seikkoja (esim. kun tietyt menettelyn vaiheet on jo suljettu pois kansallisen lainsäädännön nojalla).
55. Tältä osin 60 artiklassa annetaan sekä johtavalle valvontaviranomaiselle että muille osallistuville valvontaviranomaisille tilaa harkinnalle, koska ”*kaikkien olennaisten tietojen*” epävirallinen vaihto ilman tiukkoja määräaikoja helpottaa yhteisymmärryksen saavuttamista ennen virallisten vaiheiden käynnistämistä. Mitä kattavampaa ja oikea-aikaisempaa tietojenvaihto menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten välillä on, sitä todennäköisempää on, että konsensus saavutetaan mahdollisimman pian.
56. Siksi tietosuojaneuvosto suosittelee vähimmäisvaatimuksena, että johtava valvontaviranomainen pyrkii kaikin tavoin jakamaan ennakoivasti muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa päätösehdotuksensa soveltamisalan ja tärkeimmät päätelmät ennen päätösehdotuksen virallista toimittamista. Näin muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat muodostaa omat näkemyksensä asiasta ja ilmoittaa ajoissa mahdollisista kysymyksistä johtavalle valvontaviranomaiselle. Johtava valvontaviranomainen puolestaan voi päättää käsitellä näitä kysymyksiä ennen päätösehdotuksen virallista toimittamista ja siten myös ennen kuin 60 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu tarkasti säännelty päätösehdotuksen vastustamismenettely käynnistetään.
57. On nimittäin pidettävä mielessä, että yhteistyömenettelyn tarkoituksena on tukea ja edistää tietosuojan tehokasta täytäntöönpanoa EU:ssa. Tätä edistääkseen valvontaviranomaisten on kehitettävä parhaita käytäntöjä keräämällä jatkuvasti käytännön kokemuksia joustavimpien yhteistyötapojen valinnasta.

4 60 ARTIKLAN 2 KOHTA – KESKINÄINEN AVUNANTO JA YHTEISET OPERAATIOT

4.1 Yleistä

58. Yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan 2 kohdassa käsitellään erityisiä yhteistyön muotoja johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä 60 artiklassa säädetyn yhteistyömenettelyn aikana eli KAP-mallin puitteissa.

59. Asetuksen 60 artiklan 2 kohdassa mennään pidemmälle kuin 60 artiklan 1 kohdassa, jossa säädetään velvollisuudesta vaihtaa kaikki olennaiset tiedot: siinä säädetään erityisistä yhteistyön muodoista, joihin johtava valvontaviranomainen voi tarvittaessa turvautua käsiteltävässä tapauksessa. Johtava valvontaviranomainen voi esimerkiksi pyytää muilta osallistuvilta valvontaviranomaisilta keskinäistä avunantoa, tai se voi pyytää osallistuvia valvontaviranomaisia osallistumaan toteuttamaansa yhteiseen operaatioon.
60. Asetuksen 61 ja 62 artiklan soveltaminen 60 artiklan 2 kohdan puitteissa edellyttää kyseisten artiklojen säännösten lukemista yhdessä 60 artiklan kanssa. Näin ollen kyseisiä säännöksiä on mukautettava kunkin yhteistyömenettelyn asiayhteyteen sekä KAP-mallin mukaiseen, ja erityisesti 60 artiklan 2 kohdassa säädettyyn, tehtävänjakoon.
61. Koska 60 artiklan 2 kohdassa määritellään tällaisen yhteistyön päätarkoitukset (tutkimusten toteuttaminen ja toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunutta rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskevan toimenpiteen toteuttamisen valvonta), siinä korostetaan, että näitä yhteistyövälineitä voidaan soveltaa yhteistyömenettelyn kahdessa vaiheessa: tutkintavaiheessa ennen lopullisen päätöksen tekemistä ja täytäntöönpanovaiheessa sen jälkeen, kun lopullinen päätös on tehty ja siitä on ilmoitettu rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle.

4.2 60 artiklan 2 kohdan vaatimukset

4.2.1 Pyynnön voi esittää vain johtava valvontaviranomainen

62. Koska säännöksessä viitataan johtavaan valvontaviranomaiseen, siinä määritetään KAP-mallin puitteissa toteutettavat toimet, joihin voidaan ryhtyä käsiteltävässä tapauksessa sen jälkeen, kun johtava valvontaviranomainen on määritetty. Mahdollisuus turvautua 60 artiklan 2 kohdan mukaiseen keskinäiseen avunantoon tai yhteisiin tutkimuksiin rajoittuu ainoastaan meneillään olevaan rajatylittävään tapaukseen liittyvään yhteistyömenettelyyn.
63. Koska johtavalla valvontaviranomaisella on toimivalta toteuttaa tutkimuksia ja valvoa rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskevan päätöksen noudattamista, sanamuodolla ”*voi pyytää*” annetaan johtavalle valvontaviranomaiselle valtuudet tehdä tällaisia toimia koskevia aloitteita, mutta vain jos se katsoo tämän tarpeelliseksi tai asianmukaiseksi käsiteltävän tapauksen kannalta. Johtava valvontaviranomainen voi vapaasti päättää, esittääkö se 61 artiklan mukaisen keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön tai 62 artiklan mukaisen yhteisiä operaatioita koskevan pyynnön, koska yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei aseteta johtavalle valvontaviranomaiselle velvoitetta käyttää näitä välineitä.
64. Asetuksen 60 artiklan 2 kohta koskee ainoastaan johtavan valvontaviranomaisen esittämiä pyyntöjä. Sitä ei sovelleta pyyntöihin²⁷, joita osallistuvat valvontaviranomaiset voivat osoittaa johtavalle valvontaviranomaiselle 60 artiklan mukaisen yhteistyömenettelyn aikana, koska ne sisältyvät jo 60 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään ”olennaisen tietojen” vaihtamisesta.

---

²⁷ Jos johtava valvontaviranomainen päättää olla käsittelemättä asiaa sen paikallisen luonteen vuoksi, asianomainen osallistuva valvontaviranomainen ottaa 56 artiklan 5 kohdan nojalla johtavan roolin asian tutkinnassa ja käsittelee asian 61 ja 62 artiklan mukaisesti. Jos asiaa käsittelevä osallistuva valvontaviranomainen joutuu pyytämään apua johtavalta valvontaviranomaiselta, tapaukseen ei sovelleta 60 artiklan mukaista menettelyä, vaan siihen sovelletaan suoraan 61 tai 62 artiklaa 60 artiklan 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolella.

4.2.2 4.2.2 Ilmaisu ”milloin tahansa”

65. Tämä tarkoittaa sitä, että johtava valvontaviranomainen voi esittää keskinäistä avunantoa tai yhteisiä operaatioita koskevia pyyntöjä aina kun se pitää toimea perusteltuna voidakseen käyttää toimivaltaansa tehokkaasti koko 60 artiklassa säädetyn yhteistyömenettelyn ajan.
66. Johtava valvontaviranomainen voi tiettyä tapausta koskevan yhteistyömenettelyn puitteissa esittää useita pyyntöjä, jotka koskevat keskinäistä avunantoa, yhteistä operaatiota tai molempia. Sen on kuitenkin pidettävä mielessä, että tällaisten pyyntöjen on oltava tarpeellisia ja asianmukaisia tutkinnan ja päätöksenteon kannalta taikka tehdyn päätöksen noudattamisen valvonnan kannalta.

4.2.3 Osallistuvat valvontaviranomaiset, joille pyyntö osoitetaan

67. Asetuksen 60 artiklan 2 kohdan mukaan johtava valvontaviranomainen voi osoittaa pyyntönsä sellaisille valvontaviranomaisille, jotka ovat ilmaisseet osallistuvansa kyseiseen yhteistyömenettelyyn.²⁸ Kun kyseessä on 61 artiklan mukainen keskinäistä avunantoa koskeva pyyntö, tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että pyyntö osoitetaan automaattisesti kaikille osallistuville valvontaviranomaisille tai että kaikkien osallistuvien valvontaviranomaisten on osallistuttava kyseessä olevaan toimeen. Pyyntö esitetään ainoastaan sellaisille valvontaviranomaisille, joiden johtava valvontaviranomainen arvioi olevan avuksi meneillään olevassa tapauksessa. Sitä vastoin jos johtava valvontaviranomainen aikoo toteuttaa yhteisen operaation, kaikilla menettelyyn osallistuvilla valvontaviranomaisilla on oikeus osallistua operaatioon 62 artiklan 2 kohdan mukaisesti.²⁹
68. Yhteistyömenettelyn viimeistä vaihetta käsittelevässä 60 artiklan 10 kohdassa säädetään toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä noudattaa johtavan valvontaviranomaisen tekemää lopullista päätöstä. Myös tässä tapauksessa johtava valvontaviranomainen voi tapauksen erityispiirteiden perusteella päättää, mitkä osallistuvat valvontaviranomaiset kutsutaan osallistumaan tällaisiin toimenpiteisiin (esim. sen jäsenvaltion valvontaviranomaiset, jonka alueella rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on toimipaikka).

4.3 Keskinäistä avunantoa koskeva pyyntö

69. Keskinäisen avunannon väline sisältää useita erilaisia vaihtoehtoja valvontaviranomaisten väliselle yhteistyölle yleisen tietosuoja-asetuksen täytäntöönpanon ja yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi, ottaen huomioon myös rekisterinpitäjien tai henkilötietojen käsittelijöiden toimipaikkojen sekä rekisteröityjen maantieteellinen hajautuminen. Pyydetyn avun tyyppi riippuu kuitenkin kunkin tapauksen erityisolosuhteista. Lisäksi on muistettava, että johtava valvontaviranomainen on rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoa yhteystaho käsiteltävänä olevassa rajatylittävän käsittelyn tapauksessa.
70. Johtava valvontaviranomainen voi 60 artiklan mukaisen menettelyn piiriin kuuluvassa rajatylittävässä tapauksessa esittää osallistuville valvontaviranomaisille pyyntöjä kaikenlaisesta avusta, jonka se katsoo edistävän tapausta koskevan päätöksen tekemistä.
71. Tutkintavaiheeseen sisältyy useita tilanteita, joissa johtava valvontaviranomainen voi joutua pyytämään apua muilta osallistuvilta valvontaviranomaisilta. Yksi yleisimmistä tapauksista on pyytää

²⁸ Ks. päätösehdotuksen sitovaa vaikutusta koskeva 36 kohta ja 188 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

²⁹ Johtava valvontaviranomainen voi myös halutessaan kutsua mukaan valvontaviranomaisia, jotka eivät ole osallistuvia valvontaviranomaisia.

apua valituksen vastaanottaneelta valvontaviranomaiselta esimerkiksi lisätietojen pyytämiseksi valituksen tekijältä, faktojen tarkistamiseksi tai näytön keräämiseksi kyseessä olevan jäsenvaltion alueelle sijoittautuneesta toimipaikasta. Tällaisissa tilanteissa pyyntö osoitetaan ainoastaan yhdelle osallistuvalla valvontaviranomaiselle.

72. Johtava valvontaviranomainen voi myös joutua pyytämään osallistuvia valvontaviranomaisia toimittamaan tietoja tai suorittamaan tutkimuksia rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän tiettyjen jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden toimipaikkojen osalta. Tämä voi johtua esimerkiksi olosuhteista, joissa tietoja käsitellään, taikka vastuunjaosta eri toimipaikkojen välillä. Näissä tapauksissa johtava valvontaviranomainen osoittaa pyynnön kaikille pyynnön kannalta merkityksellisille osallistuville valvontaviranomaisille.
73. Kun rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on 60 artiklan 10 kohdan mukaisesti tiedottanut lopullisen päätöksen noudattamiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja 60 artiklan mukainen menettely on päättynyt (ja asiasta on ilmoitettu muille osallistuville valvontaviranomaisille), johtava valvontaviranomainen voi edelleen pyytää osallistuvilta valvontaviranomaisilta keskinäistä avunantoa sen selvittämiseksi, onko myös kyseisen rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän tietyn jäsenvaltion alueelle sijoittautunut toimipaikka pannut päätöksen täytäntöön ja jos on, niin miten.
74. Asetuksen 60 artiklan 2 kohdan mukaisten avunantopyyntöjen on noudatettava 61 artiklassa vahvistettuja yleisiä sääntöjä, jotka koskevat johtavan valvontaviranomaisen esittämien pyyntöjen perustelemista ja osallistuvien valvontaviranomaisten mahdollisia vastauksia.
75. Saatuaan johtavalta valvontaviranomaiselta avunantopyynnön osallistuvan valvontaviranomaisen on 61 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet voidakseen vastata pyyntöön *"ilman aiheetonta viivytystä"* ja joka tapauksessa *"viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta"*.
76. Periaate, jonka mukaan 60 artiklan mukainen menettely on tietyissä tapauksissa asetettava etusijalle, on vahvistettu 60 artiklan 3 kohdassa, jossa käytetään ilmaisu *"viipymättä"*, sekä myös 60 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisissa tiukoissa määräajoissa. Lisäksi 61 artiklassa käytetty ilmaisu *"ilman aiheetonta viivytystä"* korostaa, että valvontaviranomaisen on toimittava nopeasti – joskin on huomioitava, että avunantopyyntöjen kattamien toimenpiteiden toteuttamiseen kuluva aika saattaa vaihdella. Osallistuvien valvontaviranomaisten on joka tapauksessa ilmoitettava johtavalle valvontaviranomaiselle *"asian ratkaisusta tai tarvittaessa asian etenemisestä tai pyyntöön vastaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä"* viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta, kuten 61 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädetään.

4.4 Yhteisten operaatioiden käynnistäminen

77. Johtava valvontaviranomainen voi 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttaa 62 artiklan mukaisia yhteisiä operaatioita etenkin toteuttaakseen tutkimuksia tai valvoakseen toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunutta rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskevan toimenpiteen toteuttamista.
78. Jos johtava valvontaviranomainen katsoo, että meneillään oleva 60 artiklan mukainen menettely hyötyisi yhteisestä tutkimuksesta tai yhteisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä, se voi käynnistää yhteisen operaation pyytämällä osallistuvia valvontaviranomaisia osallistumaan tällaisiin toimiin. Osallistuvilla valvontaviranomaisilla ei kuitenkaan ole velvollisuutta suostua pyyntöön.
79. Johtava valvontaviranomainen voi hallinnoida yhteistä operaatiota omasta jäsenvaltiostaan käsin tai toteuttaa operaation valvontaviranomaisten yhteisenä tutkintana jäsenvaltioissa, joissa on rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toimipaikkoja. Tämä mahdollistaa esimerkiksi paikan päällä tehtävät tarkastukset, joilla varmistetaan yhteistyömenettelyn tavoiteltu lopputulos. Johtava valvontaviranomainen voi käynnistää yhteisen operaation myös asianomaisten osallistuvien valvontaviranomaisten yhteisenä täytäntöönpanotoimenpiteenä, jotta tehdyn päätöksen noudattamista voidaan valvoa samanaikaisesti kaikissa rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toimipaikoissa, joita päätös koskee.

5 60 ARTIKLAN 3 KOHTA – JOHTAVAN VALVONTAVIRANOMAISEN ILMOITUSVELVOLLISUUS JA PÄÄTÖSEHDOTUSTA KOSKEVA VELVOITE

80. Yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan 3 kohdassa kuvataan päätöksentekoprosessi, joka muodostaa keskeisen vaiheen johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten välisessä yhteistyömenettelyssä. Tämän vaiheen tavoitteena on päästä nopeasti yksimielisyyteen asian ratkaisusta.
81. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdassa keskitytään johtavan valvontaviranomaisen tehtäviin ja asetetaan kolme keskeistä velvoitetta:
  -)] asiaa koskevat olennaiset tiedot on ilmoitettava viipymättä muille osallistuville valvontaviranomaisille,
  -)] päätösehdotus on toimitettava viipymättä muille osallistuville valvontaviranomaisille lausuntoa varten ja
  -)] muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset on otettava asianmukaisesti huomioon.

Näitä velvoitteita on tarkasteltava 60 artiklan 1 kohdassa vahvistettua konsensuspyrkimystä vasten.

5.1 60 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke – johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus jakaa tiedot viipymättä

5.1.1 Ilmaisu ”viipymättä”

82. Ilmaisu ”viipymättä” käytetään 60 artiklan 3 kohdan molemmissa virkkeissä. Ensimmäisessä virkkeessä säädetään johtavan valvontaviranomaisen velvollisuudesta ilmoittaa viipymättä asiaa koskevat olennaiset tiedot muille osallistuville valvontaviranomaisille ja toisessa virkkeessä johtavan

valvontaviranomaisen velvollisuudesta toimittaa viipymättä päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille.

83. Vaikka yleisessä tietosuojasetuksessa käytetään ilmaisua ”viipymättä” useissa eri yhteyksissä, sitä ei määritellä asetuksen 4 artiklassa.
84. Koska 60 artiklan 3 kohta on unionin oikeuden säännös, ilmaisua ”viipymättä” on tulkittava itsenäisesti kansallisesta lainsäädännöstä yleisen tietosuojasetuksen yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi.
85. Ilmaisua ”viipymättä” on käsitelty muun muassa asiassa C-151/98 P annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa (18.11.1999, 25 kohta) asetuksen (EU) N:o 2377/90 yhteydessä. Tuomioistuin katsoi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli aivan oikein todennut, että asetuksen N:o 2377/90 8 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ei täsmällisesti määritetä sitä aikaa, jonka kuluessa komission on tehtävä neuvostolle ehdotus tarvittavista toimenpiteistä, ja että yhteisön lainsäätäjällä on päinvastoin käyttäessään ilmaisua ”viipymättä” antanut komissiolle tiettyä harkinnanvaraa samalla, kun se on toisaalta määrätty toimimaan viivyttelämättä.
86. Näin ollen tietosuojaneuvosto katsoo kyseisen tuomion mukaisesti, että 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen yhteydessä ilmaus ”viipymättä” velvoittaa toimimaan viivyttelämättä³⁰.
87. Se, että lainsäätäjällä on tässä yhteydessä käyttänyt ilmaisua ”viipymättä”, osoittaa, että se on katsonut tarpeelliseksi nopeuttaa päätösehdotukseen liittyvää tiedonkulkua. Tapausten moninaisuuden vuoksi tietojen ilmoittamiselle ei kuitenkaan ole voitu asettaa tarkkaa määräaika. Näin ollen tietosuojaneuvosto katsoo, että ilmaisu ”viipymättä” tarkoittaa, että vaikka tietoja ei tarvitse ilmoittaa välittömästi tai tietyn määräajan kuluessa, ne on ilmoitettava viivyttelämättä eli tietyn tarkasteluajan kuluessa, joka määritetään kunkin tapauksen olosuhteiden mukaan. Tiivistettynä tämä tarkoittaa sitä, että johtavan valvontaviranomaisen on toimittava ennakoivasti ja mahdollisimman nopeasti tapauksen mukaan. Tämä pätee vastaavasti myös osallistuvien valvontaviranomaisten vastauksiin johtavan valvontaviranomaisen esittämiin pyyntöihin.
88. Jotta voitaisiin helpottaa osallistuvien valvontaviranomaisten työtä päätösehdotusta koskevien näkemysten esittämisen osalta, johtavan valvontaviranomaisen tulisi pohtia, miten se voisi tukea osallistuvien valvontaviranomaisten työn aikatauluttamista. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi alustavan aikataulun laatimista.

Esimerkki 2: Ennen tutkimuksen käynnistämistä johtava valvontaviranomainen jakaa ennakoivasti ja nopeasti aikataulun toimista, joita se aikoo toteuttaa. Pian tutkimuksen päätyttyä johtava valvontaviranomainen lähettää osallistuville valvontaviranomaisille yhteenvedon tutkimuksen tuloksista. Lisäksi se asettaa lyhyen mutta kohtuullisen määräajan³¹, jonka kuluessa osallistuvat valvontaviranomaiset voivat esittää epävirallisia huomautuksia tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta.

³⁰ Julkisasiamies Bobek toteaa asiassa C-645/19 esittämänsä ratkaisuehdotuksen 115 kohdassa, että yleisessä tietosuojasetuksessa edellytetään lähtökohtaisesti, että johtava valvontaviranomainen toimii viipymättä rajatylittävää käsittelyä koskevissa tapauksissa. Vaikka ”toimia viipymättä” ei välttämättä tarkoita nopeaa toimintaa, tietosuojaneuvosto katsoo, että jos johtava valvontaviranomainen toimii ennakoivasti ja mahdollisimman nopeasti, se täyttää myös ilmaisun ”toimia viipymättä” vaatimukset.

³¹ ”Kohtuullinen määräaika” on arvioitava tapauskohtaisesti, mutta se voi vaihdella muutamasta viikosta yli kuukauteen.

Tämän jälkeen johtava valvontaviranomainen jakaa asiaan liittyvät olennaiset tiedot. Lisäksi se päivittää aikataulu lisäämällä siihen päivämäärän, johon mennessä se toimittaa alustavan päätösehdotuksensa, määräajan, johon mennessä osallistuvia valvontaviranomaisia pyydetään toimittamaan huomautuksensa alustavasta päätösehdotuksesta, sekä ajankohdat, jolloin se aikoo kuulla asianomaisia osapuolia.

89. Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset voivat parhaana käytäntönä sopia, että velvoite vaihtaa olennaiset tiedot ”viipymättä” täyttyy, kun kaikki olennaiset tiedot vaihdetaan ennakoivasti, nopeasti ja kattavasti. Näin osallistuvat valvontaviranomaiset voivat tarkastella ja arvioida niitä ja reagoida niihin riittävän varhaisessa vaiheessa.

5.1.2 Ilmaisu ”olennaiset tiedot”

90. Olennaisten tietojen käsitettä tarkastellaan edellä kohdassa 3.3.
91. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään johtavan valvontaviranomaisen velvollisuudesta ilmoittaa tietoja osallistuville valvontaviranomaisille, kun taas 60 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä säädetään johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten välisestä keskinäisestä tietojenvaihdosta. Johtavan valvontaviranomaisen 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukainen velvollisuus ilmoittaa olennaiset tiedot sekä 60 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä säädetty velvoite liittyvät molemmat viime kädessä päätösehdotuksen toimittamiseen. Kaikki johtavan valvontaviranomaisen saatavilla olevat asiaa koskevat olennaiset tiedot on toimitettava myös muille osallistuville valvontaviranomaisille tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta.
92. Yhteistyömenettelyn ydinajatuksena on, että asiasta päästään yhteisymmärrykseen ja asia ratkaistaan johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välisellä yhteistyöllä. Näin ollen muiden osallistuvien valvontaviranomaisten osallistuminen yhteistyömenettelyyn ei rajoitu pelkästään 60 artiklan 4 kohdan mukaiseen oikeuteen esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita. Osallistuvilla valvontaviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus osallistua menettelyyn ja ilmaista näkemyksensä myös ennen päätösehdotuksen laatimista.
93. Tätä varten johtavan valvontaviranomaisen olisi pyrittävä jakamaan tutkimuksen alustavat tulokset jo ennen päätösehdotuksen toimittamista. Näin on erityisesti silloin, kun eriäviä näkemyksiä voidaan odottaa tai kun osallistuvat valvontaviranomaiset saattavat tarvita aikaa perehtyäkseen aiheeseen. Tämä antaa muille osallistuville valvontaviranomaisille tilaisuuden esittää näkemyksiään johtavalle valvontaviranomaiselle hyvissä ajoin, jotta se voi ottaa nämä näkemykset huomioon jo päätösehdotuksen valmisteluvaiheessa.

Esimerkki 3: Valitukseen perustuvan tapauksen alustavassa tutkinnassa käy ilmi, että yritys on käyttänyt henkilötietoja myös muihin kuin ilmoitettuihin tarkoituksiin. Johtava valvontaviranomainen jakaa tämän havainnon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa jo varhaisessa vaiheessa päästäkseen sopimukseen siitä, jatketaanko asian käsittelyä ainoastaan valituksen puitteissa vai laajennetaanko tutkintaa havaittuun toissijaiseen tietojenkäsittelyyn.

Esimerkki 4: Johtava valvontaviranomainen toimittaa muille osallistuville valvontaviranomaisille yhteenvedon alustavien selvitysten tärkeimmistä tuloksista. Samassa yhteydessä se ilmoittaa myös keskeiset kysymykset, joihin osallistuvien valvontaviranomaisten tulisi tutustua, jotta voidaan aloittaa asiaa koskevan yhteisymmärryksen rakentaminen. Ennakoiva vuorovaikutus johtavan

valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä on olennaisen tärkeää, jotta alusta alkaen voidaan ottaa huomioon erilaisia näkökulmia ja edistää siten mahdollisimman paljon näkemysten lähentymistä.

Esimerkki 5: Myöhemmässä vaiheessa, lähempänä päätösehdotuksen toimittamista, kaikille menettelyyn osallistuville valvontaviranomaisille toimitetaan yhteenveto asiaa koskevista tosiseikoista ja tutkintavaiheessa havaituista mahdollisista rikkomisista. Näissä alustavissa tuloksissa ja niitä koskevassa arvioinnissa käsitellään muun muassa säännöksiä, joita on mahdollisesti rikottu, sekä toimenpiteitä, joita valvontaviranomaisten suunnitellaan toteuttavan yleisen tietosuojasetuksen 58 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla.

94. Kuten edellä olevissa kohdissa ja esimerkeissä osoitetaan, yleisenä käytäntönä tulisi olla, että valvontaviranomaiset vaihtavat ristiriitaisia ja eriäviä oikeudellisia näkemyksiään sekä mielipiteitään toteutetuista tai toteuttamatta jääneistä toimista taikka ilmoitetuista tai ilmoittamatta jääneistä seikoista. Tämä voisi estää sen, että ratkaisu yleisen tietosuojasetuksen ristiriitaisista tulkinnoista joudutaan tekemään kiistanratkaisumenettelyssä.
95. Johtavalla valvontaviranomaisella on valta käynnistää tutkimuksia myös omasta aloitteestaan eikä ainoastaan muiden osallistuvien valvontaviranomaisten toimittamien tietojen perusteella. Tällaisissa tapauksissa muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset eivät voi pakottaa johtavaa valvontaviranomaista muuttamaan tutkimuksen laajuutta.³²

---

³² Kuten merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta annettujen tietosuojaneuvoston suuntaviivojen 09/2020 9 kohdassa korostetaan, osallistuvat valvontaviranomaiset voivat kuitenkin viimeisenä keinona esittää tutkimuksen laajuutta koskevan vastalauseen, edellyttäen että se täyttää kaikki 4 artiklan 24 kohdassa asetetut vaatimukset, kuten suuntaviivoissa selitetään.

5.2 60 artiklan 3 kohdan toinen virke – johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus antaa päätösehdotus

5.2.1 Oikeudellinen velvoite toimittaa päätösehdotus

96. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä asetetaan johtavalle valvontaviranomaiselle velvoite toimittaa päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille. Virkkeessä käytetty sanamuoto *”on toimitettava”* osoittaa, että kyseessä on sääntö, jota on noudatettava kaikissa 60 artiklan soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa.
97. Johtavan valvontaviranomaisen on noudatettava 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaista velvoitetta myös kaikissa KAP-mallin mukaisissa menettelyissä (KAP-menettelyt). Johtavan valvontaviranomaisen toimivalta perustuu 56 artiklan 1 kohtaan. Kyseinen kohta muodostaa erityissäännöksen, jota sovelletaan kaikkiin rajatylittävään käsittelyyn liittyviin kysymyksiin. Johtavan valvontaviranomaisen 56 artiklan 1 kohdassa vahvistettua toimivaltaa on käytettävä *”60 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti”*. Siksi KAP-menettelyn puitteissa toimivaa johtavaa valvontaviranomaista sitovat 60 artiklan säännökset, mukaan lukien 60 artiklan 3 kohdan toinen virke.
98. Johtavan valvontaviranomaisen on näin ollen toimitettava päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille kaikissa tapauksissa, myös silloin, kun valittaja peruuttaa valituksensa sen jälkeen, kun 60 artiklan mukainen menettely on jo aloitettu tai kun kansallisen lainsäädännön mukaista aineellista (lopullista) päätöstä ei ole vielä tehty.
99. Myös näissä tapauksissa päätösehdotus auttaa sovittamaan yhteen kaikkien KAP-menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset, myös 60 artiklan 4 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa säädettyjä laillisia mahdollisuuksia käytettäessä. Valitukseen perustuvissa tapauksissa päätösehdotuksessa on lisäksi esitettävä osallistuvien valvontaviranomaisten tekemien päätösten perustelut 60 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti

Esimerkki 6: Kun valitukseen perustuva KAP-menettely on jo aloitettu, rekisterinpitäjä lopettaa rikkomisen viipymättä johtavan valvontaviranomaisen otettua siihen yhteyttä. Tapauksen olosuhteiden ja rekisterinpitäjän toiminnan perusteella johtava valvontaviranomainen katsoo, että asian käsittely voidaan päättää. Johtava valvontaviranomainen antaa päätösehdotuksen, jossa se ilmoittaa aikovansa lopettaa asian käsittelyn sekä perustelee päätöksensä. Menettelyn viimeisten vaiheiden osalta noudatetaan 60 artiklan mukaista menettelyä.

100. Kuten edellä kohdassa 3.2 selitetään ja kuten tietosuojaneuvosto muistutti merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta antamissaan suuntaviivoissa 09/2020, *”kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten [...] olisi keskityttävä poistamaan mahdolliset konsensuskseen tähtäävän menettelyn puutteet siten, että tuloksena on yhteisymmärryksen perustuva päätösehdotus”*. Johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille *”lausuntoa varten”*. Tarkoituksena on siis kuulla osallistuvia valvontaviranomaisia päätösehdotuksen sisällöstä (ks. myös 60 artiklan 4 kohdassa oleva viittaus *”kuulemiseen”*, joka johtavan valvontaviranomaisen on toteutettava *”tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti”*). Päätösehdotukseen tähtäävää kuulemistä olisi näin ollen tarkasteltava koko 60 artiklan mukaisen menettelyn perustana olevan konsensuspyrkimyksen valossa (ks. kohta 5.2.4, jossa käsitellään ilmaisua *”otettava niiden näkemykset asianmukaisesti huomioon”*).

101. Parhaana käytäntönä tietosuojaneuvosto suosittelee, että johtava valvontaviranomainen ilmoittaa muille osallistuville valvontaviranomaisille etukäteen, milloin se aikoo toimittaa päätösehdotuksensa. Tämän voisi tehdä alustavassa aikataulussa, jonka johtava valvontaviranomainen toimittaa (60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen) olennaisten tietojen ilmoittamisen yhteydessä. Näin tulisi toimia etenkin tapauksissa, joihin liittyy suuri määrä osallistuvia valvontaviranomaisia ja/tai arkaluonteisia kysymyksiä. Alustava aikataulu auttaa joka tapauksessa osallistuvia valvontaviranomaisia organisoimaan päätösehdotuksen arviointiin liittyvää työtään ja hyödyntämään koko 60 artiklan 4 kohdan mukaisen neljän viikon määräajan.
102. Veloitteen "*toimittamista*" koskevan osan osalta tietosuojaneuvosto suosittelee, että päätösehdotus tulisi toimittaa tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta, jotta voidaan saada varmuus siitä, milloin päätösehdotus on toimitettu ja mikä on 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen neljän viikon määräajan alkamisajankohta, sekä varmistaa, että kaikki osallistuvat valvontaviranomaiset saavat päätösehdotuksen samanaikaisesti. Tällä varmistetaan myös päätösehdotuksen toimittamisen turvallisuus ja luottamuksellisuus. Lisäksi se on tarpeen, kun otetaan huomioon mahdolliset päätösehdotusta koskevat vastalauseet ja johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten väliset erimielisyydet, jotka saattaisivat johtaa 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiseen menettelyyn.³³ Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän käyttö vaikuttaa asianmukaisimmalta kanavalta varmistaa, että päätösehdotuksen toimittamisen ajankohta tallennetaan ja että ehdotus toimitetaan 60 artiklan 12 kohdan mukaisesti.
103. Mitä tulee päätösehdotuksen sisältöön, ehdotuksen olisi periaatteessa sisällettävä kaikki tiedot, jotka osallistuvat valvontaviranomaiset tarvitsevat voidakseen arvioida ehdotusta (ks. kohta 6.2.2). Lisäksi erityisesti tapauksissa, joissa on hyväksytty korjaavia toimenpiteitä tai joissa on vaihdettu suuri määrä olennaisia tietoja päätösehdotuksen perustelujen ja pohdinnan ymmärtämiseksi, päätösehdotusta koskevat "*olennaiset tiedot*" olisi vaihdettava jo ennen varsinaisen päätösehdotuksen toimittamista, etenkin kun otetaan huomioon koko yhteistyömenettelyn taustalla oleva konsensuspyrkimys. Yksinkertaisemmissa tapauksissa, joissa päätösehdotus on itsestään selvä ja olennaisia tietoja ei tarvitse vaihtaa lainkaan tai vain hyvin vähän, olennaiset tiedot voidaan ilmoittaa vasta päätösehdotuksen toimittamisen yhteydessä. Näin ollen 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaisella veloitteella tarkoitetaan lähtökohtaisesti ainoastaan johtavan valvontaviranomaisen velvollisuutta toimittaa päätösehdotus.
104. Lisäksi tietosuojaneuvosto muistuttaa, että mikäli kansallisessa lainsäädännössä niin edellytetään, johtavan valvontaviranomaisen on varmistettava, että tässä vaiheessa esitetty päätösehdotus on kaikilta osin niiden kansallisten säännösten mukainen, jotka koskevat menettelyn kohteena olevien osapuolten oikeutta tulla kuulluksi (erityisesti rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ja valituksen tekijän osalta, jos valitus on jätettävä käsittelemättä tai se on hylättävä sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla). Johtavan valvontaviranomaisen ei tarvitse toimittaa päätösehdotuksen yhteydessä asiakirjoja, jotka voivat olla tarpeen sen osoittamiseksi, että oikeutta

---

³³ Tietosuojaneuvoston työjärjestyksen 11 artiklan 2 kohdan e alakohdassa edellytetään, että johtava valvontaviranomainen toimittaa "*asiakirjat, jotka todistavat (tarkistetun) päätösehdotuksen toimittamisen sekä osallistuvien valvontaviranomaisten vastalauseiden ajoituksen ja muodon*", jotta sihteeristö voi tarkistaa, että vastalause on toimitettu asetetun määräajan kuluessa.

tulla kuulluksi on noudatettu, mutta päätösehdotuksessa olisi kuitenkin yksilöitävä toimet, jotka on toteutettu tämän oikeuden noudattamisen varmistamiseksi.

5.2.2 ”Päätösehdotus”

105. Päätösehdotuksen toimittaminen on yksi yhteistyömenettelyn keskeisistä vaiheista, koska se on ratkaiseva ja viimeinen mahdollisuus keskinäiseen kuulemiseen jäljellä olevista erimielisyyksistä ja toisaalta ainoa mahdollisuus esittää perusteltuja ja merkityksellisiä vastalauseita muille osallistuville valvontaviranomaisille.
106. Yleisessä tietosuojasetuksessa ei määritellä päätösehdotuksen käsitettä. Kun otetaan huomioon yhteistyömenettelyn merkitys ja tarkoitus, EU:n tasolla määritetyn päätösehdotuksen käsitteen olisi perustuttava yhteisiin vähimmäisvaatimuksiin, jotta kaikki asianomaiset valvontaviranomaiset voivat osallistua asianmukaisesti päätöksentekoprosessiin.
107. SEUT-sopimuksen 288 artiklan 1 kohdan mukaan päätös on toimi, jolla käytetään [unionin] toimivaltaa. Yleisessä tietosuojasetuksessa käytetään käsitteitä ”tehtävät” (57 artikla) ja ”valtuudet” (58 artikla) tietosuojaviranomaisten toimivallan määrittämisen yhteydessä.
108. Johdanto-osan 129 kappaleessa käsitellään muodollisia vaatimuksia, joita sovelletaan oikeudellisesti sitoviin toimenpiteisiin, joita valvontaviranomaisilla on valtuudet toteuttaa. Nämä vaatimukset ovat seuraavat:
-)] toimenpide on esitettävä kirjallisesti
  -)] käytetyn sanamuodon on oltava selkeä ja yksiselitteinen
  -)] esityksessä on mainittava toimenpiteen³⁴ antanut valvontaviranomainen
  -)] esityksessä on mainittava toimenpiteen antamispäivä
  -)] esityksen on oltava valvontaviranomaisen valtuuttaman henkilöstön jäsenen allekirjoittama
  -)] esityksessä on annettava toimenpiteen syyt
  -)] esityksessä on viitattava oikeuteen käyttää tehokkaita oikeussuojakeinoja.
109. Nämä muodolliset vaatimukset ovat SEUT-sopimuksen 288 artiklan 1 kohdan mukaisia unionin toimielinten päätöksiä koskevan unionin oikeuskäytännön³⁵ sekä unionin perusoikeuskirjan³⁶ mukaisia. Vaikka näillä säännellään unionin toimielimiä, ne antavat ohjeita ja mahdollistavat päätelmien tekemisen päätösehdotuksen muodosta ja sisällöstä, koska tältä osin unionin oikeudessa annetaan valvontaviranomaisille toimivalta.
110. Edellä lueteltujen vaatimusten perusteella voidaan päätellä, että jokaiseen päätökseen, jolla pyritään oikeudellisiin seurauksiin, on sisällytettävä kuvaus merkityksellisistä tosiseikoista, riittävät perustelut ja asianmukainen oikeudellinen arviointi. Nämä vaatimukset varmistavat ennen kaikkea oikeusvarmuuden ja osapuolten oikeussuojan. Tietosuojan valvonnan alalla tämä tarkoittaa sitä, että

³⁴ Tähän sisältyvät myös valituksen tutkimatta jättäminen ja valituksen hylkääminen.

³⁵ Ks. esimerkiksi yhdistetyt asiat 8/66–11/66 (*”sitovat oikeusvaikutukset”*), asia C-317/19 P (*”tutkimaan heidän valituksensa riittävän yksityiskohtaisesti ja perustelevaan asianmukaisesti päätöksensä”*), yhdistetyt asiat C-8–11/66 (*”perustelujen on kuitenkin käytävä ilmi itse päätöksestä riittävän selvästi”*) sekä asia C-24/62 (*”tärkeimmät oikeudelliset ja tosiseikkoja koskevat kysymykset, joihin se perustuu”*).

³⁶ Ks. perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohta (*”hallintoelinten velvollisuus perustella päätöksensä”*).

rekisterinpitäjän, henkilötietojen käsittelijän ja valituksen tekijän olisi saatava tietoonsa kaikki perustelut, jotta ne voivat päättää, olisiko niiden saatettava asia oikeuden käsiteltäväksi.³⁷ Kun otetaan huomioon yhteistyömenettelyn päätöksentekoprosessi, myös osallistuvilla valvontaviranomaisilla on oltava riittävät tiedot, jotta ne voivat päättää mahdollisista toimista (esim. päätöksen hyväksyminen, näkemysten esittäminen).

111. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä sanaan ”pätös” on liitetty määrite ”ehdotus”. Ehdotuksella tarkoitetaan yleensä asiakirjaa, joka ei ole lopullinen asiakirja vaan aiempi versio, jonka viimeistely vaatii vielä työtä. Viimeistelyä lukuun ottamatta ehdotus sisältää kaikki lopullisen asiakirjan osat, mutta ehdotuksesta voidaan vielä keskustella ja sitä voidaan vielä muokata. Keskustelujen jälkeen ehdotuksen tarkastajat voivat joko hyväksyä ehdotuksen tai muuttaa sitä esitettyjen huomautusten mukaisesti. Tämä menettely vastaa yleisessä tietosuoja-asetuksessa käytettyä sanamuotoa, jonka mukaan päätösehdotus on toimitettava muille osallistuville valvontaviranomaisille ”lausuntoa varten”.
112. Jotta muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat täyttää tehtävänsä yhteistyömenettelyyn osallistuvana valvontaviranomaisena, niiden on voitava arvioida tapausta kattavien asiakirjojen perusteella. Osallistuvien valvontaviranomaisten on kyettävä ymmärtämään kaikki tapauksen näkökohdat sekä johtavan valvontaviranomaisen päätelmät ja niiden taustalla oleva pohdinta.

Esimerkki 7: Jotta muut osallistuvat valvontaviranomaiset voisivat arvioida, onko tapauksessa ehdotettu sakko asianmukainen, niiden on tiedettävä ehdotetun sakon määrä ja sakon määrittämisessä huomioitavat olosuhteet. Nämä seikat on selvitettävä ymmärrettävällä tavalla edellä luetellut vähimmäisvaatimukset täyttävän päätösehdotuksen yhteydessä.

113. Edellä esitetyn perusteella päätösehdotusta voidaan pitää alustavana ehdotuksena, joka esitetään samassa muodossa kuin lopullinen päätös. Ainoa ero päätösehdotuksen ja lopullisen päätöksen välillä on menettelyllisten näkökohtien lisäksi se, että (lopullista) keskustelua osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa ei ole vielä käyty. Päätösehdotus ei myöskään ole sitova asiakirja. Päätösehdotus ei myöskään ole sitova asiakirja. Jos 60 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita ei esitetä, päätösehdotuksesta tulee oikeudellisesti sitova kaikkien valvontaviranomaisten osalta (ks. 60 artiklan 6 kohta).³⁸
114. Kun otetaan huomioon edellä mainitut perustuslailliset vaatimukset unionin oikeuden mukaiselle oikeudelliselle päätökselle sekä yhteistyömenettelyn merkitys ja tarkoitus, vaikuttaa tarpeelliselta, että 60 artiklan 3 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu päätösehdotus vastaa muodoltaan ja sisällöltään päätöstä, jonka toimivaltainen valvontaviranomainen tekee käsiteltävänä olevassa tapauksessa. Näin ollen tietosuojanuevosto katsoo, että käsite ”ehdotus” viittaa ainoastaan päätösehdotuksen väliaikaiseen luonteeseen, joka johtuu 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen veloitteesta ottaa osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset huomioon.
115. Jos valitus peruutetaan sen jälkeen, kun 60 artiklan mukainen menettely on jo aloitettu tai kun kansallisen lainsäädännön mukaista aineellista (lopullista) päätöstä ei ole vielä tehty, päätösehdotusta on tarvittaessa muutettava, jotta päätöstä koskevat päätelmät voidaan esittää edellä olevan 112 kohdan mukaisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että päätösehdotuksessa on vähintään ilmoitettava, että

³⁷ Ks. myös: johdanto-osan 129 kappaleen viimeinen virke.

³⁸ Tässä vaiheessa olisi selvitettävä, tehdäänkö lopullinen päätös 60 artiklan 7, 8 vai 9 kohdan mukaisesti; ks. 226 kohta.

johtava valvontaviranomainen aikoo lopettaa asian käsittelyn, ja esitettävä tapauksen kannalta riittävät perustelut, jotta muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat puolustaa päätöstä lainkäyttöalueellaan.

116. Tietosuojaneuvosto huomauttaa lisäksi, että yhteistyömenettelyn mukaiset aiemmat tiedottamisvelvoitteet eivät periaatteessa vaikuta päätösehdotuksen muotoon ja sisältöön. Vaikka jatkuva tietojenvaihto on tärkeää menettelyn kaikissa vaiheissa, se ei kuitenkaan vaikuta siihen, että myös päätösehdotuksessa on esitettävä asianmukainen kuvaus ja oikeudellinen arviointi käsitellystä asiasta
117. Lainsäätäjän kehittämän yhteistyömallin mukaan toimivaltaisten valvontaviranomaisten on pyrittävä jo varhaisessa vaiheessa yhteisymmärrykseen kaikista asiaan liittyvistä seikoista jatkuvan tietojenvaihdon avulla. Siksi tietosuojaneuvosto haluaa korostaa, että kaikkien menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten on keskityttävä poistamaan mahdolliset konsensukseen tähtäävän menettelyn puutteet siten, että menettelyn tuloksena on yhteisymmärrykseen perustuva päätösehdotus.
118. Edellä sanottua sovelletaan rajoittamatta kuitenkin kunkin jäsenvaltion kansallisesta lainsäädännöstä mahdollisesti johtuvia lisävaatimuksia päätöksille.

5.2.3 Ilmaisu ”viipymättä” päätösehdotuksen toimittamisen yhteydessä

119. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaan johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille ”viipymättä”. Päätösehdotuksen toimittaminen ajoissa vähentää myös rekisteröityjen perusoikeuksien ja -vapauksien suojeluun kohdistuvia riskejä, koska valvontaviranomaisten ajoissa toteuttamat korjaavat toimenpiteet estävät rikkomisen jatkumisen.
120. Ilmaisun ”viipymättä” oikeudelliseen luonnehdintaan sovelletaan edellä kohdassa 5.1.1 esitettyä analyysia. Tästä seuraa, että johtavan valvontaviranomaisen on aloitettava päätösehdotuksen laadinta viivyttämättä, jotta ehdotus voidaan toimittaa ajoissa muille osallistuville valvontaviranomaisille. Tapausten monimutkaisuus ja moninaisuus huomioon ottaen päätösehdotuksen toimittamisen edellyttämä aikataulu voi vaihdella huomattavasti.
121. Päätösehdotuksen toimittamiseen tarvittavaa aikaa on arvioitava objektiivisesti. Huomioon on otettava myös kunkin tapauksen ominaispiirteet sekä 60 artiklan 1 kohdassa säädetty yleinen velvoite tehdä yhteistyötä ja ”pyrkä näin konsensukseen”, jolla tässä tapauksessa viitataan päätösehdotuksen toimittamista edeltävään vaiheeseen.

Esimerkki 8: Kun kyseessä on suhteellisen yksinkertainen rekisteröityjen oikeuksia koskeva valitustapaus, jonka tutkinnan tulokset on tarkoitus ilmoittaa muille osallistuville valvontaviranomaisille 60 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti toimitettavien olennaisten tietojen yhteydessä, johtavan valvontaviranomaisen tulisi toimittaa päätösehdotuksensa pian tutkinnan päättämisen jälkeen.

Sitä vastoin tapauksessa, jossa havainnot ja tutkimukset ovat monimutkaisia, johtava valvontaviranomainen saattaa olla oikeutettu toimittamaan päätösehdotuksensa vasta pidemmän

ajan kuluttua tutkinnan päättämisen jälkeen (kunhan asiasta ilmoitetaan osallistuville valvontaviranomaisille).³⁹

122. On huomattava, että unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaan valituksen tekijällä on oikeus siihen, että hänen valituksensa käsitellään kohtuullisessa ajassa. Unionin tuomioistuin on todennut 8. toukokuuta 2014 antamassaan tuomiossa (C-604/12), että perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon ilmentää unionin oikeuden yleistä periaatetta. Tätä käsitettä on noudatettava myös pantaessa täytäntöön unionin oikeutta kaikilla jäsenvaltioiden hallinto-oikeuden soveltamisalueilla, kuten 60 artiklan mukaisessa menettelyssä, etenkin kun otetaan huomioon, että johdanto-osan 129 kappaleessa muistutetaan, että valvontaviranomaisten valtuuksia (kuten tutkintavaltuuksia ja korjaavia toimivaltuuksia, ml. seuraamukset) olisi käytettävä ”*asianmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa*”. Näin ollen aikataulu, jonka sisällä johtava valvontaviranomainen voi toimittaa päätösehdotuksensa valitukseen perustuvassa tapauksessa, ei saa olla sellainen, että valituksen käsittely kestää kohtuuttoman kauan.

5.2.4 Ilmaisu ”*otettava niiden näkemykset asianmukaisesti huomioon*”

123. Jotta johtava valvontaviranomainen voisi ottaa huomioon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset, muiden osallistuvien valvontaviranomaisten tehtävänä on ilmaista näkemyksensä asiasta mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. ”*Näkemyksillä*” tarkoitetaan siten muutakin kuin merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita. Myös 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen sanamuoto viittaa siihen, että johtavan valvontaviranomaisen on otettava huomioon merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden (60 artiklan 4 ja 5 kohta) ohella muun muassa valvontaviranomaisten esittämät huomautukset, tuenilmaukset ja kommentit.

124. Tietosuojaneuvosto katsoo, että johtavalla valvontaviranomaisella on velvollisuus ottaa asianmukaisesti huomioon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset sekä ennen päätösehdotuksen toimittamista että sen jälkeen, koska velvoite pyrkiä konsensukseen koskee koko yhteistyömenettelyä, eikä se pääty päätösehdotuksen toimittamiseen.

125. Siksi jo päätösehdotuksessa olisi käsiteltävä mahdollisimman kattavasti muiden osallistuvien valvontaviranomaisten esittämiä perusteluja ja näkemyksiä. Yleisen tietosuojasetuksen johdanto-osan 125 kappaleen toisessa virkkeessä todetaan, että johtavan valvontaviranomaisen on otettava osallistuvat valvontaviranomaiset tiiviisti mukaan päätöksentekomenettelyyn ja koordinoitava niiden toimintaa. Se, missä määrin tämä on tarpeen, voi vaihdella tapauskohtaisesti.

126. Johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus ottaa päätösehdotusta laatiessaan asianmukaisesti huomioon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset voidaan johtaa myös 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen sanamuodosta siltä osin kuin kyseessä ovat ennen päätösehdotuksen toimittamista esitetyt näkemykset. Johtavan valvontaviranomaisen velvollisuus ottaa asianmukaisesti huomioon muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset päätösehdotuksen toimittamisen

---

³⁹ Kussakin tapauksessa toteutettavien tutkimusten laajuudesta tulisi päästä yhteisymmärrykseen. Tietosuojaneuvoston suuntaviivoissa 09/2020 (27 kohta) todetaan seuraavaa: ”*Menettelyissä, jotka perustuvat valitukseen tai osallistuvan valvontaviranomaisen ilmoittamaan rikkomiseen, menettelyn kohde (eli tietojenkäsittelyn osatekijät, joita mahdollisesti rikotaan) olisi määritettävä valituksessa tai osallistuvan valvontaviranomaisen antamassa raportissa. Toisin sanoen menettelyn kohde olisi määritettävä valituksessa tai raportissa käsiteltävien osatekijöiden perusteella. Omaehtoisissa tutkimuksissa johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten olisi ennen menettelyn virallista aloittamista pyrittävä konsensukseen sen kohteesta (eli tarkasteltavista tietojenkäsittelyn osatekijöistä).*”

jälkeen merkitsee sitä, että johtavan valvontaviranomaisen on otettava huomioon paitsi merkitykselliset ja perustellut vastalauseet myös 60 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa esitetyt huomautukset ja kommentit.

127. Velvollisuus ottaa näkemykset asianmukaisesti huomioon tarkoittaa, että johtavan valvontaviranomaisen on tarkasteltava muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemyksiä ja perusteluja asiasisällön osalta asianmukaisella tavalla, koska yhteistyömenettelyn tavoitteena on yhteisymmärrykseen perustuva päätös.
128. Parhaana käytäntönä johtavan valvontaviranomaisen olisi reagoitava kaikkiin osallistuvien valvontaviranomaisten esittämiin näkemyksiin. Yleinen velvoite pyrkiä konsensukseen asettaa sekä johtavalle valvontaviranomaiselle että muille osallistuville valvontaviranomaisille liitännäisvelvoitteita. Tämä tarkoittaa sitä, että johtavan valvontaviranomaisen on otettava huomioon kaikki esitetyt näkemykset, mutta sillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta noudattaa kaikkia esitettyjä näkemyksiä. Tämä koskee erityisesti tapauksia, joissa osallistuvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset ovat ristiriitaisia.
129. Asetuksen 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaan johtavan valvontaviranomaisen on otettava *"asianmukaisesti huomioon"* muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset, kun taas johdanto-osan 130 kappaleen toisen virkkeen mukaan johtavan valvontaviranomaisen olisi oikeusvaikutuksia tuottavia toimenpiteitä (ml. hallinnolliset sakot) toteuttaessaan otettava *"mahdollisimman kattavasti huomioon"*⁴⁰ sen valvontaviranomaisen näkemykset, jolle valitus on osoitettu. Valittu sanamuoto (ilmaisun *"mahdollisimman kattavasti"* käyttö ilmaisun *"asianmukaisesti"* sijasta) ilmentää valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen erityistä roolia ja viittaa siihen, että kyseisen osallistuvan valvontaviranomaisen näkemyksillä on suurempi painoarvo päätösehdotukseen. Tämä johtuu siitä, että kyseisen osallistuvan valvontaviranomaisen ja tapauksen välillä on tiivis yhteys, koska kyseinen valvontaviranomainen toimii valituksen tekijän yhteyspisteenä ja se voi siten joutua tekemään valitusta koskevan päätöksen 60 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti ja puolustamaan päätöstään.

6 60 ARTIKLAN 4 KOHTA – VASTALAUSEIDEN ARVIOINTI JA MAHDOLLISUUS KÄYNNISTÄÄ KIISTANRATKAISUMENETTELY

6.1 Säännöksen tarkoitus

130. Asetuksen 60 artiklan 4 kohta koskee ajanjaksoa, joka seuraa välittömästi johtavan valvontaviranomaisen toimitettua päätösehdotuksensa. Ehdotuksen toimittamisesta alkaa kulua

---

⁴⁰ Sellaisissa 56 artiklan mukaisissa yhteistyömenettelyissä, joissa johtava valvontaviranomainen on käyttänyt 56 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaista oikeuttaan ja päättänyt käsitellä asiaa itse, yleisessä tietosuojasetuksessa annetaan asianomaiselle osallistuvalla valvontaviranomaiselle tavallista merkittävämpi rooli. Näissä tapauksissa asianomainen osallistuva valvontaviranomainen voi toimittaa johtavalle valvontaviranomaiselle päätösehdotuksen 56 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen mukaisesti, ja johtavan valvontaviranomaisen on otettava tällainen ehdotus huomioon *"mahdollisimman suuressa määrin"*. Käytetty sanamuoto viittaa siihen, että kohdassa asetetaan johtavalle valvontaviranomaiselle tiukempi velvoite ottaa huomioon osallistuvan valvontaviranomaisen näkemykset kuin ilmaisussa *"otettava niiden näkemykset asianmukaisesti huomioon"*.

neljän viikon määräaika, jonka kuluessa osallistuvat valvontaviranomaiset voivat esittää vastalauseita päätösehdotuksesta.

131. Asetuksen 60 artiklan muihin säännöksiin verrattuna 4 kohdalla on ainutlaatuinen asema siinä mielessä, että siinä määritetään yhteistyömenettelyn ja yhdenmukaisuusmekanismien välinen yhteys. Jos osallistuva valvontaviranomainen *”esittää päätösehdotukseen merkityksellisen ja perustellun vastalauseen [...] johtavan valvontaviranomaisen on, ellei se noudata vastalauseita tai se katsoo, että vastalause ei ole merkityksellinen eikä perusteltu, toimitettava asia 63 artiklassa tarkoitetulle yhdenmukaisuusmekanismille”*. Tähän on kiinnitettävä erityistä huomiota, kun otetaan huomioon, että tässä tapauksessa yhteistyömenettelyn kannalta keskeistä tavoitetta päästä konsensukseen ei voida saavuttaa.
132. Tietosuojaneuvosto muistuttaa, että yhteisymmärrykseen perustuvan päätöksen saavuttaminen on koko 60 artiklan mukaisen menettelyn perimmäinen tavoite ja että konsensukseen pääseminen olisi asetettava etusijalle kiistanratkaisumenettelyn käynnistämiseen nähden. Yhteistyövelvollisuus koskee menettelyn kaikkia vaiheita ja kaikkia menettelyyn osallistuvia valvontaviranomaisia. Asetuksen 60 artiklan 4 kohdan osalta tämä tarkoittaa, että sekä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten että johtavan valvontaviranomaisen on noudatettava tarkasti 60 artiklan 1 ja 3 kohdassa vahvistettuja vaiheita.

6.2 Osallistuvien valvontaviranomaisten merkitykselliset ja perustellut vastalauseet

133. Muut osallistuvat valvontaviranomaiset voivat esittää merkityksellisiä ja perustelluja vastalauseita neljän viikon kuluessa siitä, kun johtava valvontaviranomainen on ensin kuullut niitä 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

6.2.1 Määräajan laskeminen

134. Neljän viikon ajanjakso käynnistyy, kun johtava valvontaviranomainen on toimittanut päätösehdotuksensa 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen mukaisesti tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta. Mahdollisten vastalauseiden esittämiseksi asetettu määräaika määritetään asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 perusteella.⁴¹ Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan *”viikkoina [...] ilmaista määräaika alkaa kulua määräajan ensimmäisen päivän ensimmäisen tunnin alussa ja päättyy määräajan viimeisen viikon [...] sen päivän viimeisen tunnin kuluttua umpeen, joka nimeltään tai järjestysnumeroltaan vastaa määräajan alkamispäivää”*.
135. Jos jonkin tapahtuman viikkoina ilmaista määräaika alkaa kulua esimerkiksi maanantaina, määräaika myös päättyy maanantaina. Tässä tapauksessa tapahtuman määräaika on siis neljän viikon päästä maanantaina (kello 23.59.59).
136. Määräaikaan luetaan myös yleiset vapaapäivät, sunnuntait ja lauantait, koska yleisessä tietosuojasetuksessa ei nimenomaisesti suljeta niitä pois.⁴² Jos määräajan viimeinen päivä on yleinen

⁴¹ Ks. neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä. Tietosuojaneuvoston työjärjestyksen 40 artiklassa vahvistetaan, että *”asetusta N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä sovelletaan yleisessä tietosuojasetuksessa ja tässä työjärjestyksessä esitytettyjen määräaikojen ja määräpäivien laskemiseen”*.

⁴² Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 3 artiklan 3 kohta.

vapaapäivä, sunnuntai tai lauantai, määräaika päättyy seuraavan työpäivän viimeisen tunnin päättyessä. Tällöin määräaika päättyy siis seuraavana työpäivänä.⁴³ Kun otetaan huomioon yhteistyömenettelyn koko unionin kattava luonne, EU:n toimielinten virallisessa lehdessä julkaistut vapaapäivät⁴⁴ olisi otettava huomioon määritettäessä yleisiä vapaapäiviä. Lisäksi on käytettävä tietosuojaneuvoston sijoittautumispaikan aikavyöhykettä.

137. Jotta määräajan päättymispäivä ei osuisi viikonlopuille, alullepanijan (eli johtavan valvontaviranomaisen) tulisi käynnistää työnkulku vain työpäivinä sekä varmistaa, että määräaika ei pääty jonakin EU:n vapaapäivistä.⁴⁵ Yhteistyön hengessä tietosuojaneuvosto kannustaa johtavia valvontaviranomaisia ottamaan huomioon myös pitkien lomakausien mahdolliset vaikutukset ennen päätösehdotuksensa toimittamista, jotta muille osallistuville valvontaviranomaisille annetaan mahdollisimman paljon aikaa reagoida päätösehdotukseen.
138. Neljän viikon ajanjaksolla osallistuva valvontaviranomainen voi esittää yhden tai useamman vastalauseen johtavan valvontaviranomaisen toimittamaan päätösehdotukseen. Kun tarkastellaan merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden esittämistä koskevia vaatimuksia kokonaisuudessaan, osallistuvien valvontaviranomaisten tulisi esittää kaikki vastalauseensa yhdessä ainoassa lausunnossa. Erilliset vastalauseet olisi kuitenkin erotettava selvästi toisistaan. Tämä helpottaa johtavan valvontaviranomaisen työtä ja myös tietosuojaneuvoston suorittamaa analyysia, jos kiistanratkaisumekanismi käynnistetään. Jos osallistuva valvontaviranomainen haluaa muuttaa lausuntoaan millä tahansa tavalla tai mistä tahansa syystä sen jälkeen, kun se on syöttänyt vastalauseensa tietosuojaneuvoston tietojärjestelmään, tämä on edelleen mahdollista, kunhan se tapahtuu 60 artiklan 4 kohdassa säädetyssä määräajassa. Tällöin kyseisen osallistuvan valvontaviranomaisen on poistettava tietosuojaneuvoston tietojärjestelmästä vastalauseensa aiempi versio ja ladattava järjestelmään uusi versio⁴⁶, jotta johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten käytettävissä on aina viimeisin päivitetty versio vastalauseesta.

6.2.2 Merkitykselliset ja perustellut vastalauseet

139. Yhteistyömenettelyn tässä vaiheessa yksi keskeisimmistä tekijöistä on käsite ”*merkityksellinen ja perusteltu vastalause*”. Yleisen tietosuojasetuksen 4 artiklan 24 kohdan mukaan merkityksellisellä ja perustellulla vastalauseella tarkoitetaan vastalauseita päätösehdotukseen, joka koskee sitä, onko tätä asetusta rikottu vai ei, tai tapauksen mukaan sitä, onko rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän suhteen suunniteltu toimi asetuksen mukainen, ja jossa osoitetaan selvästi päätösehdotuksen aiheuttamien riskien merkitys rekisteröityjen perusoikeuksille ja -vapauksille ja tapauksen mukaan henkilötietojen vapaalle liikkuvuudelle unionin alueella.
140. Kuten unionin lainsäätäjät ehdotti (johdanto-osan 124 kappaleen viimeinen virke), tietosuojaneuvosto on antanut suuntaviivoja siitä, mistä merkityksellinen ja perusteltu vastalause muodostuu. Sen vuoksi

⁴³ Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 3 artiklan 4 kohta.

⁴⁴ Päivitetään vuosittain komission päätöksellä; ks. vuotta 2021 koskeva päätös: komission päätös, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2020, vapaapäivistä vuonna 2021 (2020/C 69/05) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A32020D0303%2801%29&qid=1655130793450>); lukuun ottamatta Belgian ja Luxemburgin kansallisia vapaapäiviä.

⁴⁵ Koska tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä ei tällä hetkellä varmista määräajan automaattista pidentämistä.

⁴⁶ Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä ilmoittaa automaattisesti johtavalle valvontaviranomaiselle ja muille osallistuville valvontaviranomaisille uudesta versiosta.

seuraavissa kohdissa annetaan ainoastaan selvennyksiä, jotka ovat olennaisia 60 artiklan mukaisen menettelyn kannalta mutta joita ei vielä käsitellä tietosuojaneuvoston suuntaviivoissa 09/2020.

141. Kullakin osallistuvalla valvontaviranomaisella on 60 artiklan 4 kohdan mukainen oikeus esittää vastalauseita erikseen ja riippumattomasti. Tämä oikeus ei siten riipu siitä, onko jokin toinen osallistuva valvontaviranomainen jo esittänyt vastalauseen samasta asiasta. Jos osallistuva valvontaviranomainen vastustaa useita päätösehdotuksen kohtia, kunkin vastalauseen on erikseen täytettävä 4 artiklan 24 kohdan mukaisen merkityksellisen ja perustellun vastalauseen edellytykset.⁴⁷ Tästä seuraa, että pelkkä toisen osallistuvan valvontaviranomaisen esittämän merkityksellisen ja perustellun vastalauseen tukeminen tai sellaiseen viittaaminen ei yksinään muodosta merkityksellistä ja perusteltua vastalauseetta. Tietosuojaneuvosto suosittelee oikeusvarmuuden sekä vastalausemenettelyn selkeyden ja luotettavuuden vuoksi, että kukin osallistuva valvontaviranomainen esittää oman täydellisen (virallisen) vastalauseensa johtavalle valvontaviranomaiselle myös siinä tapauksessa, että osallistuva valvontaviranomainen haluaa yhtyä toisen osallistuvan valvontaviranomaisen vastalauseeseen.⁴⁸
142. Jotta yleisen tietosuojasetuksen 4 artiklan 24 kohdassa asetettu peruskriteeri täyttyisi, osallistuvan valvontaviranomaisen toimittamissa tiedoissa olisi periaatteessa mainittava nimenomaisesti kaikki tämän laillisen määritelmän osatekijät kunkin yksittäisen vastalauseen osalta. Hyvänä käytäntönä tulisi olla, että vastalauseeseen sisällytetään mahdollisuuksien mukaan johtavan valvontaviranomaisen harkittavaksi ehdotus uudesta sanamuodosta, jonka osallistuva valvontaviranomainen katsoo mahdollistavan päätösehdotuksen väitettyjen puutteiden korjaamisen.
143. Kuten 60 artiklan 12 kohdassa edellytetään, osallistuvien valvontaviranomaisten on toimitettava vastalauseet sähköisesti vakiomuodossa. Tähän tarkoitukseen on käytettävä tietosuojaneuvoston tietojärjestelmää.
144. Pelkkä osallistuvan valvontaviranomaisen ilmaisema huomautus päätösehdotuksesta ei ole 4 artiklan 24 kohdassa tarkoitettu vastalause. Huomautusten esittäminen ei sen vuoksi velvoita käynnistämään 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista menettelyä, jos johtava valvontaviranomainen päättää olla noudattamatta huomautusta.⁴⁹

---

⁴⁷ Ks. tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 asetuksen 2016/679 mukaisesta merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta osoitteessa https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection-under_fi.

⁴⁸ Tietosuojaneuvoston suuntaviivojen 09/2020 mukaan toiseen merkitykselliseen ja perusteltuun vastalauseeseen viittaamisen ei voida katsoa täyttävän 4 artiklan 24 kohdan vaatimusta. Suuntaviivojen 7 kohdassa selvennetään, että *”osallistuvan valvontaviranomaisen toimittamissa tiedoissa olisi periaatteessa mainittava nimenomaisesti kaikki määritelmän osatekijät kunkin yksittäisen vastalauseen osalta”*. Lisäksi 8 kohdassa todetaan, että *”[n]äin ollen ’merkityksellinen ja perusteltu vastalause’ on kriteeri, joka perustuu siihen oletukseen, että johtavan valvontaviranomaisen velvollisuutta vaihtaa kaikki olennaiset tiedot noudatetaan, jolloin osallistuva valvontaviranomainen tai osallistuvat valvontaviranomaiset saavat perusteellisen käsityksen asiasta ja voivat näin ollen esittää vankan ja hyvin perustellun vastalauseen”*.

⁴⁹ Ks. yleisen tietosuojasetuksen 65 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevat tietosuojaneuvoston ohjeet 3/2021 (julkista kuulemista varten julkaistu versio), 17 kohta.

6.2.3 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettua päätösehdotusta koskevien vastalauseiden arviointi

145. Johtavan valvontaviranomaisen olisi käytettävä kaikkia mahdollisia keinoja vaihtaakseen muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa tietoja merkityksellisissä ja perustelluissa vastalauseissa esiin tuoduista kysymyksistä. Tietosuojaneuvosto muistuttaa, että johtavan valvontaviranomaisen päätösehdotuksen tulisi olla lähtökohtaisesti itsestään selvä. Vastauksena esitettyyn vastalauseeseen johtavan valvontaviranomaisen olisi kuitenkin myös hyvänä käytäntönä annettava osallistuville valvontaviranomaisille selvitys siitä, miksi päätösehdotuksessa on otettu tietty kanta. Lisäksi sen olisi myös annettava osallistuville valvontaviranomaisille mahdollisuus tarkentaa vastalauseitaan. Johtava valvontaviranomainen voi myös tehdä aloitteen kokousten järjestämisestä tai hyödyntää muita epävirallisen tietojenvaihdon kanavia varmistaakseen, että kunkin viranomaisen esittämät perustelut ymmärretään.
146. Vastalauseen esittämistä seuranneen yhteistyön jälkeen osallistuva valvontaviranomainen voi harkita, onko johtavan valvontaviranomaisen vastauksessa otettu asianmukaisesti huomioon sen huolenaiheet. Jos näin on, osallistuva valvontaviranomainen voi harkita vastalauseensa peruuttamista.⁵⁰ Näin voi olla erityisesti silloin, kun johtavan valvontaviranomaisen antaman selvityksen perusteella ristiriitaisilla näkemyksillä ei juuri ole vaikutusta rekisteröityjen perusoikeuksiin ja -vapauksiin kohdistuviin riskeihin.
147. Jos osallistuva valvontaviranomainen päättää peruuttaa vastalauseensa, sen on aina yksilöitävä vastalause, jonka se aikoo peruuttaa, sekä ilmoitettava nimenomaisesti, että se haluaa peruuttaa kyseisen vastalauseen. Peruuttaminen on mahdollista vastalauseiden esittämiselle vahvistetun neljän viikon määräajan kuluessa tai tarkistetun päätösehdotuksen tapauksessa kahden viikon kuluessa sen toimittamisesta. Peruuttaminen on tehtävä samassa tietosuojaneuvoston tietojärjestelmässä, jossa vastalause on esitetty. Peruuttaminen voi tapahtua myös tämän määräajan jälkeen.⁵¹ Johtavan valvontaviranomaisen on varmistettava, milloin peruuttaminen on tehty, ja ilmoitettava peruuttamisesta muille osallistuville valvontaviranomaisille tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta ilman aiheetonta viivytystä, koska myös tämä tieto kuuluu 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin olennaisiin tietoihin.
148. Jos osallistuvien valvontaviranomaisten vastalauseet ovat keskenään ristiriidassa tietyn kysymyksen arvioinnin osalta⁵², johtavan valvontaviranomaisen on ilmoitettava, mitä vastalauseita se aikoo noudattaa ja missä laajuudessa ja miten se aikoo noudattaa niitä. Toisaalta muiden osallistuvien valvontaviranomaisten olisi harkittava tarkkaan, olisiko niiden esittämän vastalauseen peruuttaminen asianmukaista johtavan valvontaviranomaisen ja/tai muiden osallistuvien valvontaviranomaisten esittämien näkemysten valossa.⁵³ On tärkeää muistaa, että 60 artiklan yleisenä tavoitteena on, että

---

⁵⁰ Menettelyvaiheen päätyttyä osallistuva valvontaviranomainen voi myös päättää, ettei se enää esitä vastalauseitaan, jos päätösehdotusta tarkistetaan.

⁵¹ Kuten 65 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevien tietosuojaneuvoston ohjeiden 3/2021 27 kohdassa todetaan, osallistuva valvontaviranomainen voi peruuttaa vastalauseen myös sen jälkeen, kun 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen menettely on aloitettu.

⁵² Jatkuva tietojenvaihto menettelyyn osallistuvien valvontaviranomaisten välillä voisi estää tällaiset tilanteet.

⁵³ Osallistuvien valvontaviranomaisten olisi pidettävä mielessä, että jos kiistanratkaisuun päädytään, tietosuojaneuvosto tekee päätöksensä määräenemmistöllä.

päätökset tehdään mahdollisuuksien mukaan yksimielisesti. Tämä tavoite koskee sekä johtavaa valvontaviranomaista että muita osallistuvia valvontaviranomaisia.

6.3 Toimittaminen tietosuojaneuvostolle

149. Asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa säädetään kahdesta vaihtoehtoisesta edellytyksestä, joista kumpikin velvoittaa johtavan valvontaviranomaisen hakemaan päätöstä tietosuojaneuvostolta:

) Johtava valvontaviranomainen katsoo, että esitetty vastalause ei ole merkityksellinen eikä perusteltu.

) Johtava valvontaviranomainen ei noudata esitettyä merkityksellistä ja perusteltua vastalauseetta.

150. Ensimmäisessä tapauksessa johtava valvontaviranomainen katsoo, että osallistuvan valvontaviranomaisen esittämä vastalause ei täytä kaikkia 4 artiklan 24 kohdassa asetettuja vaatimuksia. Toisin sanoen se katsoo, että vastalause ei ole merkityksellinen tai perusteltu sen suhteen, onko yleistä tietosuoja-asetusta rikottu tai onko suunniteltu rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskeva toimi yleisen tietosuoja-asetuksen mukainen. Jälkimmäisessä tapauksessa johtava valvontaviranomainen pitää vastalauseetta sekä merkityksellisenä että perusteltuna mutta ei aio noudattaa sitä.

151. Tietosuojaneuvostolle toimitettavalla ”*asialla*” tarkoitetaan ainoastaan tapauksia, joissa johtava valvontaviranomainen ei aio noudattaa esitettyjä vastalauseita tai joissa se ei katso saavuttavansa vastalauseita noudattamalla 4 artiklan 24 kohdassa säädettyä kynnyksarvoa. Näin ollen asioita, joista ei ole erimielisyyttä, ei käsitellä 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa kiistanratkaisumenettelyssä.

152. Vaikka 60 artiklan 4 kohdassa ei säädetä tarkasta määräajasta asian toimittamiselle tietosuojaneuvostolle, kyseessä kuitenkin on vireillä oleva päätös, joka vaikuttaa rekisteröityjen perusoikeuksiin ja vapauksiin kohdistuviin riskeihin. Näin ollen asia olisi toimitettava tietosuojaneuvostolle niin pian kuin mahdollista kussakin tapauksessa.⁵⁴

153. Toisaalta tilanteissa, joissa johtava valvontaviranomainen haluaa noudattaa joitakin vastalauseita mutta ei halua noudattaa muita vastalauseita tai ei pidä niitä merkityksellisinä tai perusteltuina, johtavan valvontaviranomaisen olisi toimitettava 60 artiklan 5 kohdan mukainen tarkistettu päätösehdotus seuraavassa jaksossa kuvatulla tavalla. Johtavan valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava epävirallisella tietojenvaihdolla selkeästi, mitä vastalauseita se aikoo noudattaa tarkistetussa päätösehdotuksessa ja miten se aikoo noudattaa niitä. Lisäksi johtavan valvontaviranomaisen tulisi ilmoittaa selkeästi, mitkä vastalauseet on todettu mahdollisesti myöhemmin ratkaistavaksi kiistanratkaisumenettelyssä 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla.⁵⁵

154. Koska tarkistettu päätösehdotus on uusi väline, muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on, jos ne haluavat pitäytyä aiemmin esittämässään vastalauseissa, toistettava kantansa esittämällä (uudelleen) vastalauseensa, kun tarkistettu päätösehdotus on toimitettu. Tietosuojaneuvosto katsoo, että tätä toimintatapaa olisi noudatettava, koska se varmistaa, että kiistanratkaisumenettelyyn turvaudutaan

⁵⁴ Ks. myös johdanto-osan 129 kappaleen neljäs ja viides virke.

⁵⁵ Ks. myös 65 artiklan 1 kohdan a alakohdasta annetut tietosuojaneuvoston ohjeet 3/2021.

vain sellaisten vastalauseiden osalta, jotka ovat edelleen käsiteltävänä huolimatta siitä, että osapuolet ovat pyrkineet ensin löytämään sovintoratkaisun.

7 60 ARTIKLAN 5 KOHTA – TARKISTETTU PÄÄTÖSEHDOTUS

7.1 Toimittaminen muille osallistuville valvontaviranomaisille

7.1.1 Johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa vastalauseita

155. Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä annetaan johtavalle valvontaviranomaiselle mahdollisuus noudattaa esitettyä merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita. On tärkeää huomata, että ”merkityksellisen ja perustellun vastalauseen noudattaminen” merkitsee sitä, että johtava valvontaviranomainen noudattaa vastalauseita, koska se pitää sitä sekä merkityksellisenä että perusteltuna ja yhtyy annettuihin perusteluihin.
156. Virkkeen ytimessä on ilmaisu ”aikoo noudattaa”. Johtavan valvontaviranomaisen aikomus noudattaa vastalauseita käy ilmi siitä, että se toimittaa tarkistetun päätösehdotuksen. Se, missä laajuudessa tarkistettu päätösehdotus noudattaa osallistuvan valvontaviranomaisen esittämää merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita, kuuluu 60 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä (ks. kohta 7.2) tarkoitetun menettelyn piiriin ja viime kädessä 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kiistatapauksissa.
157. On myös muistettava, että kynnyсарvoa, jonka EU:n lainsäätäjät on vahvistanut 4 artiklan 24 kohdan mukaisessa merkityksellisen ja perustellun vastalauseen määritelmässä, sovelletaan myös siltä osin, miten osallistuvan valvontaviranomaisen on muotoiltava merkityksellinen ja perusteltu vastalause suuntaviivojen 09/2020 mukaisesti.⁵⁶ Näin on siksi, että tämä vaikuttaa johtavan valvontaviranomaisen suorittamaan merkityksellisen ja perustellun vastalauseen arviointiin. On kuitenkin kiistatonta, että aikomus noudattaa merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita noudattaa koko 60 artiklan mukaisen menettelyn taustalla olevaa konsensuspyrkimystä. Päätösehdotuksen tarkistamisella olisi pyrittävä ratkaisemaan kaikki vastalauseissa yksilöidyt alkuperäiseen päätösehdotukseen sisältyneet riskit, jotka kohdistuvat rekisteröityjen perusoikeuksiin ja -vapauksiin ja tapauksen mukaan myös henkilötietojen vapaaseen kulkuun unionissa.
158. Tietosuojaneuvosto muistuttaa, että johtavan valvontaviranomaisen olisi käytettävä kaikkia mahdollisia keinoja vaihtaakseen muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa tietoja merkityksellisessä ja perustellussa vastalauseessa esiin tuoduista kysymyksistä. Johtava valvontaviranomainen voi tehdä aloitteen kokousten järjestämisestä tai hyödyntää muita epävirallisen tietojenvaihdon kanavia varmistaakseen, että kunkin viranomaisen esittämät perustelut ymmärretään.⁵⁷ Tämän tietojenvaihdon pitäisi joka tapauksessa johtaa siihen, että tarkistetun päätösehdotuksen sisältö ei tule yllätyksenä muille osallistuville valvontaviranomaisille, koska menettelyn tuloksen tulisi perustua lojaalille yhteistyölle.

7.1.2 Velvollisuus toimittaa tarkistettu päätösehdotus

159. Johtavalla valvontaviranomaisella on velvollisuus toimittaa tarkistettu päätösehdotus, jos se aikoo noudattaa merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita. Yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei anneta

---

⁵⁶ Ks. tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta, 6–8 kohta.

⁵⁷ Ks. myös 145 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

tälle mitään vaihtoehtoa, mikä käy ilmi sanamuodosta *”on toimitettava”*. Vaihtoehtona tarkistetun päätösehdotuksen toimittamiselle voi olla vain asian toimittaminen 60 artiklan 4 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettulle yhdenmukaisuusmekanismille.

160. Ainoastaan sellainen merkityksellinen ja perusteltu vastalause, jota johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa, luo johtavalle valvontaviranomaiselle velvollisuuden ja mahdollisuuden toimittaa yleisessä tietosuoja-asetuksessa tarkoitettu tarkistettu päätösehdotus. Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä (ja 60 artiklan 4 kohdassa) viitataan ainoastaan osallistuvan valvontaviranomaisen esittämään *”merkitykselliseen ja perusteltuun vastalauseeseen”*, toisin kuin erityisesti 60 artiklan 3 kohdassa, jossa viitataan muiden osallistuvien valvontaviranomaisten *”näkemysiin”*.⁵⁸
161. Näin ollen se, että osallistuva valvontaviranomainen on toimitannut johtavalle valvontaviranomaiselle 60 artiklan 4 kohdassa neljän viikon määräajan kuluessa sellaisia kommentteja, huomautuksia tai havaintoja, joita ei ole selvästi ja yksiselitteisesti ilmoitettu merkityksellisiksi ja perustelluiksi vastalauseiksi, ei luo johtavalle valvontaviranomaiselle velvollisuutta tai mahdollisuutta toimittaa tarkistettu päätösehdotus. Tältä osin olisi muistettava, että päätösehdotus sitoo sekä johtavaa valvontaviranomaista että muita osallistuvia valvontaviranomaisia, jos vastalauseita ei esitetä *”4 ja 5 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa”*, kuten 60 artiklan 6 kohdassa säädetään. Tämä tarkoittaa sitä, että johtava valvontaviranomainen antaa tarkistetun päätösehdotuksen, jos osallistuvat valvontaviranomaiset eivät esitä virallisia vastalauseita tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta 60 artiklan 4 kohdassa säädettyssä neljän viikon määräajassa (aihetta käsitellään tarkemmin jaksossa 8)⁵⁹.
162. Jos johtava valvontaviranomainen kuitenkin katsoo tarpeelliseksi mukauttaa 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettua päätösehdotustaan neljän viikon määräajan kuluessa esiin tulleiden seikkojen tai näkökohtien (ml. muiden osallistuvien valvontaviranomaisten esittämät kommentit tai huomautukset tai rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toimittamat lisätodisteet) perusteella, johtavan valvontaviranomaisen olisi peruutettava päätösehdotuksensa ennen neljän viikon määräajan päättymistä ja toimitettava uusi päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille. Näin tehdessään johtavan valvontaviranomaisen olisi löydettävä tasapaino yhtäältä esiin tulleiden seikkojen tai näkökohtien tärkeyden ja toisaalta yhteistyömenettelyn tarkoituksenmukaisuuden varmistamisen välillä.⁶⁰ Johtavan valvontaviranomaisen olisi kaikissa tapauksissa tehtävä selväksi kaikille osallistuville valvontaviranomaisille, miksi se peruuttaa päätösehdotuksensa, viittaamalla siihen seikkaan tai näkökohtaan, jonka perusteella se on ryhtynyt tällaiseen toimeen. Uusi neljän viikon määräaika alkaa, kun uusi päätösehdotus on toimitettu. Kuten edellä on todettu, tämä mahdollisuus ei ole enää käytettävissä, kun edellä mainittu määräaika päättyy ja perusteltuja ja merkityksellisiä vastalauseita ei ole esitetty. Tällöin alkuperäisestä päätösehdotuksesta tulee johtavaa valvontaviranomaista ja muita osallistuvia valvontaviranomaisia sitova.

---

⁵⁸ Ks. kohta 5.2.4 ilmaisusta *”otettava asianmukaisesti huomioon”*.

⁵⁹ Huomautukset, jotka koskevat toimituksellisia virheitä tai kirjoitusvirheitä, voidaan kuitenkin ottaa huomioon, jotta voidaan välttää asiavirheet lopullisessa päätöksessä.

⁶⁰ Ks. esimerkiksi johdanto-osan 129 kappaleessa tarkoitettu valitusten käsittelyyn sovellettu kohtuullinen aika.

163. Edellä esitetyn perusteella on tärkeää, että johtava valvontaviranomainen ja muut osallistuvat valvontaviranomaiset keskustelevat siitä, miten johtava valvontaviranomainen tulkitsee vastalauseita ja miten se aikoo noudattaa niitä.

164. Tarkistetun päätösehdotuksen toimittamistapaa koskevat samat näkökohdat kuin alkuperäisen päätösehdotuksen toimittamisen osalta.⁶¹ Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettuna kahden viikon määräajan alkamisajankohta on ehdotuksen toimittamisen ajankohdan ilmaiseva selkeä aikaleima (päivämäärä, tunti). Siksi tarkistettu päätösehdotus on toimitettava tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta.

7.1.3 Tarkistetun päätösehdotuksen toimitaminen

165. Tarkistetun päätösehdotuksen sisällön osalta sovelletaan alkuperäisen päätösehdotuksen sisältöä koskevia näkökohtia.⁶² Toisin sanoen johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava ainoastaan tarkistettu päätösehdotus. Toisin sanoen johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava ainoastaan tarkistettu päätösehdotus. Alkuperäistä päätösehdotusta koskevat näkökohdat ja velvollisuus varmistaa, että oikeutta tulla kuulluksi noudatetaan⁶³, pätevät soveltuvin osin myös tarkistettuun päätösehdotukseen. Näin johtava valvontaviranomainen voi varmistaa, että tarkistetussa päätösehdotuksessa yksilöidään oikeuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutetut toimet ja käsitellään vastalauseeseen noudattamiseksi tehtyjä muutoksia ja niiden taustalla olevia syitä.⁶⁴

166. Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ei aseteta erityistä määräaika johtavan valvontaviranomaisen tarkistetun päätösehdotuksen toimittamiselle. Tämä on yksi tapauksista, joissa yleisessä tietosuoja-asetuksessa annetaan valvontaviranomaisille liikkumavaraa muun muassa konsensuksen saavuttamisen helpottamiseksi. Hyvän hallinnon periaatteita, kuten kohtuullisen käsittelyajan ja menettelyn tehokkuuden periaatteita, sovelletaan kuitenkin myös tältä osin. Lisäksi johtavan valvontaviranomaisen olisi otettava huomioon seuraavat tekijät:

-) Tarkistettuun päätösehdotukseen sovelletaan lyhyempää arviointijaksoa (kaksi viikkoa) kuin alkuperäiseen päätösehdotukseen.
-) Ilmaisua ”*viipymättä*” sovelletaan päätösehdotuksen toimitamiseen 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
-) Kuten 60 artiklan 3 kohdan toista virkettä koskevassa kohdassa 5.2.4 todetaan, tässä yhteydessä on otettava huomioon käsiteltävänä olevan asian monimutkaisuus ja erityisesti johtavan valvontaviranomaisen saamien merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden lukumäärä ja luonne.
-) Kaikilla valvontaviranomaisilla on yleinen velvollisuus tehdä asianmukaista yhteistyötä keskinäisen luottamuksen hengessä.

167. Kaikki edellä esitetyt seikat viittaavat siihen, että johtavan valvontaviranomaisen on varmistettava, että 60 artiklan 3 kohdan mukaisten merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden esittämisen ja tarkistetun päätösehdotuksen toimittamisen välinen aika on mahdollisimman lyhyt ja KAP-menettelyn

⁶¹ Ks. 60 artiklan 3 kohdan toista virkettä koskeva kohta 5.2.3, jossa käsitellään päätösehdotuksen toimitamista ja sen ajankohtaa.

⁶² Ks. kohta 5.2.2, jossa määritellään käsite ”pätösehdotus”.

⁶³ Ks. edellä oleva 104 kohta.

⁶⁴ Ks. myös 158 kohta epävirallisesta tietojenvaihdosta ennen tarkistetun päätösehdotuksen toimitamista.

kannalta tarkoituksenmukainen. Tämä ei kuitenkaan vaikuta pyrkimykseen päästä yhteisymmärrykseen eikä johtavan valvontaviranomaisen mahdolliseen kansallisen lainsäädännön mukaiseen velvollisuuteen mahdollistaa oikeus tulla uudelleen kuulluksi, kun tarkistettu päätösehdotus sisältää muutoksia, jotka vaikuttavat rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän oikeuksiin.

7.1.4 Muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset

168. Johtavan valvontaviranomaisen toimittaman tarkistetun päätösehdotuksen tarkoituksena on antaa kaikille menettelyyn osallistuville valvontaviranomaisille mahdollisuus päästä yhteisymmärrykseen. Lisäksi tarkoituksena on kerätä näkemyksiä tarkistetusta päätösehdotuksesta. Tältä osin on tärkeää huomata, että 60 artiklan 5 kohdan tarkoituksena on antaa osallistuville valvontaviranomaisille mahdollisuus ottaa kantaa mahdollisiin muutoksiin tai tarkistuksiin, joita on tehty alkuperäisen päätösehdotuksen tekstiin, jonka johtava valvontaviranomainen on alun perin toimittanut 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan ensimmäisen virkkeen sanamuoto ”*lausuntoa varten*” vastaa tältä osin 60 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen sanamuotoa (ks. kohta 5.2.1).
169. Tämä tarkoittaa sitä, että kuten alkuperäisen päätösehdotuksen kohdalla, ennen tarkistetun päätösehdotuksen toimittamista johtavan valvontaviranomaisen olisi jaettava kaikille osallistuville valvontaviranomaisille uudet päätelmänsä, jotka se on muodostanut ottaen huomioon sellaiset merkitykselliset ja perustellut vastalauseet, joita se aikoo noudattaa, sekä näiden päätelmien perustelut. Tämän tarkoituksena on kerätä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten lausunnot tarkistetusta ehdotuksesta.⁶⁵ Tämä on erityisen tärkeää, jos merkitykselliset ja perustellut vastalauseet koskevat useita käsiteltävää asiaa koskevia kysymyksiä, jolloin tietojenvaihdon laajuus ja syvyys voivat vaihdella tapauskohtaisesti. Johtava valvontaviranomainen voi esimerkiksi tarvittaessa jakaa alustavan tarkistetun päätösehdotuksen ennen virallisen tarkistetun päätösehdotuksen toimittamista.
170. Tämä puolestaan antaa muille osallistuville valvontaviranomaisille mahdollisuuden tuoda esiin avoimna olevia kysymyksiä tai kysymyksiä, joita johtava valvontaviranomainen saattaa haluta käsitellä tässä vaiheessa. Myös tämän vaiheen tarkoituksena on päästä yhteisymmärrykseen ennen virallisen tarkistetun päätösehdotuksen toimittamista. Muiden osallistuvien valvontaviranomaisten olisi erityisesti yksilöitävä selvästi ne seikat, joiden osalta ne katsovat, että johtava valvontaviranomainen ei ole ottanut huomioon (eli noudattanut) merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita. Tämän epävirallisen tietojenvaihdon tarkoituksena on viime kädessä estää osallistuvien valvontaviranomaisten lausuntojen muuttuminen merkityksellisiksi ja perustelluiksi vastalauseiksi tarkistettua päätösehdotusta vastaan, mikä puolestaan käynnistäisi seuraavassa jaksossa esitetyt menettelyt seuraavat vaiheet kaikkine asiaankuuluvine seurauksineen.

7.2 Tarkistettu päätösehdotus – arviointimenettely

7.2.1 60 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen yhteinen soveltaminen ja 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu menettely

171. Asetuksen 60 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä vahvistetaan muodollinen menettely, jota muut osallistuvat valvontaviranomaiset soveltavat tarkistetun päätösehdotuksen arviointiin. Tällä

---

⁶⁵ Johtavan valvontaviranomaisen olisi samassa yhteydessä otettava huomioon myös mahdolliset muiden osallistuvien valvontaviranomaisten esittämät huomautukset.

menettelyllä tarkoitetaan 60 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä sillä erotuksella, että arvioinnin määräaika on rajoitettu kahteen viikkoon.⁶⁶

172. On huomattava, että 60 artiklan 4 kohdassa ja 5 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettua menettelyä sovelletaan myös silloin, kun johtava valvontaviranomainen hylkää sellaisen tarkistettua päätösehdotusta koskevan merkityksellisen ja perustellun vastalauseen, jonka osallistuva valvontaviranomainen on esittänyt kahden viikon kuluessa tarkistetun päätösehdotuksen toimittamisesta, tai ei noudata sitä. Tällä on useita seurauksia:
173. Molemmissa näissä tapauksissa ainoa mahdollinen 60 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukainen lopputulos on se, että johtava valvontaviranomainen toimittaa asian yhdenmukaisuusmekanismille eli tietosuojaneuvostolle (ks. kohta 6.2.3) kiistan ratkaisevan sitovan päätöksen tekemiseksi. Sekä johtavan valvontaviranomaisen että muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on myös noudatettava tällaista päätöstä (65 artiklan 2 ja 6 kohdan mukaisesti).
174. Jos muut osallistuvat valvontaviranomaiset eivät esitä vastalauseita 60 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä mainitun kahden viikon määräajan kuluessa, sovelletaan 60 artiklan 6 kohtaa. Tämän jälkeen tarkistetusta päätösehdotuksesta tulee sekä johtavaa valvontaviranomaista että muita osallistuvia valvontaviranomaisia sitova, koska 60 artiklan 6 kohdassa viitataan siihen, ettei merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita ole esitetty *"4 ja 5 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa"*.
175. Jos merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita esitetään kahden viikon määräajassa ja johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa niitä, ainoa vaihtoehto on soveltaa 60 artiklan 5 kohdan ensimmäistä virkettä uudelleen, jotta lopulta päästäisiin 60 artiklan 6 kohdan mukaiseen sopimukseen (tarkistetusta) päätösehdotuksesta, josta tulee tällöin sekä johtavaa valvontaviranomaista että muita osallistuvia valvontaviranomaisia sitova.
176. Tämä olisi sopusoinnussa 60 artiklan 1 kohdassa edellytetyn konsensuspyrkimyksen kanssa ja toisaalta estäisi 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisen, koska asiassa ei enää ole kiistoja. Johdanto-osan 138 kappaleessa kannatetaan selvästi tällaista lähestymistapaa, sillä kaikki yhteistyömenettelyn keinot olisi käytettävä ennen yhdenmukaisuusmekanismin käynnistämistä.
177. Kun otetaan huomioon näissä ohjeissa esitetyt tehostetun yhteistyön menettelyt (esim. olennaisten tietojen vaihto eri vaiheissa ja epävirallinen tietojenvaihto ennen päätösehdotuksen toimitamista), yhdenmukaisuusmekanismin soveltamiseen johtavien tilanteiden olisi kuitenkin oltava hyvin poikkeuksellisia ja ne olisi rajattava tapauksiin, joissa kaikista ponnisteluista huolimatta olosuhteet eivät mahdollistaneet konsensukseen pääsemistä aikaisemmin.
178. Osallistuvien valvontaviranomaisten ja johtavan valvontaviranomaisen on kuitenkin pidettävä mielessä, että yleisessä tietosuoja-asetuksessa edellytetään nopeaa toimintaa ja sitä, että valvontaviranomaisten valtuuksia käytetään asianmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa, kuten johdanto-osan 129 kappaleessa todetaan. Voidaankin väittää, että lainsäätäjän tarkoituksena ei ole ollut tukea päätösehdotuksen loputonta tarkistamista. Tästä syystä uusien tarkistettujen päätösehdotusten

---

⁶⁶ Ks. kohta 6.2.1 tämän määräajan laskemisesta.

toimittamisen olisi oltava luonteeltaan poikkeuksellista ja tarpeellista, jotta päästäisiin lopulliseen yksimielisyyteen.

179. Asetuksen 60 artiklan 1 kohdassa yhteistyömenettelyn yleiseksi tavoitteeksi vahvistettuun konsensuspyrkimykseen ei kuitenkaan sisälly velvoitetta päästä konsensukseen kaikin mahdollisin keinoin, kun johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita ja pyrkii siten saavuttamaan konsensuksen toimittamalla (uudelleen)tarkistetun päätösehdotuksen.
180. Jos johtava valvontaviranomainen katsoo, että konsensuksen saavuttaminen ei ole mahdollista, koska johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä ei ole merkittävää lähentymistä joko siksi, että osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset ovat ristiriitaisia tai koska joitakin oikeudellisia kysymyksiä ei ole ratkaistu, johtavalla valvontaviranomaisella on 60 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen nojalla velvollisuus käynnistää 60 artiklan 4 kohdan mukainen menettely ja näin ollen toimittaa asia tietosuojaneuvostolle kiistanratkaisumenettelyä varten 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

7.2.2 Tarkistettua päätösehdotusta koskevien merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden esittämistä koskevat rajoitukset

181. Toinen tarkasteltava kysymys koskee ”4 kohdassa tarkoitettun menettelyn” soveltamisalaa sellaisena kuin sitä sovelletaan 60 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen yhteydessä. Tällä tarkoitetaan erityisesti mahdollisia oikeudellisia rajoitteita, joita sovelletaan joko osallistuviin valvontaviranomaisiin tai tarkistettua päätösehdotusta koskeviin merkityksellisiin ja perusteltuihin vastalauseisiin.
182. On syytä muistaa, että 60 artiklan 6 kohdan mukainen (tarkistettu) päätösehdotus sitoo johtavaa valvontaviranomaista ja muita osallistuvia valvontaviranomaisia vain, jos (tarkistettua) päätösehdotusta ei ole vastustettu. Jos näin ei ole, eli jos päätösehdotukseen on esitetty merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita 60 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, päätösehdotus ei sido osallistuvia valvontaviranomaisia. Lisäksi johtavan valvontaviranomaisen 60 artiklan 5 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti toimittama tarkistettu päätösehdotus on eri oikeudellinen väline kuin 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu päätösehdotus. Näin ollen osallistuvat valvontaviranomaiset voivat esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita tarkistettuun päätösehdotukseen, vaikka ne eivät olisi vastustaneet alkuperäistä päätösehdotusta 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun neljän viikon määräajan kuluessa.
183. Muutokset, joita johtava valvontaviranomainen on tehnyt merkityksellisten ja perusteltujen vastalauseiden noudattamiseksi, voivat herättää uusia kysymyksiä, joista osallistuvat valvontaviranomaiset ovat eri mieltä tarkistetun päätösehdotuksen osalta. Edellä esitettyjen ohjeiden mukaisesti osallistuvien valvontaviranomaisten olisi varmistettava, että jokaisessa niiden esittämässä merkityksellisessä ja perustellussa vastalauseessa mainitaan ”*kaikki päätösehdotuksen [tässä tapauksessa tarkistetun päätösehdotuksen] osat, joita pidetään riittämättöminä, virheellisinä tai sellaisina, joista puuttuu tarpeellisia tekijöitä. Tämä voidaan tehdä joko viittaamalla tiettyihin artikloihin tai kohtiin tai käyttämällä muita selkeitä merkintöjä [...]*”⁶⁷,

---

⁶⁷ Ks. tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 asetuksen 2016/679 mukaisesta merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta, 7 kohta.

184. Tietosuojaneuvosto kannustaa voimakkaasti johtavaa valvontaviranomaista ilmoittamaan etukäteen aikeestaan tarkistaa päätösehdotusta sekä vastalauseita esittäneille osallistuville valvontaviranomaisille että myös kaikille muille osallistuville valvontaviranomaisille. Tämä varmistaa, että tarkistettu päätösehdotus ja sen perustelut eivät tule yllätyksenä muille osallistuville valvontaviranomaisille, ja auttaa estämään mahdolliset kielteiset reaktiot ehdotettuihin muutoksiin.
185. Päätöksen 60 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tarkistetun päätösehdotuksen tarkoituksena on pyrkiä yhteisymmärrykseen kysymyksistä, joista ei ole aiemmin päästy yksimielisyyteen. Näin ollen osallistuvien valvontaviranomaisten ei pitäisi esittää tarkistettua päätösehdotusta koskevia merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita kysymyksistä, joita ei ole aiemmin vastustettu tai joiden osalta johtava valvontaviranomainen ole tarkistanut päätösehdotusta.

8 (TARKISTETUN) PÄÄTÖSEHDOTUKSEN SITOVA VAIKUTUS

186. Asetuksen 60 artiklan 6 kohdassa käsitellään päätöksentekoprosessin viimeistä vaihetta tapauksissa, joissa johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä on mahdollista saavuttaa konsensus. Tämä käy ilmi siitä, että (tarkistettuun) päätösehdotukseen ei ole esitetty vastalauseita, mikä puolestaan tarkoittaa sitä, että 60 artiklan 6 kohtaa voidaan soveltaa. Tällä on kaksi oikeudellista vaikutusta:

-) johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten katsotaan hyväksyneen päätösehdotus, ja
-) päätös sitoo niitä, koska päätösehdotuksen antamista seuraava arviointimenettely on päättynyt.

8.1 Ilmaisu ”katsotaan hyväksyneen päätösehdotus”

187. Ensinnäkin 60 artiklan 6 kohdassa todetaan, että jos päätösehdotusta ei ole vastustettu, valvontaviranomaisten katsotaan hyväksyneen (tarkistettu) päätösehdotus kokonaisuudessaan. Ilmaisulla ”katsotaan hyväksyneen” selvennetään, että osallistuvien valvontaviranomaisten ei tarvitse nimenomaisesti hyväksyä (tarkistettua) päätösehdotusta. Yleisessä tietosuoja-asetuksessa säädetään hiljaisesta sopimuksesta ja oletetaan, että valvontaviranomaiset ovat yhteistyömenettelyn tuloksena päässeet yhteisymmärrykseen. Tämä hiljainen sopimus koskee (tarkistetun) päätösehdotuksen sisältöä.

8.2 Ilmaisu ”pätösehdotus, joka sitoo niitä”

188. Koska johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten oletetaan olevan samaa mieltä, (tarkistetun) päätösehdotuksen sisältö sitoo kaikkia asianomaisia valvontaviranomaisia välittömästi. Tämä tarkoittaa sitä, että kansallisen lainsäädännön nojalla mahdollisesti hyväksyttävän toimenpiteen, kuten valituksen tutkimatta jättämisen, on oltava kaikilta osin hyväksytyyn päätösehdotuksen mukainen.
189. Tällä sitovalla vaikutuksella on kaksi ulottuvuutta, joista toinen koskee yhteisöjä, joita (tarkistettu) päätösehdotus sitoo (johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset), ja toinen liittyy hyväksytyyn (tarkistetun) päätösehdotuksen soveltamisalaan.

190. Ensinnäkin (tarkistettu) päätösehdotus sitoo sekä johtavaa valvontaviranomaista että muita osallistuvia valvontaviranomaisia, koska vastalauseita ei ole esitetty tai pidetty voimassa. Tämän oikeudellinen seuraus on, että (tarkistettua) päätösehdotusta ei voida enää myöhemmin muuttaa tai peruuttaa.⁶⁸ Johtavan valvontaviranomaisen (60 artiklan 7 kohta) tai osallistuvan valvontaviranomaisen (60 artiklan 8 kohta) tai molempien valvontaviranomaisten yhdessä (60 artiklan 9 kohta) tekemän päätöksen on perustuttava hyväksytyyn (tarkistettuun) päätösehdotukseen sellaisenaan.
191. Päätös sitoo ainoastaan johtavaa valvontaviranomaista ja muita yhteistyömenettelyyn osallistuneita osallistuvia valvontaviranomaisia. Päätös voi sitoa ainoastaan sellaisia valvontaviranomaisia, jotka ovat osallistuneet päätöstä edeltäneeseen yhteistyömenettelyyn (eli viranomaisia, jotka ovat virallisesti vahvistaneet asemansa 60 artiklan mukaisen menettelyn osallistuvana valvontaviranomaisena) ja joilla on ollut mahdollisuus esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita toimitettuun päätösehdotukseen. Koska muilla valvontaviranomaisilla ei ole ollut mahdollisuutta esittää näkemyksiään yhteistyömenettelyssä, ne eivät siten ole myöskään voineet esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita päätösehdotukseen.
192. Jos valvontaviranomaiselle tehty valitus voitaisiin käsitellä meneillään olevassa menettelyssä, kyseinen viranomainen voi pyytää johtavaa valvontaviranomaista sisällyttämään sen tapauksen kyseiseen menettelyyn sekä liittyä menettelyyn ennen päätösehdotuksen toimittamista. Tällöin menettelyä voidaan jatkaa, ja päätösehdotus sitoo myös ”uutta” osallistuvaa valvontaviranomaista, edellyttäen että myös kyseisellä viranomaisella on ollut mahdollisuus esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita ja että 60 artiklan 6 kohdan vaatimukset täyttyvät.
193. Sitä vastoin jos valvontaviranomaiselle tehty valitus voitaisiin käsitellä meneillään olevassa menettelyssä mutta kyseinen viranomainen pyytää johtavaa valvontaviranomaista sisällyttämään sen tapauksen kyseiseen menettelyyn vasta 60 artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisen määräajan päätyttyä (esim. koska samaa rikkomista koskeva valitus tehtiin kyseiselle viranomaiselle vasta määräajan päättymisen jälkeen), sillä ei ole ollut tilaisuutta esittää merkityksellisiä ja perusteltuja vastalauseita. Tällöin kyseisen valvontaviranomaisen olisi tarkasti harkittava, olisiko sen parempi käynnistää kokonaan uusi yhteistyömenettely, sillä jos se pyytää johtavaa valvontaviranomaista liittämään uuden tapauksen meneillään olevaan menettelyyn vasta tässä vaiheessa, kyseinen viranomainen tosiasiallisesti luopuu mahdollisuudesta vastustaa päätöstä.⁶⁹
194. Tietosuojaneuvosto katsoo, että johtavan valvontaviranomaisen ei periaatteessa tarvitse jatkuvasti varmistaa, että meneillään olevasta yhteistyömenettelystä tiedotetaan kaikille mahdollisille valvontaviranomaisille, joiden tapaukset voitaisiin liittää kyseiseen menettelyyn.
195. Näin ollen 60 artiklan 6 kohdan mukainen yksittäisen päätöksen sitova vaikutus rajoittuu tiukasti meneillään olevaan yhteistyömenettelyyn, koska menettely koskee ainoastaan tiettyä kysymystä, ja sen tavoitteena on päästä yksimielisyyteen kyseisestä kysymyksestä.
196. Näin ollen sen lisäksi, että päätöksellä on 60 artiklan 6 kohdan mukainen sitova vaikutus, tietyn yhteistyömenettelyn tulosta ei voida automaattisesti soveltaa muihin yhteistyömenettelyihin

---

⁶⁸ Tietyissä laissa säädetyissä poikkeustapauksissa muutokset tai peruuttaminen saattavat kuitenkin edelleen olla tarpeen; ks. 206 kohta.

⁶⁹ Ks. myös 21 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

mahdollisista samankaltaisuuksista huolimatta. Asetuksen 51 artiklan 2 kohdan mukaan jokaisen valvontaviranomaisen on myötävaikutettava yleisen tietosuojasetuksen yhdenmukaiseen soveltamiseen kaikkialla unionissa. Siksi johtava valvontaviranomainen voi käyttää uudelleen aiemmassa yhteistyömenettelyssä hyväksytyt päätösehdotuksen tekstiä ja päätelmiä menettelyssä, joka koskee samaa tai eriä rekisterinpitäjää ja samaa yleisen tietosuojasetuksen rikkomista. Näin se voi nopeuttaa menettelyä ja edesauttaa yhteisymmärrykseen pääsemistä myös käsiteltävänä olevassa tapauksessa.

197. Tietosuojaneuvosto katsoo, että yksittäisen päätöksen 60 artiklan 6 kohdan mukainen sitova vaikutus ei ulotu sellaisten abstraktien oikeudellisten kysymysten selventämiseen, jotka eivät liity käsiteltävään tapaukseen. Valvontaviranomaisen, joka aikoo pyytää tietosuojaneuvostolta selvennystä abstraktiin oikeudelliseen kysymykseen, olisi sen sijaan harkittava 64 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä, jos kysymys koskee yleisluonteista asiaa tai se tuottaa vaikutuksia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

9 60 ARTIKLAN 7 KOHTA – JOHTAVA VALVONTAVIRANOMAINEN TEKEE PÄÄTÖKSEN JA ANTAA SEN TIEDOKSI

9.1 Yleistä

198. Yleisen tietosuojasetuksen 60 artiklan 7–9 kohdassa käsitellään erilaisia skenaarioita sen jälkeen, kun päätösehdotuksesta on tullut johtavaa valvontaviranomaista ja osallistuvia valvontaviranomaisia sitova. Nämä vaiheet voidaan käynnistää sen jälkeen, kun toinen seuraavista on tapahtunut:

- (i) edellisessä jaksossa kuvattu menettely on saatettu päätökseen ja konsensus on saavutettu;
- (ii) tietosuojaneuvoston kiistanratkaisumenettely on saatu päätökseen.

199. Edellä mainituissa kohdissa määritetään

- (i) minkä valvontaviranomaisen on tehtävä lopullinen päätös edellisten vaiheiden jälkeen ja
- (ii) minkä valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta rekisterinpitäjälle, henkilötietojen käsittelijälle ja valituksen tekijälle.

200. Asetuksen 60 artiklan 7 kohdassa säädetään menettelystä, jota on noudatettava, kun johtava valvontaviranomainen tekee rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää koskevan päätöksen. Asetuksen 60 artiklan 8 ja 9 kohta puolestaan ovat merkityksellisiä ainoastaan valitukseen perustuvissa tapauksissa. Asetuksen 60 artiklan 8 kohdassa säädetään tapauksista, joissa valitus jätetään tutkimatta tai hylätään, jolloin valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on tehtävä asiassa päätös.⁷⁰ Lopuksi 60 artiklan 9 kohdassa kuvataan menettely, jota on noudatettava, kun valituksen tietyt osat jätetään tutkimatta tai hylätään. Tällöin valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen tekee päätöksen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä valituksen tekijälle ja johtava valvontaviranomainen rekisterinpitäjään tai henkilötietojen käsittelijään liittyvistä osista.

---

⁷⁰ Asetuksen 60 artiklassa annetaan menettelyn kohteena olevan valituksen vastaanottaneille osallistuvilla valvontaviranomaisille erityinen rooli. Tätä käsitellään tarkemmin 60 artiklan 8 ja 9 kohtaa käsittelevissä osioissa. Sekaannuksen välttämiseksi näiden valvontaviranomaisten ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten välillä kyseisissä osioissa käytetään edellisistä käsitettä ”valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen”. On tärkeää huomata, että myös johtava valvontaviranomainen voi olla valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen.

201. Tämän suhteen takia monia 60 artiklan 7 kohtaan liittyviä käsitteitä ja näkökohtia sovelletaan vastaavasti myös 60 artiklan 8 ja 9 kohtaan.

9.2 Johtavan valvontaviranomaisen lopullinen päätös

202. Asetuksen 60 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, että johtavan valvontaviranomaisen on tehtävä päätös. Tämä päätös pannaan täytäntöön

- 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti saavutetun yhteisymmärryksen mukaisella kansallisella päätöksellä ja/tai
- tietosuojaneuvoston 65 artiklan mukaisesti tekemän sitovan päätöksen mukaisella kansallisella päätöksellä 65 artiklan 6 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

203. Kummassakin tapauksessa kansallisella päätöksellä on pantava kaikilta osin täytäntöön 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti saavutettu sitova yhteisymmärrys ja/tai tietosuojaneuvoston 65 artiklan mukaisesti tekemässä päätöksessä esitetyt sitovat ohjeet.⁷¹

204. Johtavan valvontaviranomaisen on samalla varmistettava, että päätöksen muoto noudattaa sovellettavia kansallisia hallinnollisia sääntöjä. Lopuksi päätökseen voidaan tehdä vielä toimituksellisia muutoksia ennen kansallisen päätöksen antamista.⁷²

205. Asetuksen 60 artiklan 7 kohdassa ei säädetä konkreettisesta määräajasta, jonka kuluessa päätös on annettava. Sen olisi kuitenkin tapahduttava mahdollisimman nopeasti hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti. Jos sitä vastoin sovelletaan yhdenmukaisuusmenettelyä, päätös on annettava 65 artiklan 6 kohdassa säädetyssä yhden kuukauden määräajassa.

206. Tästä voidaan kuitenkin poiketa muun muassa tilanteissa, joissa sellaisen päätöksen antaminen, jolla pannaan täytäntöön valvontaviranomaisia 60 artiklan 6 kohdan nojalla sitovat päätelmät, vaikuttaisi kansallisen päätöksen laillisuuteen. Tämä voi johtua esimerkiksi unionin tuomioistuimen tuomiosta, jonka tulkinta poikkeaa muita osallistuvia valvontaviranomaisia ja johtavaa valvontaviranomaista sitovasta päätöksestä, taikka lainsäädännön muutoksesta. Tällaisissa tapauksissa osallistuvan valvontaviranomaisen, joka saa tietoonsa tällaisia uusia seikkoja, on välittömästi ilmoitettava asiasta johtavalle valvontaviranomaiselle ja päinvastoin. Tämän jälkeen johtavan valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta muille osallistuville valvontaviranomaisille. Lisäksi sen on toimitettava uusi päätösehdotus, jossa otetaan huomioon muuttuneet olosuhteet. Tämän uuden päätösehdotuksen tulisi olla mahdollisimman yhdenmukainen aiemman päätösehdotuksen kanssa, jotta menettelyssä voidaan hyödyntää jo saavutettua konsensusta.

9.3 Tiedoksi antaminen ja ilmoittaminen

207. Kun päätös on tehty, johtavan valvontaviranomaisen on annettava päätös tiedoksi niille, joille se on osoitettu. Valitukseen perustuvissa tapauksissa valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on ilmoitettava päätöksestä myös valituksen tekijälle. Yleisessä tietosuoja-asetuksessa ei määritellä termejä ”*antaa tiedoksi*” ja ”*ilmoittaa*”, mutta ne voidaan määritellä kansallisessa lainsäädännössä. Unionin tuomioistuin on kuitenkin selventänyt, että tiedoksiantovelvollisuus täyttyy, kun

⁷¹ Ks. edellä oleva 113 kohta ja 191 kohta sekä yleisen tietosuoja-asetuksen 65 artiklan 1 kohdan a alakohtaa koskevat tietosuojaneuvoston ohjeet 3/2021 (julkista kuulemistä varten julkaistu versio), 50 kohta.

⁷² Ks. alaviite 58.

asianosaiselle annetaan mahdollisuus tutustua päätökseen ja niihin perusteluihin, joilla toimitin pitää päätöstä oikeutettuna.⁷³

208. Edellä esitetyn perusteella vaikuttaa siltä, että 60 artiklan 7–9 kohdassa annetaan käsitteelle ”*antaa tiedoksi*” muodollisempi painoarvo, koska sitä käytetään viestittäessä asiasta asian osapuolelle, jolle päätöksestä saattaa aiheutua kielteisiä vaikutuksia ja joka näin ollen saattaa haluta riitauttaa päätöksen.⁷⁴
209. Näin ollen 60 artiklan 7–9 kohdan osalta valvontaviranomaisen olisi päätöksen tiedoksi antamisen yhteydessä toimitettava asianosaisille myös täydellinen jäljennös päätöksestä valvontaviranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisella kielellä. Jäsenvaltio, jossa päätös on annettu tiedoksi, on se jäsenvaltio, jossa päätöksestä on mahdollista myös valittaa. Kuten jäljempänä kuvataan, myös pelkän ilmoituksen saaneille asianosaisille on kerrottava, että päätöksestä voi valittaa ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa.
210. Kun johtava valvontaviranomainen on 60 artiklan 7 kohdan mukaisesti antanut päätöksen tiedoksi⁷⁵ tilanteen mukaan joko rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikkaan tai ainoaan toimipaikkaan, sen on ilmoitettava päätöksestä muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. Ilmoitukseen on sisällytettävä myös seuraavassa kohdassa täsmennetyt tiedot Tähän tarkoitukseen valvontaviranomaisen olisi käytettävä tietosuojaneuvoston tietojärjestelmään sisältyvää ilmoitusmenettelyä, jota sovelletaan 60 artiklan mukaisiin lopullisiin päätöksiin.
211. Tämä varmistaa päätöksenteon avoimuuden osallistuvia valvontaviranomaisia kohtaan. Lisäksi näiden tietojen toimittaminen tietosuojaneuvostolle on olennaisen tärkeää, jotta valvontaviranomaiset voivat täyttää velvollisuutensa edesauttaa yleisen tietosuojasetuksen yhdenmukaista soveltamista 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näin voidaan välttää yleisen tietosuojasetuksen epäjohtamukainen soveltaminen, jos myöhemmin on käsiteltävä samankaltaisia tapauksia.
212. Valituksen vastaanottaneen viranomaisen on tämän jälkeen ilmoitettava valituksen tekijälle menettelyn lopputuloksesta kansallisten säädöstensä ja/tai käytäntöjensä mukaisesti. Lisäksi valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava valituksen tekijälle 77 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että valituksen tekijällä on mahdollisuus käyttää oikeussuojakeinoja johtavan valvontaviranomaisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jos johtavan valvontaviranomaisen päätös koskee sitä 78 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.⁷⁶

Esimerkki 9: Sen jälkeen kun tiedotusvälineissä julkaistiin raportti, jossa kyseenalaistettiin Yritys Oy:n suorittaman käsittelyn laillisuus, useat eri henkilöt tekevät valituksen paikalliselle valvontaviranomaiselleen. Kun johtava valvontaviranomainen oli määritetty, se päätti käsitellä valitukset yhdessä, koska ne kaikki koskivat samaa käsittelytoimintaa ja samaa rikkomista. Kun johtava valvontaviranomainen oli tehnyt päätöksensä ja antanut sen tiedoksi rekisterinpitäjälle, kukin

⁷³ Ks. asia C-6/72, 2 kohta, yhdistetyt asiat T-121/96 ja T-151/96, 40 kohta, sekä yhdistetyt asiat C-115/81 ja C-116/81, 13 kohta.

⁷⁴ Ks. myös yleisen tietosuojasetuksen 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisesta annettujen tietosuojaneuvoston ohjeiden 3/2021 55 kohta sekä yleisen tietosuojasetuksen 78 artikla ja johdanto-osan 143 kappale.

⁷⁵ Ks. myös käsitettä ”*päätösehdotus*” käsittelevä kohta 5.2.2 muodollisten vaatimusten osalta.

⁷⁶ Valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen olisi käytettävä määrittämään asianomainen tuomioistuin johtavan valvontaviranomaisen antaman päätöksen perusteella.

valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen ilmoitti päätöksestä valituksen tekijöille. Samassa yhteydessä valituksen tekijöille myös kerrottiin, että niillä on oikeus tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin johtavan valvontaviranomaisen jäsenvaltiossa.

213. Tämän jälkeen johtavan valvontaviranomaisen on myös ilmoitettava rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle siihen sovelletuista 60 artiklan 10 kohdan mukaisista velvoitteista sekä päätöksen noudattamatta jättämisen mahdollisista seurauksista.

9.4 Yhteenvedo asiaan liittyvistä tosiseikoista ja perustelut

214. Kun johtava valvontaviranomainen antaa päätöksen tiedoksi muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle, sen on samassa yhteydessä esitettävä yhteenvedo⁷⁷ asiaan liittyvistä tosiseikoista sekä päätöksen perustelut. Yhteenvedossa olisi esitettävä menettelyn viralliset vaiheet sekä päätöksen perustelut ja sisältö. Yhteenvedossa olisi esitettävä menettelyn viralliset vaiheet sekä päätöksen perustelut ja sisältö.

215. Näin ollen yhteenvedon on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot⁷⁸:

-) lopullisen päätöksen päivämäärä
-) johtava valvontaviranomainen ja muut osallistuvat valvontaviranomaiset
-) rekisterinpitäjän ja/tai henkilötietojen käsittelijän nimi
-) asiaa koskevat oikeudelliset päätelmät (rikotut säännökset / evätyt oikeudet⁷⁹) asian tosiseikkoihin nähden⁸⁰;
-) menettelyn tulos ja (tarvittaessa) toteutetut korjaavat toimenpiteet⁸¹.

216. Yhteenvedon olisi joka tapauksessa mahdollistettava se, että kuka tahansa tietosuojaneuvoston jäsen ymmärtää asian ja tehdyt päätelmät. On suositeltavaa, että johtava valvontaviranomainen toimittaa päätöksen myös englannin kielellä. Tämä olisi tehtävä täyttämällä tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän asianmukaiset kentät.

10 60 ARTIKLAN 8 KOHTA– VALITUKSEN TUTKIMATTA JÄTTÄMINEN TAI HYLKÄÄMINEN

217. Asetuksen 60 artiklan 8 kohta koskee tilannetta, jossa menettelyyn osallistuvat valvontaviranomaiset, mukaan lukien johtava valvontaviranomainen, ovat sopineet, että koko valitus jätetään tutkimatta tai hylätään. Myös tietosuojaneuvosto voi päätyä vastaavaan ratkaisuun 65 artiklan mukaisesti. Valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen voi olla joko johtava valvontaviranomainen tai muu osallistuva valvontaviranomainen. Kohdassa asetetaan valituksen vastaanottaneelle valvontaviranomaiselle kolme velvoitetta. Sen on

-) tehtävä päätös,

⁷⁷ Tämä ei tarkoita samaa kuin päätöksen tiivistelmä.

⁷⁸ Nämä tiedot sisältyvät myös tietosuojaneuvoston tietojärjestelmässä olevaan lopullista päätöstä koskevaan lomakkeeseen.

⁷⁹ Oikeuksien epäminen voi myös johtua 23 artiklan mukaisista rajoituksista.

⁸⁰ Ks. esimerkiksi lomakkeen kentät "Description of the Cooperation Case" (tapauksen kuvaus) ja "GDPR Legal Reference" (viittaukset yleiseen tietosuojaja-asetukseen).

⁸¹ Ks. esimerkiksi lomakkeen kenttä "Kind of Decision" (päätöksen tyyppi).

-) annettava päätös tiedoksi valituksen tekijälle ja
-) ilmoitettava asiasta rekisterinpitäjälle.

Näitä velvoitteita sovelletaan 60 artiklan 7 kohdasta poiketen.

10.1 Ilmaisu ”7 kohdasta poiketen”

218. Asetuksen 60 artiklan 8 kohdassa säädetään poikkeuksesta tilanteeseen, jossa johtava valvontaviranomainen tekee päätöksen ja antaa sen tiedoksi rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikkaan tai ainoaan toimipaikkaan EU:ssa. Poikkeusta sovelletaan ainoastaan siinä tapauksessa, että valitus jätetään tutkimatta tai hylätään kokonaan.
219. KAP-mallissa johtava valvontaviranomainen yleensä toimii rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoana yhteystahona rajatylittävän käsittelyn osalta. Tässä erityistilanteessa kuitenkin osallistuvan valvontaviranomaisen on ilmoitettava rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle asian käsittelemättä jättämisestä tai hylkäämisestä.

10.2 ”Tutkimatta jättäminen” ja ”hylkääminen”

220. Tutkimatta jättämisen ja hylkäämisen käsitteillä voi olla erilaisia kansallisia määritelmiä ja siten myös erilaisia menettelyllisiä ja hallinnollisia vaikutuksia. Yleisessä tietosuojasetuksessa viitataan kuitenkin aina molempiin toimiin (tutkimatta jättämiseen ja hylkäämiseen).⁸²
221. Unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti katsonut, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, jossa ei ole nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen säännöksen merkityksen ja soveltamisalan määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko EU:ssa itsenäisesti ja yhtenäisesti ottamalla huomioon sanamuodon lisäksi asiayhteys ja kyseisellä lainsäädännöllä tavoiteltu päämäärä. Tämä johtuu tarpeesta soveltaa unionin oikeutta yhdenmukaisesti sekä myös yhdenvertaisuuden periaatteesta.⁸³
222. Tutkimatta jättämisen ja hylkäämisen käsitteiden tulkinnan osalta voidaan viitata 60 artiklan 9 kohdan sanamuotoon, jossa tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä verrataan päätökseen, joka koskee valituksen tutkimista. Asetuksen 60 artiklan 9 kohdassa todetaan, että johtava valvontaviranomainen antaa päätöksen ”rekisterinpitäjään liittyvistä toimista” ja antaa sen tiedoksi rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle, kun taas valituksen vastaanottanut osallistuva valvontaviranomainen tekee päätöksen ”kyseisen valituksen tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä koskevilta osin” ja antaa sen tiedoksi valituksen tekijälle. Näin ollen 60 artiklan 9 kohtaa, luettuna yhdessä 8 kohdan kanssa, voidaan tulkita siten, että valituksen tutkimatta jättäminen tai hylkääminen 60 artiklan mukaisen menettelyn tuloksena merkitsee sitä, että lopullinen päätös (tai sen osa) ei sisällä mitään rekisterinpitäjän suhteen toteutettavia toimia.
223. Tästä näkökulmasta tällaisella päätöksellä voidaan katsoa olevan kielteisiä vaikutuksia valituksen tekijään. Tämä tulkinta on vahvistettu yleisen tietosuojasetuksen lainsäädäntömenettelyssä, jossa viitattiin yleisemmin päätöksiin, joilla on ”epäedullisia” vaikutuksia valituksen tekijään.⁸⁴

---

⁸² Osallistuvat valvontaviranomaiset sopivat aina etukäteen päätöksen aineellisista seurauksista. Seuraukset on pantava täytäntöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti, esimerkiksi tekemällä päätös tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä.

⁸³ Ks. esimerkiksi asia C-617/15, Hummel Holding, 22 kohta, ja siinä mainittu oikeuskäytäntö.

⁸⁴ Ks. <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. Tässä versiossa säännös kuuluu seuraavasti: ”Jos yhteisesti hyväksytty päätös koskee valitusta ja jos päätöksellä on epäedullisia vaikutuksia valituksen tekijään, erityisesti jos valitus jätetään tutkimatta, hylätään tai hyväksytään vain osittain, kunkin tällaisen valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on tehtävä kyseisestä valituksesta erillinen päätös ja annettava se tiedoksi valituksen tekijälle.” (s. 36).

Nimenomainen viittaus oikeussuojakeinoihin ja läheinen yhteys valituksen tekijään (ks. erityisesti edellä oleva 212 kohta) viittaavat siihen, että myös valituksen tekijän kannalta kielteiset päätökset olisi sisällytettävä tähän ryhmään. Jos valitusta ei käsitellä millään tasolla lopullisessa päätöksessä eikä johtava valvontaviranomainen ryhdy kyseisessä päätöksessä mihinkään toimiin rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän suhteen, rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä ei tällöin ole oikeutta käyttää oikeussuojakeinoja päätoimipaikan jäsenvaltiossa. Toisaalta valituksen tekijällä on oikeus riitauttaa häneen kielteisesti vaikuttavat päätökset omassa jäsenvaltiossaan ja omalla kielellään.⁸⁵

224. Näin ollen valituksen tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä koskeva päätös (tai sen osa) olisi ymmärrettävä tilanteeksi, jossa johtava valvontaviranomainen on valitusta käsitellessään todennut, ettei valituksen tekijän väitteille ole perusteita eikä rekisterinpitäjän suhteen siten toteuteta mitään toimia. Tällaisessa tapauksessa valitus on tapauksen mukaan jätettävä tutkimatta tai hylättävä valituksen vastaanottaneen viranomaisen tekemällä päätöksellä.⁸⁶
225. Valituksen tekijä voi vedota 60 artiklan 8 kohdan mukaiseen tiedoksianto-ohjeeseen käyttääkseen oikeussuojakeinoja valvontaviranomaisen tekemää päätöstä vastaan. Koska kyseisen päätöksen on oltava valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen tekemä päätös, tämä varmistaa läheisen suhteen valituksen tekijän ja toimivaltaisen tuomioistuimen välillä yleisen tietosuoja-asetuksen 78 artiklan 3 kohdan ja unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti (asia pannaan vireille valituksen tekijän jäsenvaltion tuomioistuimessa, koska myös osallistuva valvontaviranomainen tekee päätöksen kyseisessä jäsenvaltiossa).⁸⁷
226. Tämä tarkoittaa, että sovellettaessa 60 artiklan 8 ja 9 kohtaa sekä 60 artiklan 7 kohdan viimeistä virkettä yhteistyömenettelyn tuloksena tehtävässä päätöksessä olisi selkeästi määrättävä valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä taikka toimista, jotka johtava valvontaviranomainen aikoo toteuttaa rekisterinpitäjän suhteen. Näin johtava valvontaviranomainen ja osallistuva valvontaviranomainen voivat 60 artiklan 8, 9 tai 7 kohdan mukaisesti ohjata asiaa koskevien kansallisten päätösten myöhempää hyväksymistä.
227. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään tutkimatta jättämisen ja hylkäämisen määritelmistä, valvontaviranomaisten olisi tukeuduttava kyseisiin määritelmiin. Lisäksi sen olisi toimittava valituksen tutkimatta jättämiseen tai hylkäämiseen sovellettujen kansallisten hallintokäytäntöjen mukaisesti.⁸⁸ Joka tapauksessa päätösehdotuksessa (joka on toimitettu asianosaisille edellisissä luvuissa esitetyllä

---

⁸⁵ Ks. myös julkisasiamiehen asiassa C-645/19 esittämän ratkaisuehdotuksen 105 kohta:

”Vaikuttaa siltä, että näillä mekanismeilla, joilla siirretään toimivalta tehdä päätös ja tarvittaessa tehdään mahdollisesti kahdenlaisia päätöksiä (johtava valvontaviranomainen voi tehdä rekisterinpitäjää ja henkilötietojen käsittelijää koskevia päätöksiä ja paikallisviranomainen valittajaa koskevia päätöksiä), näytetään nimenomaisesti pyrittävän siihen, ettei rekisteröityjen tarvitse ’kiertää’ unionin istuntosaleja panemassa vireille oikeudellisia menettelyjä toimimatta jättäneitä valvontaviranomaisia vastaan.”

⁸⁶ Mahdollisesti sovellettavien kansallisten säännösten mukaisesti, jos niissä määritellään tutkimatta jättämisen tai hylkäämisen täsmällinen soveltamisala.

⁸⁷ Ks. johdanto-osan 141 kappale: *”[...] oikeus soveltaa tehokkaita oikeussuojakeinoja perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaisesti, [...] jos valvontaviranomainen ei käsittele valitusta, hylkää sen kokonaan tai osittain [...]”*

⁸⁸ Valvontaviranomaisten olisi varmistettava, että tällaisten määritelmien soveltaminen on johdonmukaista tässä jaksossa esitetyn tulkinnan kanssa.

tavalla) olisi esitettävä selkeät perustelut sille, miksi valitus jätetään tutkimatta tai hylätään asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön nojalla.

228. On tärkeää huomata, että tässä vaiheessa tutkimatta jättäminen tai hylkääminen eroaa mahdollisesta tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä valituksen tutkintavaiheessa. Kuten 49 kohdassa korostetaan, tämä tutkinta tapahtuu ennen valituksen toimittamista johtavalle valvontaviranomaiselle, ja sen suorittaa valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen. Tällaisessa tapauksessa valitus päätetään jättää tutkimatta tai hylätään jo ennen yhteistyövaiheeseen siirtymistä.
229. Joissakin tilanteissa KAP-menettelyn tulos ei välttämättä vaikuta kielteisesti rekisteröidyn etuihin, jos johtava valvontaviranomainen on ryhtynyt toimiin jo valituksen käsittelyn aikana. Tällaisissa tapauksissa ratkaisevaa on se, että valituksen peruste poistuu. Toisin sanoen valituksen tekijä saa oikeutta, koska johtavan valvontaviranomaisen väliintulo sai rekisterinpitäjän täyttämään valituksen tekijän vaatimukset jo menettelyn aikana. Tällöin johtava valvontaviranomainen voi päättää olla toteuttamatta toimia rekisterinpitäjän suhteen, edellyttäen että valituksen tekijälle on ilmoitettu menettelyn aikana saavutetusta myönteisestä tuloksesta. Toisin sanoen yhtäkään edellä kuvatuista tutkimatta jättämisen tai hylkäämisen taikka toimiin ryhtymisen edellytyksistä ei voida enää soveltaa.
230. Tämä koskee erityisesti sovintoratkaisuja, eli tilanteita, joissa asia ratkaistaan rekisteröityä tyydyttävällä tavalla, kun johtava valvontaviranomainen on todennut valituksessa väitetyn rikkomisen tapahtuneen ja kun valittaja on hyväksynyt asiaa koskevan sovintoratkaisun. Tällaiset tapaukset kuuluvat 60 artiklan 7 kohdan soveltamisalaan. Kuten edellä on esitetty, tällaisessa tapauksessa päätöksellä ei ole kielteisiä vaikutuksia valituksen tekijään, koska tämä on ilmaissut olevansa tyytyväinen ehdotettuun sovintoratkaisuun. Näin ollen valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen ei tarvitse tehdä päätöstä 60 artiklan 8 tai 9 kohdan nojalla, koska kyseessä ei ole tutkimatta jättäminen tai hylkääminen. Tällöin johtavan valvontaviranomaisen on tehtävä asiassa lopullinen päätös⁸⁹ ja arvioitava saavutettu sovintoratkaisu 56 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuna rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ainoana yhteystahona.
231. Tämä koskee myös sellaisia sovintomenettelyn ulkopuolisia tapauksia, joissa johtava valvontaviranomainen ei ole yrittänyt tai ei ole voinut yrittää saada aikaan sovintoratkaisua mutta sen väliintulo valituksen käsittelyn aikana sai kuitenkin rekisterinpitäjän lopettamaan rikkomisen ja täyttämään kaikilta osin valituksen tekijän vaatimukset. Kun otetaan huomioon tämä lopputulos ja tapauksen erityisolosuhteet, johtava valvontaviranomainen voi katsoa, että valituksen kannalta asianmukaisin päätös on lopettaa asian käsittely ryhtymättä mihinkään toimiin rekisterinpitäjää kohtaan.⁹⁰
232. Koska johtava valvontaviranomainen on kuitenkin todennut rikkomisen, päätöksen olla toteuttamatta toimia rekisterinpitäjää kohtaan olisi kuitenkin perustuttava valituksen kaikkien olosuhteiden huolelliseen arviointiin, jotta rekisteröidyille annetut takeet pystyttäisiin säilyttämään.

---

⁸⁹ Koska tämä on pääsääntö, ks. myös asian C-645/19 56 kohta: ”*Mainitun asetuksen 60 artiklan 7 kohdan mukaan lähtökohtaisesti juuri johtavan valvontaviranomaisen on tehtävä päätös kyseessä olevasta rajatylittävästä tietojenkäsittelystä [...]*.”

⁹⁰ Tämä ei kuitenkaan vaikuta arviointiin siitä, missä laajuudessa valituksen kohdetta on tutkittava, jotta tutkinta on ”asianmukaista” 57 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, koska tämä kuuluu kunkin valvontaviranomaisen harkintavaltaan.

233. Toisaalta tässä tapauksessa lopullista päätöstä ei tee valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen, vaan sen tekee johtava valvontaviranomainen 60 artiklan 7 kohdan mukaisesti, vaikka lopullisen päätöksen perusteella ei olekaan tarkoitus toteuttaa toimia rekisterinpitäjää kohtaan. Tässä otetaan huomioon johtavan valvontaviranomaisen rooli valituksen kohteena olevan rekisterinpitäjän ainoana yhteystahona ja se seikka, että rikkomisen toteamisella saattaisi olla kielteisiä vaikutuksia rekisterinpitäjään. Tämän seurauksena valituksen tekijä ei voisi riitauttaa päätöstä siinä jäsenvaltiossa, jossa valitus on tehty, riippumatta siitä, onko valituksen tekijällä edelleen perusteita käyttää oikeussuojakeinoja valvontaviranomaista vastaan vai ei. Tämän ratkaisee viime kädessä tuomioistuin. Näin ollen johtavan valvontaviranomaisen olisi aina tällaisissa tilanteissa varmistettava valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen välityksellä, että valituksen tekijälle ilmoitetaan asianmukaisesti saavutetusta myönteisestä tuloksesta ja valituksen todennäköisestä tuloksesta ja että valituksen tekijä ei ilmaise erimielisyyttä ratkaisua kohtaan.
234. Lopuksi on muistettava, että johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on yhdessä hyväksyttävä päätös olla ryhtymättä toimiin rekisterinpitäjää kohtaan silloinkin, kun rikkomisen on todettu tapahtuneen. Tämä merkitsee myös sitä, että kaikki tapaukseen liittyvät seikat, mukaan lukien valituksen tekijän oikeuksien ja vapauksien takaaminen, on otettu asianmukaisesti huomioon.

Esimerkki 10: Tyytymätön asiakas tekee valituksen jäsenvaltion A paikalliselle valvontaviranomaiselle. Valvontaviranomainen suorittaa alustavan tutkinnan ja siirtää sitten valituksen johtavalle valvontaviranomaiselle. Saatuaan valituksen ja selvitettyään asiaa johtava valvontaviranomainen ei löydä näyttöä valituksen tueksi. Koska se ei pysty määrittämään, onko rikkomus tapahtunut, se toteaa, että valitus on jätettävä tutkimatta tai hylättävä, koska rekisterinpitäjän suhteen ei ryhdytä toimiin. Johtava valvontaviranomainen jakaa asiaa koskevan päätösehdotuksen, ja koska vastalauseita ei esitetä, valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen tekee 60 artiklan 8 kohdan mukaisesti lopullisen kansallisen päätöksen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä ja antaa sen tiedoksi valituksen tekijälle.

Esimerkki 11: Valituksen tekijä ilmoittaa esittäneensä pyynnön rekisterinpitäjälle, joka ei kuitenkaan ole vastannut pyyntöön. Tietosuojaviranomainen ei myöskään saa vastausta alustaviin selvityksiinsä. Valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen siirtää asian johtavalle valvontaviranomaiselle. Johtava valvontaviranomainen toteaa, että pyyntö on lähetetty väärään tai olemattomaan osoitteeseen eikä rekisterinpitäjän verkkosivustolla ilmoitettuun osoitteeseen (valituksen tekijä on lähettänyt pyynnön osoitteeseen henkilö@XXX.com tarkistamatta verkkosivustolla annettuja yhteystietoja). Johtava valvontaviranomainen jakaa päätösehdotuksen, jonka mukaan valitus on jätettävä tutkimatta tai hylättävä, koska valituksen tekijä on tehnyt virheen. Koska vastalauseita ei esitetä, valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen tekee 60 artiklan 8 kohdan mukaisen lopullisen päätöksen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä ja antaa sen tiedoksi valituksen tekijälle.

Esimerkki 12: Tyytymätön asiakas tekee valituksen jäsenvaltion A paikalliselle valvontaviranomaiselle väittäen, että Yritys Oy loukkaa sen oikeuksia. Alustavan tutkinnan jälkeen valitus siirretään jäsenvaltion B johtavalle valvontaviranomaiselle. Johtava valvontaviranomainen aloittaa tutkimuksen, mutta se ei pääse kyseessä olevalle verkkosivustolle. Lisäselvitykset osoittavat, että tällä välin rekisterinpitäjän toiminta on lakkautettu. Näin ollen tutkimusta ei voida jatkaa eikä johtava valvontaviranomainen löydä riittävää näyttöä valituksen tekijän väitteiden tueksi. Johtava valvontaviranomainen jakaa päätösehdotuksen, jonka mukaan valitus on jätettävä tutkimatta, koska

valituksen syy on poistunut. Koska vastalauseita ei esitetä, valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen tekee lopullisen kansallisen päätöksen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä 60 artiklan 8 kohdan nojalla ja antaa sen tiedoksi valituksen tekijälle.

Esimerkki 13: Tyytymätön asiakas tekee valituksen paikalliselle valvontaviranomaiselleen väittäen, että Yritys Oy säilyttää ja käsittelee hänen tietojaan laittomasti, mikä loukkaa hänen oikeuksiaan. Alustavan tutkinnan jälkeen valitus siirretään johtavalle valvontaviranomaiselle. Johtava valvontaviranomainen aloittaa tutkimuksen, ja rekisterinpitäjä ilmoittaa, että valittajan tiedot on todellakin säilytetty rekisterinpitäjän tiedostoissa, koska asiakastietojen hallinnassa on epäonnistuttu eikä tietoja esimerkiksi asiakkaan mieltymyksistä tai ostohistoriasta ole poistettu ajoissa. Rekisterinpitäjä on kuitenkin poistanut nämä tiedot välittömästi johtavan valvontaviranomaisen lähettämän kirjeen seurauksena, ja tästä on myös toimitettu todisteet johtavalle valvontaviranomaiselle. Sen vuoksi johtava valvontaviranomainen jakaa päätösehdotuksen, jossa se toteaa rekisterinpitäjän syyllistyneen rikkomiseen. Koska rikkominen on kuitenkin korjattu johtavan valvontaviranomaisen puututtua asiaan, se ei ehdota mitään korjaavia toimia rekisterinpitäjän suhteen erityisesti siksi, että kyseessä oli ensimmäinen kerta, kun tällainen rikkominen tapahtui. Näin ollen johtava valvontaviranomainen ehdottaa, että se tekee lopullisen päätöksen itse 60 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Koska vastalauseita ei esitetä, johtava valvontaviranomainen tekee lopullisen kansallisen päätöksen edellä esitetyn mukaisesti ja antaa sen tiedoksi rekisterinpitäjälle. Valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen puolestaan ilmoittaa päätöksestä valituksen tekijälle.

10.3 Päätöksen tekeminen

235. Valvontaviranomainen, jonka on tehtävä päätös, on se valvontaviranomainen, jolle valitus on tehty. Tämä voi koskea useita eri valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä kyseisen valvontaviranomaisen kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Myös silloin, kun valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen on johtava valvontaviranomainen, päätös on tehtävä 8 kohdan mukaista menettelyä noudattaen 7 kohdasta poiketen (kyseessä on erityissäännös). Sen vuoksi valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen, jonka on tehtävä päätös, voi olla joko johtava valvontaviranomainen, muu osallistuva valvontaviranomainen tai molemmat (tai kaikki) asianomaiset valvontaviranomaiset valitusten määrän ja luonteen mukaan.
236. Jos valitus on tehty yhdelle tai useammalle osallistuvalla valvontaviranomaiselle, johtavan valvontaviranomaisen on laadittava päätösehdotus valitusten tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä, ja kunkin osallistuvan valvontaviranomaisen on tehtävä lopullinen päätös tietosuojaneuvoston tietojärjestelmässä. Lisäksi päätös on myös hyväksyttävä kansallisella tasolla ja soveltuvat kansalliset säännökset huomioon ottaen.
237. Tämä johtaa lopullisiin kansallisiin päätöksiin, joilla pannaan kaikilta osin täytäntöön päätösehdotus, joka sitoo kaikkia osallistuvia valvontaviranomaisia 60 artiklan 6 kohdan nojalla, ja/tai tietosuojaneuvoston 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tekemä sitova päätös.⁹¹

10.4 Päätöksen tiedoksi antaminen ja päätöksestä ilmoittaminen

238. Kun päätös on tehty, valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on annettava asia tiedoksi valituksen tekijälle sekä ilmoitettava siitä rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle.⁹² Kunkin valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on tehtävä tämä kansallisten lakien ja

⁹¹ Mahdollisten muutosten soveltamisalaa käsitellään 206 kohdassa.

⁹² Ks. kohta 10.4, jossa käsitellään ilmoittamisen ja tiedoksi antamisen välistä eroa.

käytäntöjensä mukaisesti ja sovellettavien säännösten mukaisella kielellä. Valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen voi myös pyytää sen puolesta johtavaa valvontaviranomaista ilmoittamaan asiasta rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle. Valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on joka tapauksessa tiedotettava sekä valituksen tekijää että rekisterinpitäjää näiden mahdollisuudesta turvautua oikeussuojakeinoihin valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen jäsenvaltiossa.

239. Valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on tämän jälkeen ilmoitettava asiasta muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle, mukaan lukien yhteenveto asiaan liittyvistä tosiseikoista ja perustelut, kuten kohdassa 9.4 selitetään. Tämä perustuu 60 artiklan 7 kohdassa mainittuun johtavan valvontaviranomaisen tekemää päätöstä koskevaan tiedotusveloitteeseen, jonka tarkoituksena on varmistaa johdonmukaisuus ilmoittamalla asiasta myös muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. Kansallisella tasolla tehtyä lopullista päätöstä koskevan tietojenvaihdon tarkoituksena – riippumatta siitä, mikä valvontaviranomainen tekee tällaisen lopullisen kansallisen päätöksen – on varmistaa kansallisten päätösten keskinäinen tuntemus ja välttää unionin oikeuden epäyhtenäinen täytäntöönpano. Vaikka 60 artiklan 8 kohdassa ei nimenomaisesti edellytetä, että osallistuvan valvontaviranomaisen on toimitettava yhteenveto asiaan liittyvistä tosiseikoista ja perustelut, tämä vaikuttaa kuitenkin olevan yleinen vaatimus, jolla pyritään varmistamaan yleisen tietosuojasetuksen yhtenäinen täytäntöönpano.

11 60 ARTIKLAN 9 KOHTA – OSITTAINEN TUTKIMATTA JÄTTÄMINEN TAI HYLKÄÄMINEN

240. Asetuksen 60 artiklan 9 kohdassa käsitellään pääasiassa 60 artiklan mukaisen menettelyn vaihetta, jota sovelletaan, kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat päässeet sopimukseen niitä sitovasta päätösehdotuksesta, joka käsittää sekä hyväksytyt että tutkimatta jätetyt tai hylätyt osat.⁹³

241. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että menettelyn tässä vaiheessa päätös osittaisesta tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä on jo tehty ja päätösehdotuksen osat, jotka koskevat tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä, ja toisaalta osat, joissa viitataan johtavan valvontaviranomaisen jatkotoimiin, on merkitty selvästi päätösehdotukseen. Valvontaviranomaisten on tässä vaiheessa ainoastaan vahvistettava päätös muodollisesti 60 artiklan 9 kohdassa selostetuilla hyväksymismenettelyillä. Tämä johtaa lopullisiin kansallisiin päätöksiin, joilla pannaan kaikilta osin täytäntöön päätösehdotus, joka sitoo kaikkia osallistuvia valvontaviranomaisia 60 artiklan 6 kohdan nojalla, ja/tai tietosuojaneuvoston 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tekemä sitova päätös.

242. Vastaavasti tiedonanto- ja ilmoitusvelvollisuudet jakaantuvat johtavan valvontaviranomaisen ja valituksen vastaanottaneiden valvontaviranomaisten kesken. Johtava valvontaviranomainen tekee päätöksen valituksen niiden osien osalta, joita ei ole jätetty tutkimatta tai hylätty kohdan 10.2 mukaisesti. Lisäksi johtava valvontaviranomainen antaa päätöksen tiedoksi rekisterinpitäjälle ja ilmoittaa siitä valituksen tekijälle. Tältä osin tietosuojaneuvosto katsoo, että johtava valvontaviranomainen voi hallinnollisen tehokkuuden vuoksi luottaa siihen, että valituksen vastaanottaneet valvontaviranomaiset välittävät tällaiset ilmoitukset valituksen tekijöille. Kukin

⁹³ Ks. kohta 10.2. Näiden käsitteiden merkitys on sama artiklan molempien kohtien osalta.

valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen puolestaan tekee päätöksen valituksen tutkimatta jätetyistä tai hylätyistä osista edellisessä jaksossa esitetyn mukaisesti (ks. erityisesti 238 kohta).

Esimerkki 14: Tyytymätön asiakas tekee valituksen paikalliselle valvontaviranomaiselleen väittäen, että Yritys Oy säilyttää ja käsittelee hänen tietojaan laittomasti, mikä loukkaa hänen oikeuksiaan. Alustavan tutkinnan jälkeen valitus siirretään johtavalle valvontaviranomaiselle. Johtava valvontaviranomainen aloittaa tutkimuksen, ja rekisterinpitäjä ilmoittaa, että valittajan tiedot on todellakin säilytetty rekisterinpitäjän tiedostoissa, koska asiakastietojen hallinnassa on epäonnistuttu eikä tarpeettomia tietoja esimerkiksi asiakkaan mieltymyksistä tai ostohistoriasta ole poistettu ajoissa. Tiettyjä valituksen tekijän tietoja on kuitenkin säilytettävä pidempään kirjanpitoon ja verotukseen liittyvien vaatimusten vuoksi. Johtavalle valvontaviranomaiselle toimitetaan tästä todisteet. Johtava valvontaviranomainen jakaa näin ollen päätösehdotuksen, jossa käsitellään vain sellaisia valituksen osia, joiden osalta rekisterinpitäjä veloitetaan poistamaan lopullisesti tarpeettomat tiedot ja annetaan rekisterinpitäjälle huomautus. Lisäksi päätösehdotuksessa tunnustetaan rekisterinpitäjän oikeus säilyttää muut henkilötiedot lain edellyttämällä tavalla sekä todetaan, että valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen on hylättävä valituksen kyseinen osa. Koska vastalauseita ei esitetä, johtava valvontaviranomainen tekee lopullisen kansallisen päätöksen, jolla rekisterinpitäjä määrätään noudattamaan valituksen tekijän pyyntöä poistaa tarpeettomat tiedot. Lisäksi se antaa päätöksen tiedoksi rekisterinpitäjälle ja ilmoittaa siitä valituksen tekijälle. Valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen puolestaan tekee lopullisen kansallisen päätöksen, jolla valitus hylätään siltä osin kuin se koskee pyyntöä poistaa rekisterinpitäjän tarvitsemat tiedot. Lisäksi se antaa päätöksen tiedoksi valituksen tekijälle ja ilmoittaa siitä rekisterinpitäjälle. Johtava valvontaviranomainen ja osallistuva valvontaviranomainen toimittavat muille valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle kukin tekemäänsä lopullista kansallista päätöstä koskevan yhteenvedon asiaan liittyvistä tosiseikoista ja perustelut tietosuojaneuvoston tietojärjestelmän kautta.

12 60 ARTIKLAN 10 KOHTA – REKISTERINPITÄJÄN TAI HENKILÖTIETOJEN KÄSITTELIJÄN TOTEUTTAMIEN TOIMENPITEIDEN TIEDOKSI ANTAMINEN JOHTAVALLE VALVONTAVIRANOMAISELLE JA MUILLE OSALLISTUVILLE VALVONTAVIRANOMAISILLE

243. Asetuksen 60 artiklan 10 kohdassa käsitellään tilannetta, joka syntyy KAP-mallin puitteissa sen jälkeen, kun johtava valvontaviranomainen on antanut tiedoksi rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle päätöksen, jolla veloitetaan rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä ryhtymään toimiin valituksen johdosta.
244. Päätös on annettava tiedoksi joko 60 artiklan 7 tai 9 kohdan mukaisesti, kun johtava valvontaviranomainen käsittelee ainoastaan joitakin rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää vastaan tehtyyn valitukseen sisältyviä kysymyksiä.
245. Asetuksen 60 artiklan 10 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän velvollisuudesta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että päätöstä noudatetaan. Tältä osin sovelletaan 58 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja korjaavia toimivaltuuksia.

246. Rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on velvollisuus varmistaa, että tarvittavat toimenpiteet toteutetaan sen kaikissa ETA-alueella sijaitsevilla toimipaikoilla, joissa kyseessä oleva käsittely tapahtuu.

247. Asetuksen 60 artiklan 10 kohdan toisessa virkkeessä puolestaan säädetään velvoitteesta, jonka mukaan rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on velvollisuus antaa johtavalle valvontaviranomaiselle tiedoksi päätöksen noudattamiseksi toteutetut toimenpiteet, jos päätökseen sisältyi korjaavia toimenpiteitä. Tällä velvoitteella varmistetaan täytäntöönpanon tehokkuus. Lisäksi se muodostaa perustan mahdollisille jatkotoimille, jotka johtava valvontaviranomainen voi tarvittaessa käynnistää, myös yhteistyössä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa.⁹⁴

248. Asetuksen 60 artiklan 10 kohdan toinen virke sisältää myös velvoitteen, jonka mukaan johtavan valvontaviranomaisen on ilmoitettava muille osallistuville valvontaviranomaisille toimenpiteistä, jotka rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on toteuttanut päätöksen noudattamiseksi. Vaikka johtavalle valvontaviranomaiselle ei ole asetettu määräaika tällaisten tietojen toimittamiseksi muille osallistuville valvontaviranomaisille, tiedot olisi toimitettava heti, kun johtava valvontaviranomainen saa ne rekisterinpitäjältä tai henkilötietojen käsittelijältä.

Kun johtava valvontaviranomainen ilmoittaa tiedot muille osallistuville valvontaviranomaisille, sen olisi harkittava myös toteutettuja toimenpiteitä koskevan arviointinsa toimittamista, jos se katsoo, että toimenpiteet ovat riittämättömiä. Tämä erityisesti mahdollistaa päätöksen tekemisen lisätoimien tarpeellisuudesta.

13 60 ARTIKLAN 11 KOHTA – KIIREELLINEN MENETTELY

249. Asetuksen 60 artiklan 11 kohdassa käsitellään ”*poikkeuksellisia olosuhteita*”, joissa valvontaviranomainen voi 60 artiklan mukaisessa menettelyssä turvautua 66 artiklassa tarkoitettuun kiireelliseen menettelyyn.

250. Näissä ohjeissa keskitytään pääasiassa 60 artiklan 11 kohdan sanamuotoon eli edellytyksiin, joiden täytyessä 66 artiklaa voidaan soveltaa KAP-menettelyn aikana, ja seurauksiin, joita tällä on meneillään olevaan KAP-menettelyyn.

13.1 66 artiklan soveltamisen edellytykset

251. Seuraavien **kumulatiivisten** edellytysten on täytyttävä, jotta valvontaviranomainen voi aloittaa 66 artiklan mukaisen kiireellisen menettelyn 60 artiklan 11 kohdan nojalla:

- J valvontaviranomainen on asianomainen valvontaviranomainen,
- J kyse on poikkeuksellisista olosuhteista,
- J valvontaviranomainen katsoo, että on tarpeen toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, ja
- J näillä kiireellisillä toimenpiteillä pyritään suojaamaan rekisteröidyille kuuluvia etuja.

---

⁹⁴ Ks. jakso 4.

Kutakin edellytystä käsitellään tarkemmin jäljempänä.

252. Asetuksen 60 artiklan 11 kohdassa viitataan asianomaiseen valvontaviranomaiseen eli valvontaviranomaiseen, joka osallistuu 60 artiklan mukaiseen KAP-menettelyyn.⁹⁵ Tällainen asianomainen valvontaviranomainen voi vedota 66 artiklaan, jos kaikki sovellettavat edellytykset täyttyvät. Koska myös johtava valvontaviranomainen on 4 artiklan 22 kohdan määritelmän mukaan asianomainen valvontaviranomainen, myös se voi periaatteessa vedota 60 artiklan 11 kohtaan, jos kaikki muut edellytykset täyttyvät.
253. *”Poikkeuksellisilla olosuhteilla”* tarkoitetaan muun muassa tilanteita, joissa tapauksen kiireellisyys ei mahdollista tavanomaisten yhteistyö- tai yhdenmukaisuusmenettelyjen käyttöä asianmukaisessa aikataulussa. Tällaisten olosuhteiden poikkeuksellisuutta on tulkittava suppeasti. Näin on erityisesti silloin, kun osallistuva valvontaviranomainen aikoo meneillään olevasta 60 artiklan mukaisesta menettelystä huolimatta pyytää 60 artiklan 11 kohdan mukaisesti tietosuojaneuvostoa antamaan 66 artiklan 3 kohdan mukaisen kiireellisen lausunnon tai kiireellisen sitovan päätöksen eli kun katsotaan, että toimivaltainen valvontaviranomainen (todennäköisimmin johtava valvontaviranomainen) *”ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä”*. Kaikki valvontaviranomaisen käytössä olevat epäviralliset keinot saada toimivaltainen valvontaviranomainen puuttumaan asiaan olisi käytettävä etukäteen. Tämä on myös koko 60 artiklan mukaisen menettelyn taustalla olevan konsensuspyrkimyksen mukaista.
254. *”Kiireellisten toimenpiteiden tarvetta”* ja perusteita, joita osallistuvan valvontaviranomaisen on sovellettava arvioidessaan asian kiireellisyyttä tietyissä olosuhteissa, käsitellään johdanto-osan 137 kappaleessa. Sen mukaan kiireelliset toimenpiteet saattavat olla tarpeen *”etenkin jos on olemassa vaara, että jonkin rekisteröidylle kuuluvan oikeuden täytäntöönpanolle voi aiheutua merkittävää haittaa”*. Unionin oikeuskäytännön mukaan tällaisen vaaran olemassaoloa ei kuitenkaan tarvitse osoittaa aukottomasti vaan riittää, kun osoitetaan riittävällä todennäköisyydellä, että vaara on olemassa.⁹⁶
255. Neljännen edellytyksen osalta on huomattava, että toisin kuin 66 artiklassa, 60 artiklan 11 kohdassa ei viitata *”rekisteröidyille kuuluviin oikeuksiin ja vapauksiin”* vaan laajemmin *”rekisteröidyille kuuluviin etuihin”*. Koska sovellettava menettely on kuitenkin *”66 artiklassa tarkoitettu”* menettely, tietosuojaneuvosto katsoo, että kohdassa mainitut edut vastaavat 66 artiklassa tarkoitettuja rekisteröidyille kuuluvia oikeuksia ja vapauksia.
256. Kuten edellä mainittiin, nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, ja osallistuvan valvontaviranomaisen on esitettävä kullekin niistä *”perustelut”* riippumatta siitä, aikooko se toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä 66 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai pyytää tietosuojaneuvostolta kiireellistä lausuntoa tai kiireellistä sitovaa päätöstä 66 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti.
257. Osallistuvan valvontaviranomaisen olisi lisäksi otettava huomioon 60 artiklan 11 kohdassa asetettujen edellytysten ohella useita muita tekijöitä ennen tällaisen vaiheen käynnistämistä. Näihin kuuluvat esimerkiksi seuraavat:

) KAP-menettelystä kerätyt tiedot,

⁹⁵ Ks. 21 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

⁹⁶ Ks. määräys asiassa T-346/06 R, IMS v. komissio, 121 ja 123 kohta.

- J tietojenvaihto muiden osallistuvien valvontaviranomaisten (myös johtavan valvontaviranomaisen) kanssa,
- J tietojenvaihto rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän ja tapauksen mukaan valituksen tekijän kanssa kyseessä olevasta rajatylittävästä käsittelystä,
- J 60 artiklan mukaisessa menettelyssä saavutettu vaihe (etenkin kuinka lähellä menettely on sen loppuunsaattamista ja siten rekisterinpitäjään tai henkilötietojen käsittelijään kohdistuvien täytäntöönpanotoimien toteuttamista).

258. Mitä tulee ”*kiireelliseen toimenpiteiden tarpeeseen*”, osallistuvan valvontaviranomaisen olisi kiinnitettävä erityisesti huomioita luettelon viimeiseen kohtaan.

13.2 Vuorovaikutus meneillään olevan 60 artiklan mukaisen yhteistyömenettelyn kanssa

259. Asetuksen 66 artiklan mukainen kiireellinen menettely poikkeaa 60 artiklan mukaisesta menettelystä sen poikkeuksellisen luonteen vuoksi. Kiireellinen menettely ei kuitenkaan pääty yhteistyömenettelyä. Näin ollen jos osallistuva valvontaviranomainen turvautuu 60 artiklan 11 kohdan mukaiseen kiireelliseen menettelyyn ja kaikki asiaankuuluvat edellytykset täyttyvät, tämä ei kuitenkaan johda meneillään olevan KAP-menettelyn lopettamiseen. Sen vuoksi seuraukset, jotka aiheutuvat osallistuvan valvontaviranomaisen 66 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksymistä väliaikaisista toimenpiteistä ja/tai tietosuojaneuvoston 66 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti antamasta kiireellisestä lausunnosta tai sitovasta päätöksestä, on otettava huomioon kyseisessä KAP-menettelyssä.

260. Yleisesti ottaen voidaan tehdä ero kiireellisten toimenpiteiden luonteen mukaan:

- J osallistuva valvontaviranomainen hyväksyy 66 artiklan 1 kohdan nojalla väliaikaisia ja tietyn ajan voimassa olevia toimenpiteitä omalla alueellaan mutta ei aio pyytää tietosuojaneuvostolta lausuntoa tai päätöstä lopullisista toimenpiteistä;
- J osallistuva valvontaviranomainen hyväksyy 66 artiklan 1 kohdan nojalla väliaikaisia toimenpiteitä mutta aikoo pyytää lausuntoa tai päätöstä lopullisista toimenpiteistä soveltamalla 66 artiklan 2 kohtaa taikka pyytää suoraan lausuntoa tai päätöstä lopullisista toimenpiteistä soveltamalla 66 artiklan 3 kohtaa.

261. Sovellettaessa 66 artiklan 1 kohtaa KAP-menettelyä voidaan jatkaa lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseksi johtavan valvontaviranomaisen johdolla ilman, että osallistuvan valvontaviranomaisen väliaikaisilla toimenpiteillä olisi erityisiä vaikutuksia KAP-menettelyyn. Skenaariossa, jossa sovelletaan 66 artiklan 2 tai 3 kohtaa, osallistuvan valvontaviranomaisen tietosuojaneuvostolta pyytämät kiireelliset toimenpiteet ovat luonteeltaan lopullisia. Tällaisessa tilanteessa tietosuojaneuvoston antama kiireellinen sitova päätös tai kiireellinen lausunto vaikuttaa väistämättä meneillään olevaan KAP-menettelyyn erityisesti siksi, että johtavan valvontaviranomaisen on pantava se täytäntöön viipymättä. Johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten on näin ollen keskeytettävä asian käsittely, kunnes tällainen kiireellinen sitova päätös tai kiireellinen lausunto on annettu.

262. Kun tietosuojaneuvosto antaa kiireellisen lausunnon tai kiireellisen sitovan päätöksen, KAP-menettely voidaan aloittaa uudelleen ottaen kuitenkin huomioon kiireellisen menettelyn vaikutukset. Olisi

kuitenkin huomattava, että johtavan valvontaviranomaisen on tehtävä lopullinen päätöksensä tällaisen tietosuojaneuvoston kiireellisen lausunnon tai kiireellisen sitovan päätöksen perusteella hyvin rajoitetussa määräajassa, jonka tietosuojaneuvosto asettaa tapauskohtaisesti (esim. kaksi viikkoa tai yksi kuukausi). Näin on nimenomaan siksi, että tietosuojaneuvosto on todennut asian kiireelliseksi.

263. Johtava valvontaviranomainen ja muut osallistuvat valvontaviranomaiset pystyvät yhdessä parhaiten määrittämään, onko meneillään olevassa KAP-menettelyssä käsitellyt kysymykset otettu kokonaisuudessaan huomioon johtavan valvontaviranomaisen lopullisessa päätöksessä, joka on hyväksytty tietosuojaneuvoston kiireellisen sitovan päätöksen tai kiireellisen lausunnon perusteella, vai onko asiassa edelleen ratkaisematta olevia kysymyksiä.
264. Ensimmäisessä tapauksessa johtavan valvontaviranomaisen annettua lopullisen päätöksensä KAP-menettely saatetaan päätökseen noudattamalla tapauksen mukaan 60 artiklan 7, 8 tai 9 kohdan mukaisia menettelyvaiheita. Tämä voi kuitenkin tarkoittaa sitä, että koska asian käsittely on päättynyt, johtava valvontaviranomainen ei enää toimita erillistä päätösehdotusta 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.⁹⁷ Jos asiassa on edelleen ratkaisemattomia kysymyksiä, niiden kysymysten lisäksi, joista on annettu kiireellinen lausunto tai kiireellinen sitova päätös, johtavan valvontaviranomaisen on selkeästi yksilöitävä, mitä sen päätösehdotuksen osaa on vielä käsiteltävä meneillään olevassa KAP-menettelyssä ja mitkä kysymykset on ratkaistu tietosuojaneuvoston antamalla kiireellisellä sitovalla päätöksellä tai kiireellisellä lausunnolla. Tällaisessa tapauksessa sen jälkeen, kun johtava valvontaviranomainen on antanut lopullisen päätöksensä ja antanut sen tiedoksi, meneillään olevaa 60 artiklan mukaista menettelyä jatketaan vaiheesta, jossa menettely keskeytyi kiireellisen menettelyn vuoksi.

---

⁹⁷ Näin on siksi, että muiden osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset on jo otettu huomioon tietosuojaneuvoston kiireellisessä sitovassa päätöksessä tai kiireellisessä lausunnossa.

PIKAOPAS

I. JOHDANTO

Tämä liite perustuu yleiseen tietosuoja-asetukseen ja Euroopan tietosuojaneuvoston 60 artiklaa koskeviin ohjeisiin. Sitä olisi luettava yhdessä asetuksen ja ohjeiden asiaankuuluvien kohtien kanssa kaikkien oikeudellista tulkintaa koskevien kysymysten osalta.

Asiakirja tarjoaa yleiskatsauksen johtavan valvontaviranomaisen ja muiden osallistuvien valvontaviranomaisten väliseen yhteistyömenettelyyn rajatylittävää käsittelyä koskevissa tapauksissa. Pikaopas on jäsennelty 60 artiklan mukaisen menettelyn vaiheiden mukaisesti siten, että siinä korostetaan mainituissa tietosuojaneuvoston ohjeissa käsiteltyjä oikeudellisia velvoitteita ja parhaita käytäntöjä.

Yleisen tietosuoja-asetuksen 60 artiklan mukaisen menettelyn aloittamista edeltäviä vaiheita, erityisesti johtavan valvontaviranomaisen määrittämistä ja tapauksen alustavaa tutkintaa, käsitellään tarkemmin asiakirjassa WP 244 rev.01 ja muissa asiaa koskevissa ohjeissa.

Keskitetyn asiointipisteen mallin mukaisen menettelyn (KAP-menettely) tärkeimmät vaiheet ovat seuraavat:

VAIHE 0: Johtavan valvontaviranomaisen määrittäminen

Tässä vaiheessa vahvistetaan, että kyseessä on rajatylittävä käsittely, ja selvitetään rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikan tai ainoan toimipaikan sijainti (56 artikla).

VAIHE I: Olennaisten tietojen vaihtaminen ja tutkimukset

60 artiklan 1 kohta

Mahdollisesti 60 artiklan 2 kohta:

keskinäinen avunanto ja yhteiset operaatiot

VAIHE II: Päätöksen valmistelu

60 artiklan 3–5 kohta

VAIHE III: Päätöksen tekeminen

60 artiklan 6–10 kohta

Possibly Art. 60 (2):
mutual assistance & joint operations

Tietosuojaneuvoston
tietojärjestelmä

60 artiklan

II. VAIHEITTAINEN KUVAUS

Vaihe I: Tietojenvaihto ja tutkimukset

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä (IMI)
1 a	60 artiklan 1 kohta – Johtavan valvontaviranomaisen on tehtävä [...] yhteistyötä muiden osallistuvien valvontaviranomaisten kanssa ja pyrittävä näin konsensukseen. [...]	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset</p> <p>Milloin: Koko yhteistyömenettelyn ajan.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pakollinen yhteistyö. - Aktiivinen (oikeudenmukainen ja rakentava) yhteistyö kiistojen ehkäisemiseksi ja konsensukseen pääsemiseksi. (41) 	<ul style="list-style-type: none"> - Menettelyn oikeudellinen tavoite eli yhteisymmärrys pyritään saavuttamaan kaikin mahdollisin keinoin ja määrätietoisesti. (38) - Konsensukseen pyrkivän toiminnan tulisi olla sääntö eikä poikkeus. (40) - Käytetään kaikkia mahdollisia välineitä konsensukseen pääsemiseksi. (39,41) - Valitaan sellaiset yhteistyötavat, jotka soveltuvat tapaukseen parhaiten. (42) - Annetaan kaikille mahdollisuus ilmaista näkemyksensä. (41) - Otetaan huomioon myös toisten näkemykset. (41, 126) 	
1 b	60 artiklan 1–[...] kohta – Johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten on vaihdettava keskenään kaikki olennaiset tiedot.	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset</p> <p>Milloin: Oikea-aikaisesti koko yhteistyömenettelyn ajan.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Velvollisuus vaihtaa kaikki asiaa koskevat olennaiset tiedot. - Tarvittavien asiakirjojen ja näkemysten vaihtaminen ennen 	<ul style="list-style-type: none"> - Vaihdetaan keskenään kaikki tiedot (tosiseikat ja oikeudelliset perustelut), jotka ovat tarpeen asian ratkaisemiseksi. (45) - Käydään epävirallisia keskusteluja menettelyn alkuvaiheessa mahdollisten kysymysten selvittämiseksi ennen virallisiin vaiheisiin siirtymistä, jotta voidaan lisätä todennäköisyyttä päästä konsensukseen. (54–56) 	60 artikla – epävirallinen tietojenvaihto

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä (IMI)
		päätösehdotuksen toimittamista.	<ul style="list-style-type: none"> - Tietojenvaihdon tulisi olla riittävää ja oikeasuhteista, jotta valvontaviranomaiset voivat hoitaa tehtävänsä. (46) - Johtava valvontaviranomainen: velvollisuus jakaa rekisterinpitäjältä tai henkilötietojen käsittelijältä kerätyt olennaiset tiedot (havainnot, raportit, kirjeenvaihto asianomaisen organisaation kanssa). (47–49) - Osallistuvat valvontaviranomaiset: velvollisuus jakaa asiaa koskevat olennaiset tiedot (valitus, kirjeenvaihto, tietoturvaloukkausilmoitukset, mahdolliset lisähavainnot jne.). (50) - Henkilötietoja tulisi jakaa vain, jos se on tarpeen asian käsittelemiseksi. (50) - Luottamukselliset tiedot on merkittävä kansallisten oikeudellisten vaatimusten mukaisesti. (51) 	
2	60 artiklan 2 kohta – Johtava valvontaviranomainen voi milloin tahansa pyytää muilta osallistuvilta valvontaviranomaisilta 61	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Milloin tahansa ennen päätösehdotuksen toimittamista.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Pyyntö voi koskea muun muassa lisätietojen pyytämistä valituksen tekijältä, faktojen tarkistamista, näytön keräämistä tai rekisterinpitäjän tai henkilötietojen 	<p>61 artikla – keskinäinen avunanto</p> <p>61 artikla – vapaaehtoinen keskinäinen avunanto</p>

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä (IMI)
	artiklassa tarkoitettua keskinäistä avunantoa [...] etenkin toteuttaakseen tutkimuksia [...]	Mitä: <ul style="list-style-type: none"> - Mahdollisuus pyytää keskinäistä avunantoa osallistuvilta valvontaviranomaisilta, myös meneillään olevan rajatylittävän tapauksen tutkimiseksi. - Tällaisissa pyynnöissä on noudatettava 61 artiklan sääntöjä (pyynnön perustelut, vastauksen antamiselle asetettu määräaika). - Osallistuvien valvontaviranomaisten on vastattava pyyntöön ilman aiheetonta viivytystä ja viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. 	käsittelijän toimipaikassa tehtäviä tarkastuksia. (69–72)	
3	60 artiklan 2 kohta – Johtava valvontaviranomainen voi [...] toteuttaa 62 artiklassa tarkoitettuja yhteisiä operaatioita etenkin toteuttaakseen tutkimuksia [...].	Kuka: Johtava valvontaviranomainen. Milloin: Milloin tahansa ennen päätösehdotuksen toimittamista. Mitä: <ul style="list-style-type: none"> - Mahdollisuus toteuttaa yhteisiä operaatioita toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen rekisterinpitäjän tai 	<ul style="list-style-type: none"> - Johtava valvontaviranomainen voi hallinnoida tai toteuttaa yhteisiä operaatioita yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, jossa rekisterinpitäjällä tai henkilötietojen käsittelijällä on toimipaikka. (78–79) <p>Huom. 60 artiklan 2 kohtaan on mahdollista turvautua myös KAP-menettelyn päättymisen jälkeen</p>	60 artikla – epävirallinen tietojenvaihto 62 artikla – yhteiset operaatiot

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksset ja parhaat käytännöt	Tietosuojaneuvoston tietojärjestelmä (IMI)
		henkilötietojen käsittelijän tutkimiseksi. - Tällaisiin yhteisiin operaatioihin sovelletaan 62 artiklan sääntöjä.	60 artiklan 10 kohdan mukaisten varmistusten suorittamiseksi (ks. tarkempia tietoja jäljempänä). (73, 79)	

Vaihe II: Päätöksen valmistelu

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
1 a	60 artiklan 3 kohta – Johtavan valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiaa koskevat olennaiset tiedot muille osallistuville valvontaviranomaisille.	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Viipymättä.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Osallistuville valvontaviranomaisille on ilmoitettava asiaa koskevat olennaiset tiedot. 	<ul style="list-style-type: none"> - Osallistuville valvontaviranomaisille on ilmoitettava olennaiset tiedot viivyttämättä kunkin tapauksen olosuhteiden mukaan. (86–87) - Johtavan valvontaviranomaisen tulisi harkintansa mukaan jakaa ennakoivasti ja nopeasti aikataulu toimista, joita se aikoo toteuttaa ennen päätösehdotuksen toimittamista. (88–89, 101) - Kun tutkimus on saatu päätökseen, johtavan valvontaviranomaisen tulisi toimittaa osallistuville valvontaviranomaisille yhteenveto tutkimuksen tuloksista, jotta nämä voivat esittää asiasta palautetta lyhyen mutta kohtuullisen määräajan kuluessa. Johtavan valvontaviranomaisen tulisi myös jakaa arvionsa saadusta palautteesta. (93) - Velvollisuus vaihtaa ”olennaiset tiedot” käsittää myös mahdolliset lisäkeskustelut kiistanalaisista kysymyksistä tai eriävistä näkemyksistä konsensuspyrkimyksen mukaisesti. (92–94) - Johtava valvontaviranomainen voi jakaa muiden osallistuvien 	60 artikla – epävirallinen tietojenvaihto

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
			<p>valvontaviranomaisten kanssa päätösehdotuksen soveltamisalan ja tärkeimmät päätelmät ennen ehdotuksen virallista toimittamista, jotta osallistuvat valvontaviranomaiset voivat osallistua yhteistyömenettelyyn. (56, 92)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Päätösehdotusta valmistellessaan johtavan valvontaviranomaisen olisi otettava huomioon osallistuvien valvontaviranomaisten alustavat näkemykset. (93–93) - Yksinkertaisemmissa tapauksissa, joissa päätösehdotus on itsestään selvä ja/tai olennaisia tietoja tarvitsee vaihtaa vain hyvin vähän, olennaiset tiedot voidaan ilmoittaa päätösehdotuksen yhteydessä. (103). <p>Huom. Ks. vaihe 1, 1 b kohta.</p>	
1 b	60 artiklan 3 kohta – <i>Sen on viipymättä myös toimitettava päätösehdotus muille osallistuville valvontaviranomaisille lausuntoa varten [...]</i>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kaikki tosiseikat on kerätty ja tietoja ja näkemyksiä on vaihdettu osallistuvien valvontaviranomaisten</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Päätösehdotuksen toimittamista koskevaa velvoitetta sovelletaan kaikkiin KAP-menettelyihin, myös silloin kun valitus peruutetaan jo aloitetun 60 artiklan mukaisen menettelyn aikana, asiassa on 	60 artikla – päätösehdotus

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suositukset ja parhaat käytännöt	IMI
		<p>kanssa (riippuu kunkin tapauksen monimutkaisuudesta ja erityispiirteistä).</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Päätösehdotus on toimitettava osallistuville valvontaviranomaisille kaikissa 60 artiklan mukaisissa tapauksissa kuulemista varten. <p>POIKKEUSTAPAUKSISSA: Jos esiin tulee pakottavia seikkoja, kuten osallistuvien valvontaviranomaisten esittämiä huomautuksia tai rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toimittamia lisätodisteita, johtava valvontaviranomainen voi peruuttaa päätösehdotuksensa 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun neljän viikon määräajan kuluessa. Peruuttamiselle on annettava selkeät perustelut. Lisäksi osallistuville valvontaviranomaisille on toimitettava uusi päätösehdotus mahdollisimman pian, mikä käynnistää uuden määräajan kulumisen. (162)</p>	<p>päästy sovintoratkaisuun, rikkominen on lopetettu, asian käsittely päätetään, toimia rekisterinpitäjää tai henkilötietojen käsittelijää vastaan ei suunnitella tai johtava valvontaviranomainen ei anna lopullista päätöstä.(96–99)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Päätösehdotuksen olisi vastattava muodoltaan ja sisällöltään asiassa tehtävää päätöstä ja täytettävä kaikki oikeudellisesti sitovan toimenpiteen muodolliset vaatimukset. (108–109, 113–116) - Päätösehdotus on esitettävä kirjallisesti selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla. Lisäksi siinä on esitettävä ehdotuksen antanut valvontaviranomainen, ehdotuksen antamispäivä, valvontaviranomaisen valtuuttaman henkilöstön jäsenen allekirjoitus ja viittaus oikeuteen käyttää tehokkaita oikeussuojakeinoja. (108) - Päätösehdotukseen on myös sisällytettävä kuvaus merkityksellisistä tosiseikoista, riittävät perustelut ja asianmukainen oikeudellinen arviointi, jotta osallistuvat valvontaviranomaiset ymmärtävät 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
			<p>kaikki ehdotuksessa tehdyt päätelmät. (103, 110, 112)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Päätösehdotuksesta on käytävä selvästi ilmi, jatketaanko menettelyä 60 artiklan 7, 8 vai 9 kohdan mukaisesti. 60 artiklan 9 kohdan tapauksessa on yksilöitävä selvästi, miltä osin päätöksen tekee johtava valvontaviranomainen ja miltä osin valituksen vastaanottanut valvontaviranomainen. (226) - Neljän viikon määräaika alkaa päätösehdotuksen toimittamisesta. (102, 134) - Johtavan valvontaviranomaisen tulisi varmistaa, että työnkulku käynnistetään vain työpäivänä ja että määräaika ei pääty jonakin EU:n vapaapäivistä. (137) - Johtavan valvontaviranomaisen olisi myös varmistettava, että päätösehdotus on kaikilta osin niiden kansallisten säännösten mukainen, jotka koskevat oikeutta tulla kuulluksi, ja että päätösehdotuksessa yksilöidään tältä osin toteutetut toimet. (104). 	
1 c	60 artiklan 3 kohta – [Johtavan valvontaviranomaisen on] otettava niiden näkemykset asianmukaisesti huomioon.	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Mahdollisimman nopeasti.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen tulisi reagoida kaikkiin osallistuvien valvontaviranomaisten esittämiin näkemyksiin. (128) 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksset ja parhaat käytännöt	IMI
		Mitä: <ul style="list-style-type: none"> - Osallistuvien valvontaviranomaisten näkemykset päätösehdotuksesta on otettava huomioon yhteisymmärryksen pääsemiseksi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen olisi selitettävä, miten se aikoo ottaa asianmukaisesti huomioon kaikki esitetyt näkemykset ja mitä näkemyksiä se aikoo noudattaa (myös ristiriitaisten näkemysten osalta). (128) - Johtavan valvontaviranomaisen on otettava mahdollisimman kattavasti huomioon valituksen vastaanottaneen valvontaviranomaisen näkemykset, koska tämä toimii valituksen tekijän yhteyspisteenä ja voi siten joutua tekemään valitusta koskevan päätöksen ja puolustamaan sitä. (129) <p>Huom. Ks. vaihe I, 1 a kohta (konsensukseen pääseminen) ja vaihe II, 1 a kohta (pätösehdotuksen valmistelu).</p>	
2 a	60 artiklan 4 kohta – Jos yksikin muista asianomaisista valvontaviranomaisista esittää päätösehdotukseen merkityksellisen ja perustellun vastalauseen neljän viikon kuluessa siitä, kun sitä on [...] kuultu [...]	Kuka: Yksi tai useampi KAP-menettelyyn osallistuva muu asianomainen valvontaviranomainen. Milloin: Neljän viikon kuluessa siitä, kun johtava valvontaviranomainen on toimittanut päätösehdotuksensa.	<ul style="list-style-type: none"> - Konsensukseen pääseminen olisi asetettava etusijalle kiistanratkaisumenettelyn käynnistämiseen nähden, joten aiempia vaiheita olisi noudatettava huolellisesti. (132) - Osallistuvan valvontaviranomaisen tulisi esittää kaikki vastalauseensa yhdessä ainoassa lausunnossa, 	60 artikla – päätösehdotus

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suositukset ja parhaat käytännöt	IMI
		<p>Mitä: Mahdollisuus esittää päätösehdotusta koskevia vastalauseita.</p> <p>Huom. Ks. tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta.</p>	<p>mutta eri vastalauseet on kuitenkin erotettava toisistaan. (138)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jos osallistuva valvontaviranomainen haluaa muuttaa lausuntoaan, tämä on edelleen mahdollista neljän viikon määräajan kuluessa. Lausuntoa voi muuttaa poistamalla IMIstä vastalauseen aiemman version ja lataamalla sinne uuden version. (139) - Pelkkä toisen osallistuvan valvontaviranomaisen esittämän merkityksellisen ja perustellun vastalauseen tukeminen tai sellaiseen viittaaminen ei muodosta merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita. Siksi kunkin osallistuvan valvontaviranomaisen olisi esitettävä omat vastalauseensa suuntaviivojen 09/2020 mukaisesti. (141–144) 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
2 b	<p>[...] johtavan valvontaviranomaisen on, ellei se noudata vastalauseita tai se katsoo, että vastalause ei ole merkityksellinen eikä perusteltu, toimitettava asia [...]</p> <p>yhdenmukaisuusmekanismille</p>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian päätösehdotusta koskevan neljän viikon kuulemisajan päätyttyä.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asian toimittaminen tietosuojaneuvostolle 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos johtava valvontaviranomainen ei noudata vastalauseita tai ei pidä vastalauseita merkityksellisenä ja perusteltuna. <p>Huom. Ks. tietosuojaneuvoston suuntaviivat 09/2020 merkityksellisestä ja perustellusta vastalauseesta.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Konsensukseen pääseminen olisi asetettava etusijalle kiistanratkaisumenettelyn käynnistämiseen nähden, joten aiempia vaiheita olisi noudatettava huolellisesti. (132, 148) - Johtavan valvontaviranomaisen olisi reagoitava esitettyihin vastalauseisiin esittämällä niistä alustava arviointinsa ja ilmoittamalla, mitä vastalauseita se aikoo noudattaa ja missä laajuudessa. Lisäksi sen olisi esitettävä selvitys kannastaan ja annettava osallistuville valvontaviranomaisille mahdollisuus tarkentaa vastalauseitaan. (145–148) - Tällaista yhteistyötä voidaan tehdä eri keinoin, kuten järjestämällä kokouksia ja hyödyntämällä epävirallisia tietojenvaihdon kanavia. (145, 158) - Jos johtava valvontaviranomainen katsoo, että ristiriitaiset näkemykset ovat vaikutuksiltaan vähäisiä, osallistuva valvontaviranomainen voi harkita vastalauseensa peruuttamista. Tällaisessa tilanteessa osallistuvan valvontaviranomaisen on nimenomaisesti ilmoitettava, että 	<p>65 artikla – tietosuojaneuvoston kiistanratkaisumenettely</p>

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suositukset ja parhaat käytännöt	IMI
			<p>se haluaa peruuttaa vastalauseensa. (146–148)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen olisi dokumentoitava peruuttaminen ja ilmoitettava siitä muille osallistuville valvontaviranomaisille ilman aiheetonta viivytystä. (147) - Jos konsensukseen ei päästä, johtavan valvontaviranomaisen on toimitettava asia tietosuojaneuvoston ratkaistavaksi mahdollisimman pian. (151–152, 173, 180) <p>Huom. Jos johtava valvontaviranomainen haluaa noudattaa joitakin vastalauseita mutta ei halua noudattaa muita vastalauseita tai ei pidä niitä merkityksellisinä tai perusteltuina, johtavan valvontaviranomaisen olisi toimitettava 60 artiklan 5 kohdan mukainen tarkistettu päätösehdotus. → Johtavan valvontaviranomaisen olisi ilmoitettava epävirallisella tietojenvaihdolla selkeästi, mitä vastalauseita se aikoo noudattaa tarkistetussa päätösehdotuksessa ja miten se aikoo noudattaa niitä. Lisäksi johtavan valvontaviranomaisen tulisi ilmoittaa selkeästi, mitkä vastalauseet on todettu mahdollisesti myöhemmin ratkaistavaksi</p>	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituks ^{et} ja parhaat käytännöt	IMI
			kiistanratkaisumenettelyssä 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla. (153)	

<p>3 a</p>	<p>60 artiklan 5 kohta – Jos johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa esitettyä merkityksellistä ja perusteltua vastalauseita, sen on toimitettava muille osallistuville valvontaviranomaisille tarkistettu päätösehdotus lausuntoa varten.</p>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian (hyvän hallinnon periaate).</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Velvoite toimittaa tarkistettu päätösehdotus osallistuville valvontaviranomaisille siinä tapauksessa, että johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa esitettyä vastalauseita. <p>Huom. Ks. vaihe II, 1 b kohta (pätösehdotuksen toimittaminen).</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Johtava valvontaviranomainen ei voi toimittaa tarkistettua päätösehdotusta, jos päätösehdotuksesta on esitetty pelkästään huomautuksia tai kommentteja. (161–162 ja suuntaviivat 09/2020) - Esitettyjen vastalauseiden arvioinnin jälkeen johtavan valvontaviranomaisen olisi selkeästi ilmoitettava kaikille osallistuville valvontaviranomaisille aikomuksestaan toimittaa tarkistettu päätösehdotus. (168–169) - Vastalauseiden esittämisen ja tarkistetun päätösehdotuksen toimittamisen välisen ajan olisi oltava mahdollisimman lyhyt ja KAP-menettelyn kannalta tarkoituksenmukainen. (166–167) - Johtava valvontaviranomainen voi ennen tarkistetun päätösehdotuksen virallista toimittamista jakaa alustavan tarkistetun päätösehdotuksensa epävirallisen tietojenvaihdon kautta varmistaakseen, että tehdyistä muutoksista on päästy yhteisymmärrykseen ja että konsensus voidaan saavuttaa. (169) - Tarkistetussa päätösehdotuksessa olisi pyrittävä ratkaisemaan kaikki 	<p>60 artikla – tarkistettu päätösehdotus</p>
-------------------	---	--	---	--

			<p>alkuperäiseen päätösehdotukseen sisältyvät riskit, jotka kohdistuvat rekisteröityjen perusoikeuksiin ja -vapauksiin, sellaisina kuin ne on yksilöity vastalauseessa. (157)</p>	
--	--	--	---	--

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
3 b	60 artiklan 5–[...] kohta – Tähän tarkistettuun päätösehdotukseen sovelletaan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä kahden viikon kuluessa.	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen ja KAP-menettelyyn osallistuvat valvontaviranomaiset.</p> <p>Milloin: Ks. vaihe II, 2 a tai 2 b kohta.</p> <p>Mitä: Ks. vaihe II, 2 a tai 2 b kohta.</p> <p>Huom. Jos vastalauseita ei esitetä, sovelletaan 60 artiklan 6 kohtaa.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Tarkistettu päätösehdotus on eri oikeudellinen väline kuin 60 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimitettu päätösehdotus. (182) - Osallistuvat valvontaviranomaiset voivat esittää vastalauseita tarkistettuun päätösehdotukseen, vaikka ne eivät olisi vastustaneet alkuperäistä päätösehdotusta. (182–183) - Osallistuvien valvontaviranomaisten ei pitäisi esittää tarkistettua päätösehdotusta koskevia vastalauseita kysymyksistä, joita ei ole aiemmin vastustettu tai joiden osalta johtava valvontaviranomainen ei ole tarkistanut päätösehdotusta. (185) <p>Huom. Ks. vaihe II, 2 a tai 2 b kohta (vastalauseiden esittäminen).</p> <p>POIKKEUSTAPAUKSISSA: Jos johtava valvontaviranomainen aikoo noudattaa sellaista aiemman kuulemisjakson aikana esitettyä vastalauseita, joka mahdollistaa konsensukseen pääsemisen ja siten auttaa välttämään asian toimittamisen tietosuojaneuvoston ratkaistavaksi, koska asiassa ei enää ole kiistoja, johtava valvontaviranomainen voi toimittaa</p>	60 artikla – tarkistettu päätösehdotus

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituks ^{et} ja parhaat käytännöt	IMI
			(uudelleen)tarkistetun päätösehdotuksen. (175–179)	

Vaihe III: Lopullisen päätöksen tekeminen

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
1	<p>60 artiklan 6 kohta – Jos yksikään muista osallistuvista viranomaisista ei ole vastustanut johtavan viranomaisen toimittamaa päätösehdotusta 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten katsotaan hyväksyneen kyseinen päätösehdotus, joka sitoo niitä.</p>	<p>Kuka: KAP-menettelyyn osallistuvat asianomaiset valvontaviranomaiset.</p> <p>Milloin: Neljän viikon kuluessa päätösehdotuksen toimittamisesta (60 artiklan 4 kohta) tai kahden viikon kuluessa (viimeisen) tarkistetun päätösehdotuksen toimittamisesta (60 artiklan 5 kohta).</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten välinen yhteisymmärrys (tarkistetusta) päätösehdotuksesta saavutetaan, jos vastalauseita ei ole esitetty. - (Tarkistettu) päätösehdotus sitoo johtavaa valvontaviranomaista ja osallistuvia valvontaviranomaisia. → (Tarkistettua) päätösehdotusta ei voida enää peruuttaa tai muuttaa, paitsi poikkeustapauksissa. (186, 190) 	<ul style="list-style-type: none"> - Ei tarvetta ryhtyä toimiin; yhteisymmärrykseen viittaa se, että vastalauseita ei ole esitetty (hiljainen sopimus). (187) - Johtavan valvontaviranomaisen tai osallistuvien valvontaviranomaisten tekemä lopullinen kansallinen päätös [ks. 2 a tai 2 b kohta] ei saa poiketa sitovasta (tarkistetusta) päätösehdotuksesta. (188–190) - Sitova vaikutus rajoittuu yksinomaan käsiteltävänä olevaan tapaukseen. (195) - Valvontaviranomaisen, joka haluaa liittyä menettelyyn vasta tässä vaiheessa, olisi harkittava erillisen KAP-menettelyn käynnistämistä; muussa tapauksessa (tarkistettu) päätösehdotus sitoo automaattisesti myös sitä. (191–194) - Sitovan (tarkistetun) päätösehdotuksen tekstiä ja päätelmiä voidaan käyttää uudelleen myöhemmässä KAP-menettelyssä (joka koskee samaa tai eri rekisterinpitäjää ja samaa rikkomusta), jos tämä voi nopeuttaa asian käsittelyä. (196–197) 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
2 a	<p>60 artiklan 7 kohta (I) – Johtavan valvontaviranomaisen on hyväksyttävä päätös ja annettava se tiedoksi tilanteen mukaan rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikkaan tai ainoaan toimipaikkaan sekä ilmoitettava muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle kyseessä olevasta päätöksestä, mukaan lukien yhteenveto tosiseikoista ja perustelut.</p>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian 60 artiklan 6 kohdan mukaisesta sitovasta päätöksestä (hyvän hallinnon periaate). (205) / Huom. Kuukauden kuluessa tietosuojaneuvoston 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta sitovasta päätöksestä. (205)</p> <p>POIKKEUSTAPAUKSISSA: Pakottavat rajoitteet (esim. asiaa koskeva EU:n oikeuskäytäntö tai lainsäädäntö) voivat edellyttää, että johtava valvontaviranomainen pidättäytyy tekemästä lopullista kansallista päätöstä ja toimittaa uuden päätösehdotuksen osallistuville valvontaviranomaisille ilmoitettuaan asiasta ensin niille. (206)</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lopullisen kansallisen päätöksen tekeminen. (202–204, 229–234) - Lopullisen kansallisen päätöksen antaminen tiedoksi rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toimipaikkaan (kansallisen 	<ul style="list-style-type: none"> - Lopullisesta kansallisesta päätöksestä on toimitettava täydellinen jäljennös rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle (kansallisen lainsäädännön mukaisesti). (209) - Rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle on ilmoitettava myös siihen sovelletuista 60 artiklan 10 kohdan mukaisista velvoitteista. (213) - Muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle ilmoitetaan lopullisesta kansallisesta päätöksestä käyttämällä IMIn tietokenttiä kohdassa ”Final Decision” (lopullinen päätös). (210–211) - IMIn tietokenttiin syötetään yhteenveto tosiseikoista sekä päätöksen perustelut muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. (214–215) - Lisäksi on suositeltavaa, että päätös toimitetaan IMIn kautta osallistuville valvontaviranomaisille myös englannin kielellä. (216) 	<p>60 artikla – lopullinen päätös</p>

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
		<p>lainsäädännön mukaisesti). (207–208)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lopullisesta kansallisesta päätöksestä ilmoittaminen osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. - Yhteenvedo tosiseikoista ja päätöksen perustelut. 		
2 b	60 artiklan 7 kohta (II) – Valvontaviranomaisen, jolle valitus on tehty, on ilmoitettava päätöksestä valituksen tekijälle	<p>Kuka: Osallistuva valvontaviranomainen, joka on vastaanottanut sitovassa päätöksessä 60 artiklan 6 kohdan tai 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käsitellyn valituksen, kun johtava valvontaviranomainen toteuttaa valituksen johdosta toimia.</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian sen jälkeen, kun johtava valvontaviranomainen on ilmoittanut lopullisen kansallisen päätöksen tekemisestä (hyvän hallinnon periaate).</p> <p>Mitä: Johtavan valvontaviranomaisen tekemästä lopullisesta kansallisesta päätöksestä ilmoittaminen.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ilmoitus on tehtävä valituksen tekijälle kansallisten säädösten ja käytäntöjen mukaisesti. (212) - Valituksen tekijälle on ilmoitettava myös (mahdollisesta) oikeudesta käyttää oikeussuojakeinoja johtavan valvontaviranomaisen jäsenvaltiossa (kansallisen lainsäädännön mukaisesti). (212) 	60 artikla – lopullinen päätös
3	60 artiklan 8 kohta – Jos valitus jätetään tutkimatta tai hylätään,	<p>Kuka: Osallistuva valvontaviranomainen, joka on vastaanottanut sitovassa</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Osallistuva valvontaviranomainen voi pyytää johtavaa valvontaviranomaista ilmoittamaan 	60 artikla – lopullinen päätös

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suositukset ja parhaat käytännöt	IMI
	<p>valvontaviranomaisen, jolle valitus on tehty, on 7 kohdasta poiketen hyväksyttävä päätös ja annettava se tiedoksi valituksen tekijälle ja ilmoitettava asiasta rekisterinpitäjälle</p>	<p>päätöksessä 60 artiklan 6 kohdan tai 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti käsitellyn valituksen, kun valitus jätetään tutkimatta tai hylätään. (217-218; 235-237)</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian sitovan päätöksen antamisen jälkeen 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti (hyvän hallinnon periaate) / kuukauden kuluessa 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta sitovasta päätöksestä.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lopullisen kansallisen päätöksen tekeminen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä (kansallisen lainsäädännön mukaisesti). (220-224; 227-228) - Lopullisesta kansallisesta päätöksestä ilmoittaminen valituksen tekijälle (kansallisen lainsäädännön mukaisesti) (218; 225) - Lopullisen kansallisen päätöksen antaminen tiedoksi rekisterinpitäjälle (kansallisen lainsäädännön mukaisesti). (219) 	<p>lopullisesta kansallisesta päätöksestä rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle. (238)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle ilmoitetaan lopullisesta kansallisesta päätöksestä IMIn ”Final Decision” -tietokenttien avulla. (239) - Lisäksi IMIn tietokenttiin syötetään yhteenveto tosiseikoista sekä päätöksen perustelut muille osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. (240) - Rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle on ilmoitettava myös (mahdollisesta) oikeudesta käyttää oikeussuojakeinoja osallistuvan valvontaviranomaisen jäsenvaltiossa (kansallisen lainsäädännön mukaisesti). (238) - Osallistuville valvontaviranomaisille voidaan toimittaa IMIn kautta myös englanninkielinen jäljennös lopullisesta kansallisesta päätöksestä. (239) 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
		<ul style="list-style-type: none"> - Lopullisesta kansallisesta päätöksestä ilmoittaminen osallistuville valvontaviranomaisille ja tietosuojaneuvostolle. - Yhteenveto tosiseikoista ja päätöksen perustelut. 		
4 a	<p>60 artiklan 9 kohta (I) – Jos johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset ovat yhtä mieltä siitä, että valitus jätetään tutkimatta tai hylätään tietyiltä osin mutta tutkitaan kyseisen valituksen muilta osin, kustakin tällaisesta asian osasta on annettava erillinen päätös.</p>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen ja osallistuvat valvontaviranomaiset, joita sitoo yhteisymmärrys (60 artiklan 6 kohta) tai päätös (65 artiklan 1 kohdan a alakohta), jonka mukaan valitus jätetään tutkimatta tai hylätään tietyiltä osin mutta tutkitaan muilta osin. (240–241)</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian sitovan päätöksen antamisen jälkeen 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti (hyvän hallinnon periaate) / kuukauden kuluessa 65 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta sitovasta päätöksestä.</p> <p>Mitä:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen ja osallistuvien valvontaviranomaisten erillisten 		

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
		lopullisten kansallisten päätösten hyväksyminen saman valituksen eri osista. (241)		
4 b	60 artiklan 9 kohta (II) – Johtavan valvontaviranomaisen on annettava päätös rekisterinpitäjään liittyvistä toimista ja annettava se tiedoksi jäsenvaltionsa alueella sijaitsevaan rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän päätoimipaikkaan tai ainoaan toimipaikkaan sekä ilmoitettava siitä valituksen tekijälle [...]	Kuka: Johtava valvontaviranomainen tekee päätöksen rekisterinpitäjään liittyvistä valituksen osista. Milloin / Mitä: Ks. 2 a kohta johtavan valvontaviranomaisen osalta. Huom. Johtavan valvontaviranomaisen on annettava lopullinen kansallinen päätös tiedoksi valituksen tekijälle. (242)	Ks. 2 a kohta johtavan valvontaviranomaisen osalta. Huom. Johtava valvontaviranomainen voi pyytää osallistuvia valvontaviranomaisia ilmoittamaan lopullisesta kansallisesta päätöksestä valituksen tekijälle. (242)	60 artikla – lopullinen päätös
4 c	60 artiklan 9 kohta (III) – [...] valituksen tekijän valvontaviranomaisen on annettava päätös kyseisen valituksen tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä koskevilta osin ja annettava se tiedoksi kyseiselle valituksen tekijälle sekä ilmoitettava siitä rekisterinpitäjälle tai henkilötietojen käsittelijälle	Kuka: Osallistuva valvontaviranomainen tekee päätöksen valituksen osan tutkimatta jättämisestä tai hylkäämisestä. Milloin / Mitä: Ks. 3 kohta osallistuvien valvontaviranomaisten osalta.	Ks. 3 kohta osallistuvien valvontaviranomaisten osalta.	60 artikla – lopullinen päätös
5 a	60 artiklan 10 kohta (I) – Sen jälkeen kun johtavan			

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
	<p>valvontaviranomaisen päätös on annettu tiedoksi 7 ja 9 kohdan mukaisesti, rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että päätöstä noudatetaan sen kaikissa unionin alueella sijaitsevilla toimipaikoissa toteutettavissa käsittelytoimissa.</p>	<p>Kuka: Rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä.</p> <p>Milloin: Sen jälkeen kun johtavan valvontaviranomaisen lopullinen kansallinen päätös on annettu tiedoksi 60 artiklan 7 kohdan tai 60 artiklan 9 kohdan mukaisesti. (243–244)</p> <p>Mitä: Tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen, joilla varmistetaan, että johtavan valvontaviranomaisen lopullista kansallista päätöstä noudatetaan, sekä tällaisista toimenpiteistä ilmoittaminen. (242, 245–247)</p>		
5 b	<p>60 artiklan 10 kohta (II a) – Rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän on annettava johtavalle valvontaviranomaiselle tiedoksi päätöksen noudattamiseksi toteutettavat toimenpiteet [...]</p>			
5 c	<p>60 artiklan 10 kohta (II b) – [...] johtavan valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta muille asianomaisille valvontaviranomaisille.</p>	<p>Kuka: Johtava valvontaviranomainen</p> <p>Milloin: Mahdollisimman pian sen jälkeen, kun rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä on tiedottanut toteutetuista toimenpiteistä. (248)</p> <p>Mitä: Rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttamista toimenpiteistä ilmoittaminen osallistuville valvontaviranomaisille.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Johtavan valvontaviranomaisen on harkittava myös rekisterinpitäjän tai henkilötietojen käsittelijän toteuttamia toimenpiteitä koskevan arviointinsa toimittamista osallistuville valvontaviranomaisille. (248) - Johtava valvontaviranomainen voi pyytää keskinäistä avunantoa osallistuvilta valvontaviranomaisilta 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen varmistamiseksi, että 	

	Oikeudelliset vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituks ¹ ja parhaat käytännöt	IMI
			rekisterinpitäjä tai henkilötietojen käsittelijä noudattaa päätöstä asianomaisissa toimipaikoissa. (61, 68, 73, 79)	

60 ARTIKLAN 11 KOHTA – KIIREELLINEN MENETTELY

	Vaatimukset	Kuka, milloin ja mitä	Suosituksukset ja parhaat käytännöt	IMI
U	<p>60 artiklan 11 kohta – Jos asianomaisella valvontaviranomaisella on poikkeuksellisissa olosuhteissa syytä katsoa, että on tarpeen toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä rekisteröidyille kuuluvien etujen suojaamiseksi, sovelletaan 66 artiklassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.</p>	<p>Kuka: Osallistuvat valvontaviranomaiset ja johtava valvontaviranomainen.</p> <p>Milloin: Milloin tahansa KAP-menettelyn aikana, jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet.</p> <p>Mitä: 66 artiklan mukaisen kiireellisen menettelyn soveltaminen.</p> <p>Huom. Tietosuojaneuvoston sitova päätös 66 artiklan 3 kohdan mukaisessa kiireellisessä menettelyssä voi edellyttää lopullisen kansallisen päätöksen antamista ilman (tarkistetun) päätösehdotuksen toimittamista. (264)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ennen kuin valvontaviranomainen turvautuu kiireelliseen menettelyyn, sen olisi otettava huomioon useita tekijöitä, erityisesti KAP-menettelyssä saavutettu vaihe. (251–258) - Osallistuvien valvontaviranomaisten ja johtavan valvontaviranomaisen olisi yhdessä pohdittava, miten 66 artiklan mukaisen menettelyn tulos voidaan parhaiten ottaa huomioon meneillään olevassa KAP-menettelyssä. (259–264) 	<p>66 artikla – väliaikaisten toimenpiteiden hyväksyminen</p> <p>66 artikla – tietosuojaneuvoston kiireellinen lausunto / kiireellinen päätös</p>